



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

# **Vniuersa Theologia Scholastica, Speculatiua, Practica**

Ad methodum S. Thomæ, quatuor Tomis comprehensa

**Tanner, Adam**

**Ingolstadii, 1626**

Index Generalis III. Alphabeticvs, Rervm Praecipvarvm Qvæ Hoc Tom  
Continentvr.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72856)



*Index Generalis III.*

QVÆSTIO CXVII.

*De his que pertinent ad actionem hominis.*

1. Vtrum homo possit docere alium, causando scientiam in ipso. *vide tom. 2. disp. 1. q. 4. dub. 3. & tom. 3. disp. 1. q. 2. dub. 1. item q. 3. 4. 5.*
2. Vtrum homines possint docere angelos. *ibid.*
3. Vtrum homo per virtutem animæ possit immutare materiam corporalem. *ibid.*
4. Vtrū anima hominis separata possit mouere corpora motu locali. *ibid.*

QVÆSTIO CXVIII.

*De traductione hominis ex homine quantum ad animam.*

1. Vtrum anima sensitua traducatur cum semine. *vide tom. 2. disp. 1. quest. 5. dub. 1.*
2. Vtrum anima intellectiua causetur ex semine. *ib.*
3. Vtrum omnes animæ humanæ fuerint simul create à principio mundi. *ibid.*

QVÆSTIO CXIX.

*De propagatione hominis quantum ad corpus.*

1. Vtrum aliquid de alimento conuertatur in veritatem humanæ naturæ. *Disp. 6. quest. 5. dub. 2. vide tom. 4. de Matrimonio.*
2. Vtrum semen, quod est principium humanæ generationis sit de superfluo alimenti. *ibid.*

F I N I S.

INDEX GENERALIS III. ALPHABETICVS. RERVM PRAECIPVARVM QVÆ HOC TOMO CONTINENTVR.

A.

*Abailardus.*

**A** Bailardi, Mayronis, & Almarici error. *Disp. 2. quest. 6. dub. 1. num. 3.*

*Abstracta nomina.*

Abstracta analoga in genere, ex natura sua necessario sibi nec vendicant identitatem, nec distinctionem. *D. 2. q. 2. d. 2. n. 11.*

Quæ attributa in abstractis de se mutuo prædicata non sint verè prædicationes in sensu formali, sed identico. *d. 3. n. 10.*

De Concretis absolutus verè etiam prædicantur attributa in abstracto. *d. 7. n. 3.*

Prædicationes, in quibus Abstracta de Deo in concreto prædicantur, secundum nostrum modum loquendi, verè sunt sensu identico, non formali. *ibid.*

Nisi quædam ex propria & speciali ratione possint etiam formaliter de Concretis prædicari. *ibid.*

In Deo etiam verè prædicantur de abstractis concreta. *num. 4.*

Suntque verè in sensu identico non formali; nisi ratio specialis attributorum aliud requirat. *n. 5.*

In terminis diuinis verè etiam prædicantur Abstracta de Abstractis. *n. 7.*

Hæ tamen prædicationes, iuxta nostrum concipiendi modum, verè non sunt sensu formali, sed tantum identico. *ibid.*

Abstracta & concreta in quo deficiant in attributis, & Dei nominibus. *n. 2.*

*Abstractio.*

Abstractio varia à materia & motu, quando conditio obiecti scibilis. *D. 1. q. 3. d. 3. n. 7.*

Quando ratio formalis. *ibid.*

Quando intellectus nostri concipiendi ratio vera sit

in conceptibus inadæquatis & abstrahibilibus. *D. 2. q. 2. d. 5. n. 12.*

*Abstractiua Cognitio.*

Abstractiua cognitione quomodo Deus possit cognosci. *D. 2. q. 6. d. 2. num. 18.*

Creaturæ in Deo videri possunt secundum Esse possibile, & reipsa videntur in Verbo ex vi ipsius visionis Verbi; tum tamen abstractiue, eminentialiter, sine imperfectione. *d. 8. n. 16.*

Angelus in cognitione abstractiua aliarum rerum, quas non cognoscit, proprio aut quidditatiuo conceptu, sed per coniecturam, aut fidem acquisitam, potest suam naturam decipi. *D. 5. quest. 3. d. 8. n. 31.*

Nec est, nec esse potest vlla species Dei proprie, quæ Deus cognoscatur clarè & quidditatiue cognitione abstractiua. *D. 2. q. 6. d. 2. n. 16.*

Angeli non possunt naturaliter per speciem inditam cognitione abstractiua Deum quidditatiue cognoscere. *n. 17.*

Vide Angelorum cognitio.

*Acceptor personarum.*

Cur Deus in Prædestinatione dici nequeat. *D. 3. q. 3. d. 3. num. 30.*

*Accidens.*

An possit produci ab Angelo. *D. 5. q. 5. d. 4. n. 4.*

An vllum accidens ad extra, præter Vbi, seu motum localem, eiusue impetum, *n. 6.*

Accidentia syderum duo, Lux, & Motus vniformiter difformis. *D. 6. q. 4. d. 2. n. 5.*

Accidens Prædicamentale non habet locum in Deo, sed prædicabile, & quomodo secundum nostrum concipiendi modum. *D. 2. q. 3. d. 1. n. 11.*

Quomodo inter se differant, *ibid.*

An Creatio sit verū accidens, seu spectetur vt Actio, seu vt Passio. *D. 6. q. 1. d. 1. n. 14. 15.*

Quod



*Index Generalis III.*

Quod est terminus Prouidentiae diuinæ circa aliquod subiectum, necesse est, vt sit etiam semper. secundū accidens aliquod. D. 3. q. 1. d. 3. n. 10. 11.  
Res intrinsece supernaturales sunt etiam modi & accidentia quædam creata, & quomodo Angeli cognoscant. D. 5. q. 3. d. 7. n. 4.  
Qui negent. Ibid. Ratio. n. 5.  
Vnitas transcendentalis non superaddit accidens Enti. D. 2. q. 5. d. 3. n. 9.  
Quando fit in Deo. Ibid.

*Actio.*

Ad nullam actionem creatam, seu liberam., seu necessariam, requiritur prædeterminatio diuina. physica. D. 2. q. 11. d. 1. n. 6.  
In actionibus autem peccaminosis, quæ moralem malitiã adiunctam habent, est impossibilis. n. 14.  
Repugnat libero arbitrio. n. 19.  
Potest tamen aliquo sensu admitti, causam secundam à prima, seu actione primæ moueri, determinari, applicari. n. 27.  
Quare præfinitio intrinseca Deo non impediatur vsu liberi arbitrii; impediatur autem determinatio physica in actione ipsius creaturæ. q. 10. dub. 6. n. 26.  
Quomodo possit nihilominus dici prior concursus causæ primæ actione causæ secundæ, cum qua alias simultaneus. n. 29.  
Verba actionem significantia de notionibus, aut personarum proprietatibus prædicari non possunt., D. 4. q. 3. d. 5. n. 18.

*Actio in Distans.*

Non habet locum in Angelo. D. 5. q. 5. d. 1. n. 13.  
Adeoque non potest immediate mouere corpus, nisi cui secundum substantiam præsens est. Ibid.  
Qui id negent. n. 14. Probatur ab Auctoritate. n. 15.  
Ratione. n. 16. Soluta obiectione. n. 17.

*Actio Vitalis.*

Angeli per assumpta corpora nullas exercent veras actiones vitales & animalicas, D. 5. q. 5. d. 5. n. 21.  
Quænam sint hæc. n. 22.  
Sed his similes. n. 23. & 2. seqq.  
Solutæ quinq; Rationes dubitandi initio dubii positæ, n. 26. ad fin.

*Actiua Potentia.*

Dupliciter considerari potest. D. 2. q. 11. d. 5. n. 7.  
Potentiæ seu facultatis operatiuæ ad extra duplex. D. 1. q. 11. d. 3. n. 3.

*Actus Angelorum.*

Quot, & quibus actibus Boni gloriam, Mali poenam meruerint, octo sunt sententiæ. D. 5. q. 6. d. 2. n. 4. ad 11.  
Vltima & vera ait, Angelos in gratia creatos in I. instanti meruisse gloriam, & in II. Bonoseandem, adeptos, Malos peccasse, & in III. damnatos viam clausisse. n. 11.  
Infans Angelicum quid hic. ibid.  
Probatur. n. 12. & 2. seqq. Solutæ obiectiones. n. 15. ad 21.  
Actus subreptitii, seu per inaduertentiam indeliberati non habent locum in Angelis naturaliter., D. 5. q. 4. d. 1. n. 25.

Voluntas Angeli nõ potest sua natura ab omni prorsus actu cessare, sed necessario est in actu aliquo secundo, n. 10. Ratio. n. 11.  
Actus Amoris naturales erga Deum, scipfos & alios Angelos Vide, *Voluntas Angelica* à n. 12. ad 25.  
Discordia in Angelis tutelariibus quatenus esse possit, quatenus non. d. 8. n. 28.  
Dæmones poenitere possunt post peccatum diuinitus, q. 4. d. 2. n. 3.  
Ex veriori etiã naturaliter; & quomodo, n. 4. ad 11.

*Actus Desiderii.*

Circa bonum nostrum, & Fugæ circa malum nostrum futurū, aut possibile, proprie sunt in Deo, D. 2. q. 10. d. 2. n. 7.

*Actus Notionalis.*

Quid. D. 4. q. 3. d. 5. n. 3.  
Sunt quatuor. n. 13.  
Materialiter in Deo quid, quid formaliter. n. 15. Vide, *Notio.*

*Actus Prædestinationis.*

Ex parte actus prædestinationis nullam dari causam prædestinationis, quot modis intelligi possit. D. 3. q. 4. d. 2. n. 7.  
Diuerfi diuerforum Dd. ordines quoad actus concurrentes in prædestinatione. q. 5. d. 10. num. 1. & seqq. Ordo noster. n. 11. 14.

*Actus Prædestinationum.*

Salutares, cum certo gloriæ gradu, non fuerunt prædestinati ante præscientiam conditionatam liberæ cooperationis nostræ. D. 3. q. 5. d. 6. n. 1. Vide, *Dei Prædestinatio.*

*Actus ad Reprobationem.*

Quatuor dantur. D. 3. q. 7. d. 4. n. 2.

*Actus Voluntatis diuinæ.*

Quinam. D. 2. q. 10. d. 2.  
Varii ordines eorundem, d. 5. n. 10. &c.  
Subordinationes actuum voluntatis & intellectus diuini. n. 30.  
Varietas vtrorumque circa prædestinationem, D. 3. q. 5. d. 2. Vide, *Prædestinatio.*  
Circa finem & media in prædestinatione. n. 7. 8.  
Actuum voluntatis in Deo distinctio & ordo prioritatis, secundum nostrum modum concipiendi, quibus homini vult gloriam. n. 27.  
Quis Ordo ille. n. 28. Plura Vide, *Dei Voluntas, Et, Voluntas Dei.*  
Actus voluntatis in Deo circa Reprobationem. Vide, *Dei Reprobatio.*

*Adamus.*

Deum in hac vita an vidit. D. 2. q. 6. d. 1. n. 12. 13.  
Electus fuit ante præuisionem peccati, tam proprii, quam Angelorum. D. 3. q. 6. d. 8. n. 3.  
Scientia eius in statu Innocentiæ, quæ, & quotuplex. D. 6. q. 5. d. 2. n. 1. 2.  
Ante voluntatem permittendi peccatum Adami, à Deo electi fuerunt homines. D. 3. q. 5. d. 8. n. 9.

*Adultus.*

Quænam causæ reprobationis Adultorum. D. 3. q. 7. d. 1. n. 35. Vide, *Dei Reprobatio.*

Diuer-



## Index Generalis III.

Diuersa ratione explicanda est causa reprobationis Adulorum & Angelorum, quam paruulorum. d. 3. n. 35.

Adulorum prædestinatorum gratia peculiaris, & quæ. quæst. 3. d. 1. num. 17. Vide, *Dei Prædestinatio*.

### *Egidius.*

Qua ratione cum Egidio vnum corpus tota celestis machina dicatur. D. 6. quæst. 4. d. 3. numero 14. 15.

### *Equiuocatio.*

Quando non impediatur argumentum. D. 1. quæst. 5. d. 2. n. 9.

Angelus respectu corporis recte dicitur esse in loco extrinseco, solum æquiuoce seu analogice. D. 5. q. 2. d. 1. n. 10.

### *Aer.*

Angeli creati in cælis; non in aere, aut loco inferiore. D. 5. q. 1. d. 1. n. 3. 2.

Animantia omnis generis quinto die aquis & aeri velut ornatus accessere. D. 6. q. 2. d. 2. n. 12.

### *Aerei Dæmones.*

Soli hominem tentant. D. 5. q. 6. d. 7. nu. 2. Et quomodo. ibid. & plura Vide, *Dæmonum studia* &c. Aërea corpora assument Angeli ordinariæ. q. 5. d. 5. n. 15. 16.

Distant à veris plurimum, & facile discernuntur. n. 19. Ratio. n. 20. Vide, *Qualitas Corporum*.

Aquæ supra & infra Firmamentum non significant vaporosum aërem mediæ regionis. D. 6. q. 3. d. 1. n. 20. 21. Vide, *Aqua Firmamenti*. Vide, *opus 2. Dei*, Firmamentum vbi plura.

### *Ætates Mundi.*

Pro varietate earum, quam varie dæmones homines tentarint; & ratio inæqualitatis. D. 5. q. 6. d. 7. n. 5. ad 10. Vide, *Dæmonum studia* &c.

### *Æternitas.*

Quid sit. D. 2. q. 5. d. 2. n. 1. 3.

Quasi passionis subiectum, ibid.

Vita actualis. ibid.

Quando explicanda non positivè, sed negativè. n. 5. Plura Vide, *Dei Æternitas*.

In Æternitate quatenus omnes res realiter Deo præsententur. n. 15. 17.

Error Aristotelis circa Mundi æternitatem. D. 6. q. 1. d. 3. n. 2.

### *Æternus.*

Æternæ variis modis res dicuntur tam à Philosophis, quam à Scriptura. D. 2. q. 5. d. 2. n. 13.

Esti non proprie. n. 15.

Creaturæ quomodo ab æterno Deo coexistant. q. 8. d. 6. n. 11. & 2. seqq.

Creans, Creator an dicantur de Deo ab æterno. q. 7. d. 2. n. 5.

### *Affirmatio.*

Deum ex parte obiecti cogniti perfectius per viam affirmationis, seu attributa affirmatiua cognoscimus. D. 2. q. 2. d. 2. n. 8.

Quare simpliciter per affirmationem perfectius, ibidem.

### *Affectiua Cognitio.*

Vna cum Charitate post peccatum totaliter ab Angelis ablata est. D. 5. q. 6. d. 5. n. 2. 3.

### *Agens.*

Omne Agens naturale, positis omnibus ad agendum prærequisitis, esse ad agendum determinatum, quando hoc axioma fallat in Angelis. D. 5. q. 3. d. 5. n. 16. Vide, *Futura & Contingentia* &c.

Applicatione Agentium naturalium in rebus naturalibus possunt Angeli efficere; quicquid per easdem causas naturales effici potest, & quomodo. q. 5. d. 4. n. 7.

### *Agere.*

Quomodo Deus semper agit immediate inmediate in virtute, quomodo suppositi. D. 3. q. 1. d. 3. n. 6. 7.

Rectius dicitur omnia agere immediate inmediate in virtute, non suppositi. num. 7. Vide, *Dei Providentia*.

### *Albertus Magnus.*

Error eius, & aliorum quorundam, circa quatuor Coæua. D. 6. q. 2. d. 2. n. 1.

### *Alexandria.*

Scholæ publicæ Theologicæ Alexandria Anno Christi 180. & alibi. D. 1. q. 1. d. 1. n. 7.

### *Almaricus.*

Eius error. D. 2. q. 6. d. 1. n. 3.

### *B. Amadei Reuelationes.*

Quantæ auctoritatis. D. 5. q. 1. d. 4. n. 3.

Eius error. ib. & q. 6. d. 8. n. 6.

### *Amicitia Scientia.*

Seu Approbationis in Deo, quare absolute præscientia dicatur. D. 3. q. 5. d. 5. n. 4.

Prædestinatio consistit in scientia approbationis, & quomodo. q. 2. d. 2. n. 10.

Vnde Prædestinatio dicatur Scientiæ approbationis. d. 3. n. 5.

### *Amor.*

Est primus actus voluntatis, & principium aliorum. D. 2. q. 10. d. 2. n. 2.

Amor naturalis Angeli erga Deum, se, & alios qualis. D. 5. q. 4. d. 1. n. 12. ad 25. Vide, *Voluntas Angelica*.

Affectiua Cognitio, seu producens amorem Dei, totaliter cum charitate post peccatum ei ablata. q. 6. d. 5. n. 3.

Amoris nomen in diuinis duobus modis sumitur. D. 4. q. 4. d. 4. n. 5.

Quando commune toti SS. Trinitati. ibid.

Quare processio amoris in Diuinis non dicatur Generationis. q. 2. d. 8. n. 11.

Spiritus S. quomodo spiretur, & ex quarum rerum amore procedat. q. 1. d. 7.

Amore complacentiæ Deus vult Entia mere possibilitia. D. 2. q. 10. d. 1. n. 6.

### *Analogia.*

Analogia abstracta. Vide supra *Abstracta*.

Nomina quæ de Deo & Creaturis, analogice prædicantur; quæ item primo, quæ secundo vel de Deo, vel de Creaturis dicantur. D. 2. q. 7. d. 3.



Index Generalis III.

Personæ nomen ad personas seu diuinas, seu creatas est analogum. D. 4. q. 1. d. 5. n. 9.  
 Attributum diuinum debet esse perfectio simpliciter, non analogicè cum creatura. Disput. 2. q. 2. d. 1. numero 3.

*Anchora.*

Rectè dici potest prædestinatio independentè à meritis facta, secundum veram sententiam. D. 3. q. 7. d. 2. numero 25.

*Angelus.*

Angeli Actiones vitales in assumptis corporibus quales. D. 5. quæst. 5. d. 5. num. 21. ad fin. Vide *Qualitas corporum*, &c.

Actio Angeli in distans nulla. q. 1. d. 1. num. 13.

Actuum interiorum voluntatis & intellectus cognitio angelica qualis. q. 3. d. 6. n. 11. ad fin.

Actus Bonorum & Malorum qui & quot, quibus illi gloriam, isti pœnam meruerint. q. 6. d. 2. n. ad 21. Vide *Actus Angelorum*.

Subreptitij nulli naturaliter. q. 4. d. 1. num. 25.

Actus amoris Angelici naturales erga Deum, seip-  
 sos, & Angelos. n. 12. ad 25. Vide *Voluntas Angelica*.

Appetitus concupiscibilis & irascibilis cū sensitiuo nullus. n. 4. 5. nisi improprie. n. 6. Vide *Volunt. Ang.*

Apparitiones in vet. & noua lege. q. 5. d. 5. n. 1. ad 13.

Assistentium & ministrantium dilectum. q. 6. d. 8. Vide *Ministeria Angelica*.

Beatitudo Angelorū naturalis. d. 2. n. 11. & 4. seqq.

Et, q. 6. d. 1. n. 6. supernaturalis. q. 6. d. 1. n. 4. 5. & d. 2. n. 1. 3. 11. & inde ad fin. Et, q. 4. d. 2. n. 12. ad 16.

Bonitas. q. 6. d. 1. numero 7. Vide *Beatitudo*.

Boni moralis facultas post peccatum. d. 5. n. 17. ad 23. Vide *Obstinatio demonum*, &c.

Calus eorum. q. 6. d. 2. n. 21. Vide *Via Angelorum*.

Cogitationum cognitio. q. 3. d. 6. n. 1. ad fin. Vide *Cogitatio*.

Cognitio naturalis rerum materialium, præsentium, præteritorum, possibilium. d. 4. per totum. Vide *Obiectum Cog. Ang. resp. rer. natur. &c.*

Cognitio naturalis respectu rerum immaterialiū. d. 3. per totum. Vide *Obiectum Cog. Ang. resp. rer. immat. &c.*

Cognitio affectiua & supernaturalis demonum. quæst. 6. d. 5. n. 2. 3.

Cognitio respectu obiectorū supernaturaliū. d. 7. per totum. Vide *Obiectum Cog. Ang. resp. obiect. super.*

Cognitio futurorum & contingentium. d. 5. per totum. Vide *Futura & contingentia*.

Compositio quæ & quocuplex. q. 1. d. 2. per totum. Vide *Compositio Angelorum*.

Corporum assumptio qualis. quæst. 5. d. 5. Vide *Assumptio corporum. Qualitas corporum*.

Creationis Angelorum tempus, locus. quæstione prima, d. 1. per totum. Vide *Existencia Angelorum, &c.*

Custodia Angelorum q. 6. d. 8. per totum. Vide *Ministeria Angelorum*.

Deceptio quatenus cadat in Angelos, quatenus non, & in quos. q. 3. d. 8. n. 31. & 2. seqq. Vide *Modus Cog. Ang.*

Demeritum peccati post viam nullum. quæst. 6. d. 5. numero 24.

Differentia specifica & numerica Angelorum. Disput. 5. quæstione 1. d. 5. per totum. Vide *Differentia Ang.*

Discordia Angelorum custodum qualis. quæst. 4. d. 8. numero 28.

Dispositio propria ad gratiam. quæst. 6. d. 1. n. 12. 13. Vide *Beatitudo Ang.*

Existencia Angelorum. quæst. 1. d. 1. per totum. Vide *Existencia Angelorum*.

Gloria bonorum Angelorum. quæst. 6. d. 2. numero 21. Vide *Via Ang.*

Gratia habitualis Angelorum. quæst. 6. d. 1. num. 7. ad 12. eius inæqualitas pro inæqualitate perfectionis naturalis specifica. numero 14. ad fin. Vide *Beatitudo Ang.*

Habitus naturales voluntatis Angelicæ boni & mali. q. 4. d. 1. n. 26. & 2. seqq. Vide *Voluntas Ang.*

Hierarchiæ Angelorum. q. 1. d. 5. per totum. Vide *Ministeria. Ordines. Hierarchia*.

Ignis dæmonum qualis. D. 5. q. 6. d. 6. per totum. Vide *Pana demonum*.

Illuminatio. Disput. 5. quæstione 4. d. 4. Vide *Illuminatio*.

Incorporeitas. Disput. 5. quæstione 1. d. 2. Vide *Compositio Ang.*

Incorruptibilitas d. 3. Vide, *Incorruptibilitas*, &c.

Inflexibilitas voluntatis. quæst. 6. d. 5. Vide *Obstinatio demonum*.

Instans Angelicum. d. 2. numero vndecimo. Vide *Via Angelorum, &c.*

Intellectus. quæst. 3. d. 1. Agens & possibilis improprie tantum in Angelo, numero 12. & 2. seqq. Vide *Intellectus Ang.*

Intelligentiæ cur sic dicti Angeli. quæst. 1. d. 4. Vide *Intelligentia*.

Intelligentiæ assistentes calis. D. 6. q. 4. d. 3. n. 8. Vide *Calorum Motor*.

Locus Angelorum. D. 5. q. 2. d. 1. vide *Locus Angel. Voi Angel.*

Locutio. q. 4. d. 3. Vide *Locutio Ang.*

Medium Cognitionis. quæst. 3. d. 2. Vide *Medium Cog. Ang.*

Meritum Angelorum. Disput. 5. quæst. 4. d. 2. Vide *Beatitudo Meritum*.

Angelorum ministeria erga homines q. 6. d. 8. Vide *Ministeria Ang. &c.*

Missio Angelorum Interna, & Externa. D. 5. q. 5. d. 1. numero 3.

Modus cognitionis. quæst. 3. d. 8. Vide *Modus Cog. Ang.*

Modus locutionis. quæst. 4. d. 4. numero 3. ad fin. Vide *Locutio Ang.*

Motus. d. 8. Vide *Motus Ang.* Continuus in puncto, contra Aristotelem, ib. Continuus & discretus, ibid.

Motus de extremo ad extremum sine transitu per medium. d. 7. Vide ibid.

Motus velocitatis. quæst. 2. d. 8. Vide *Motus Ang. Velocitas*.

Mysteriorum fidei notitia Viatorum qualis, qualis dæmonum. quæst. 6. d. 5. & q. 3. d. 7. Vide *Obiectum Cog. Ang. resp. obiect. super.*

Natura. q. 1. d. 1. Vide *Existencia Ang. Compositio Angelorum. d. 2. Differentia Ang. d. 5.*



## Index Generalis III.

Naturalia post casum integra. quaest. 6. d. 5. Vide, *Naturalia demonum. Via Angelorum.*  
 Numerus. quaest. 1. d. 6. numero 2. Vide, *Numerus Ang. &c.*  
 Obiectum cognitionis naturalis respectu rerum materialium, praesentium, praeteritorum, possibilium. q. 3. d. 4. Vide, *Ibid.*  
 Obiectum eiusdem respectu rerum immaterialium. d. 3. Vide, *Ibid.*  
 Obiectum Cognitionis respectu obiectorum supernaturalium. d. 7. Vide, *Ibid.*  
 Obstinatio demonum, eius causa. q. 6. d. 5. n. 4. per totum. Vide, *Ibid.*  
 Officia trinae Hierarchiae. q. 1. d. 5. numero 8.  
 Ordines & Hierarchiae. q. 1. d. 5. Vide, *Ibid.* Dispositio eorundem Dionysij. num. 6. varietas Sanctorum Patrum circa eam. n. 4. Iudicium Sancti Thomae de hac re. n. 5. Vide, *vt supra.*  
 Peccati qualitas. quaest. 6. d. 4. Vide, *Peccati Ang. qualitas.*  
 Poena demonum, dubio 6. Vide, *Ibid.* Alligatio- nis. *Ibid.*  
 Poenitentia Diuina potentia post peccatum Angeli possibilis. q. 4. d. 2. n. 3. Et etiam naturali. n. 4. ad 1. Vide, *Voluntas Ang. an immutabilis.*  
 Potentia Locomotiva. q. 5. d. 1. Vide, *Ibid.*  
 Potentia Angeli productiua substantiae, vel qualita- tis. d. 4. Vide, *ibidem.*  
 Potestas Angelica circa inuersionem ordinis vni- uersi, & causarum naturalium efficientiam. d. 6. Vide, *Potestas Ang.*  
 Praedestinatio Angelorum ante praesens peccatum. D. 2. q. 5. d. 9. numero 2.  
 In eodem signo simul electicum hominibus. D. 3. q. 5. d. 9. n. 5. sed post Christum. q. 6. dubio 7. n. 5.  
 Reprobatio Angelorum. Causa eius. D. 3. q. 7. d. 1. n. 35.  
 Angelorum scientia inuisa. D. 5. q. 3. d. 4. n. 9. & 3. seqq. vide, *obiectum Cog. Ang. resp. obiecti supernat.*  
 Status Bonorum & Malorum nunc qualis. D. 5. q. 6. d. 2. n. 2. Vide, *Via Ang.*  
 Species Angelicae. quaest. 3. d. 2. Vide, *Medium Cog. Ang.*  
 Angelorum malorum studia erga homines seducen- dos. q. 7. d. 7. Vide, *Demonum studia.*  
 Angelorum subiectum mobile, & modus mouendi. q. 5. d. 2. Vide, *Ibid.*  
 Angelorum superbia. q. 6. d. 4. per totum. Vide, *Peccati Ang. qualitas.*  
 Tempestates demonum opera. D. 5. q. 5. d. 4. n. 13. & 3. seqq. Vide, *Potestas Ang. Dem. studia.*  
 Tempus Angelicum. D. 6. q. 1. d. 4. n. 2. 1. 2. 2. Vide, *Tempus.*  
 Vbi Angelicum. D. 5. q. 2. d. 2. Vide, *Ibid.*  
 Via Bonorum, & meritum. D. 5. q. 6. d. 2. Vide, *Ibid.*  
 Via malorum & peccatum. q. 6. d. 3. Vide, *Ibid.*  
 Angelorum Visio Beatifica. Vide, *Visio Dei inuisi- tina.*  
 Angelorum voluntas & liberum arbitrium. D. 5. q. 4. d. 1. per totum. Vide, *Voluntas Ang.*  
*Animae.*  
 Separatae & damnatae quomodo crucientur ab igne infernali; quomodo demones. D. 5. quaest. 6. d. 6. n. 5. &c. Vide, *Poenae demonum.*  
 Animae hominum, & spiritus quomodo moueantur ab Angelis. q. 5. d. 2.

Tom. I.

### Animalia.

Cum homine quando producta. D. 6. q. 5. d. 1. n. 1. Vide, *Opus V. & VI. Diei.*  
 An Angeli vera animalium corpora assumant. D. 5. quaest. 5. d. 5. numero 14. ad 21. Vide, *Qualitas corporum, &c.*  
 Animantia omnis generis quinto die aquis ac aeri velut ornatus accessere. Disp. 6. quaest. 2. d. 2. numero 12.

### Animatum Caelum.

Asserentes refelluntur. D. 6. q. 2. d. 5. Vide, *Caelum animatum.*

### Annus.

Quatuor anni temporum varietas vnde; Vnde totius anni Solaris seu Lunaris periodus. D. 6. q. 4. d. 2. n. 5. Vide, *Opus III. & IV. Diei.*  
 Alexandria Anno Christi 180. & alibi Scholae publicae Theologicae. D. 1. q. 1. d. 1. num. 7.

### Anomozorum.

Errores. D. 2. quaest. 6. d. 1. numero. 4. & d. 3. n. 1.

### Antecedens Voluntas.

Dei non omnis est inefficax. Disp. 3. quaest. 5. d. 5. numero 15.

### Anthropomorphitarum.

Errores. D. 2. q. 3. d. 1. n. 2. & q. 4. d. 3. num. 5. & q. 6. d. 1. n. 4.

### Appellis.

Errores. Disp. 2. quaest. 5. d. 3. numero quarto.

### Apostolorum.

Theologia quoad aliquas conclusiones proprie fuit scientia. D. 1. q. 2. d. 3. n. 9.  
 Qua vti sint Theologiae. quaest. 1. d. 1. num. 6. Vide, *Theologia.*

### Apparitiones Dei.

In veteri & nouo Testamento verius est ministerio Angelorum peractas fuisse. D. 5. q. 5. d. 5. n. 1.  
 Probatur e Scripturarum collationibus numero. 12.  
 Ratio. numero 13.

### Appetibile.

Actiue, est passio Entis. D. 2. q. 3. d. 3. num. 2. &c.

### Appetitus Angelorum.

Sensitiuus non datur. D. 5. quaest. 4. d. 1. n. 4. 5.  
 Apprehensiones & motiones eius in nobis quomodo cognoscant. q. 3. d. 6. n. 10.  
 Adeoque nec proprie Appetitus Concupiscibilis & Irascibilis. *ibid.*  
 Sed improprie, & quomodo. num. 6. Vide, *Voluntas Angelica.*

### Appetitus Beatorum.

Respectu eiusdem Visionis Beatificae, tam naturalis quam elicitus, perfecte satiatur. D. 2. q. 8. d. 5. n. 12.

### Applicatio Agentium.

Quid applicatione Agentium naturalium possint Angeli in rebus naturalibus efficere. D. 5. q. 5. d. 4. n. 7. Vide, *Potentia productiua.*

### Applicatio Virtutis.

Angeli non sunt in loco per solam applicationem virtutis ad operandum. D. 5. q. 2. d. 3. num. 10. per quid vero aliud. Vide, *Vbi Angelicum.*

Ffff 2

Appre



*Apprehensiones.*

Apprehensiones sensitivarum potentiarum & motiones etiam internarum, vt Imaginationis & appetitus sensitivi, quatenus cadant sub cognitionem Angelicam, quatenus non. D. 5. q. 3. d. 6. numero 10.

*Approbationis Scientia.*

Seu Amicitia quare in Deo dicatur absolute scientia. D. 3. q. 5. d. 5. n. 4.  
Vnde predestinatio dicatur scientia approbationis. q. 2. d. 3. n. 5.  
Predestinatio consistit in scientia approbationis, & quomodo. d. 2. n. 10.

*Aquarum Congregatio.*

Quando facta. d. 6. q. 4. d. 1. Vide *opus III. & IV. diei.*

*Aque Elementares.*

Non designantur per aquas supra & infra Firmamentum. D. 6. q. 3. d. 1. n. 28. Nec liquidæ, nec concretæ eiusdem speciei cum nostris. *ibid.*

*Aque Firmamenti.*

Superiores & inferiores quid sint. disp. 6. quæst. 3. dubio 1. per totum.

Aque superiores ad litteram non significant Angelos bonos, contra Origenem. d. 6. q. 3. d. 1. n. 17.

Nec vaporosum aerem mediæ regionis. n. 20. 21.

Nec Cælum Crystallinum seu solidum stellarum, expers. numero 27.

Nec aquas elementares eiusdem speciei cum nostris, nec liquidas nec concretas. n. 27.

Probatur è SS. PP. n. 29. 30. Ratione. n. 31. 32. Duæ obiectiones soluta. n. 33. ad 38.

Sed significant Corpus cæleste simplex diaphanum liquidum & spirabile Beatorum habitationi destinatum. n. 39. 40.

Probatur è Scriptura. n. 41. Ratione. 42. ad 45.

Quod corpus non est sub cælo Empyreo, sed, nec supra, sed in medio eius. n. 45.

Probatur. n. 46. ad 49. è SS. PP. n. 50. & 2. seqq.

Modus & tempus productionis earundem aquarum. numero 52.

Aque inferiores firmamenti non significant Angelos malos, contra Origenem. disput. 6. quæst. 3. d. 1. numero 17.

Sed vel ipsum elementum aquæ terræ circumfusum; vel potius generatim omne corpus simplex diaphanum sublunare, id est, inter cælum Lunæ & terram interiectum. numero 38.

Modus & tempus productionis earundem aquarum. num. 52.

*Aquatilium productio*

Et animum cur aquæ tribuatur, & non terræ. disp. 6. quæst. 5. d. 1. n. 3.

*Arbitrium Liberum.*

Quid sit, & qui negarint. D. 2. q. 8. d. 11. n. 1. 2.

Quomodo cum scientia diuina concordet. *ibid.* per totum.

Datur Liberum Arbitrium. quæst. 10. d. 6. n. 1.

Angelicum. disp. 5. quæst. 4. d. 1. numero 7. Vide *Voluntas Ang.*

Diuinum. Vide *Dei Voluntas* per totum. disput. 2. quæst. 10. Et, *Voluntas Dei.*

Nostræ, & diuinæ liberæ voluntatis discrimen. d. 3. n. 6. *Ibid.*

Quomodo cum præfinitionibus diuinis Libertas arbitrii consistat. d. 8. n. 15. ad fin.

Quomodo cum præscientia diuina. q. 11. d. 11.

Quomodo cum prædestinatione. d. 3. q. 6. d. 3. Vide *Dei prædestinatio.*

Quomodo cum reprobatione. q. 7. d. 5. n. 4. Vide *Dei reprobatio.*

Repugnat Libertati arbitrii prædeterminatio physica diuina. d. 2. q. 11. d. 1. Plura vide, locis iam citatis, Et, *Præfinitiones diuine.*

Præfinitio actionum in vocatione congrua non impedit libertatem arbitrii. q. 10. d. 8. n. 4.

*Arbores.*

Quando terra produxerit, & quomodo. disp. 6. q. 4. d. 1. numero 10.

*Argumentatio.*

Theologica quid, quid Assensus, quid principii. d. 1. q. 3. d. 2. n. 15. & q. 5. d. 1. n. 2. Vide *Theologia.*

*Argumentum.*

Sensus literalis Scripturæ firmissimum argumentum præstat. D. 1. q. 4. d. 2. n. 10.

Item spiritualis & mysticus, cum de eo constat, *ib.*

Alias per se à toto genere parum valet. *ib.*

Accommodatius ad argumenta nihil. *ib.*

Mystico sensu quam apte vtantur Lutherani, contra quam doceant. n. 10. Vide *Fides.*

Equiuocatio quando non impedit argumentum, n. 9. Vide *Scriptura sensus.*

Argumentum ab auctoritate plurimum valet in Theologia. d. 1. n. 10.

Quomodo argumenta contra fidem solui possint, d. 5. Plura vide locis iam citatis. Et, *Propositio.*

Argumenta contra Atheos olim ex Philosophis, & nunc hodie negantes Angelos. d. 5. q. 1. d. 1. per totum.

Argumenta congrua ad suadendam cognitionem naturalem SS. Trinitatis. D. 4. q. 1. d. 2. n. 10. 11.

*Aristotelis*

Et Philosophorum error circa angelorum existentiam. D. 5. q. 1. d. 1. n. 14.

Idem intellectum nostrum vespertilionum oculis cur assimilari. D. 1. q. 4. d. 5. n. 5.

Opinio eiusdem negantis motum Angeli continuum in puncto indiuisibili. Disput. 5. quæst. 6. d. 6. num. 9.

Error eiusdem circa mundi æternitatem. D. 6. q. 1. d. 3. numero 2.

*Armenorum*

Errores. D. 2. quæst. 6. d. 1. numero 3.

*Arianorum*

Errores. D. 4. quæst. 1. d. 1. numero 7. & quæst. 2. d. 8. numero 1.

*Arts.*

Necessitas Artis vel scientiæ inferioris ad superiorem, non officit superioris dignitati, D. 1. q. 4. d. 5. n. 11. Vide *Scientia. Theologia.*



*Index Generalis III.*

*Artificialis.*

Artificialium dierum longitudo prouenit ex motu syderum difformiter vniiformi. D. 6. q. 4. d. 2. numero 5.

*Assensus.*

Theologicus, Argumentatio, Principium quid. D. 1. q. 3. d. 2. num. 15. & quaest. 5. d. 1. numero 2. Vide, *Theologia.*

*Assumptio Corporum Angelica.  
Et actiones Vitales in iisdem.*

An & quomodo possint Dæmones negotiari cum strigibus in assumptis corporibus. D. 5. q. 5. d. 5. numero 1.

Quinque rationes dubitandi. n. 2. & 2. seqq. Solutæ. n. 26. ad fin.

Certum Dogma est, Angelos bonos & malos verè quandoque assumere corpora. n. 4.

Probatur è Scriptura. num. 5. 6. SS. PP. num. 7. Ratione. n. 8.

Assumptio hæc corporum non fit per hypostaticam, aut villam substantialem vnione corundem cum Angelis, aut per solum motum localem. num. 9.

Sed quatenus sibi coniungunt eum motoribus representatis per corpus mobile assumptum. num. 9. Plura vide, *Qualitas corporum, &c.*

De Actionibus vitalibus eorundem in iisdem. Vide, *Actionis vitales.* D. 5. q. 5. d. 5.

*Astra.*

Quinam ea ab hominibus incolæ absurdè asseruerint. D. 6. q. 2. d. 1. n. 23.

Refelluntur. n. 24. ad fin.

*Astronomi.*

Recentiores cælum Planetarum liquidum ponunt. D. 6. quaest. 3. d. 2. num. 21. Vide, *Firmamenti soliditas.*

*Athei.*

Qui olim ex Philosophis, qui nunc hodie. D. 2. q. 1. d. 4. numero 1.

Negarunt vna cum Deo Angelos. D. 5. q. 1. d. 1. num. 3. 4.

Argumenta contra illos. ib. per totum.

*Attributa Diuina.*

Quid sint. D. 2. q. 2. d. 1.

Attributi diuini nomen tripliciter sumitur. n. 3.

Ad attributum Diuinum requiritur, vt sit perfectio simpliciter. ibid.

Attributum diuinum est per intellectum. n. 4.

Attributorum diuinorum alia sunt Absoluta, alia Relatiua. num. 5.

Ex absolutis alia Negatiua, alia Affirmatiua: Affirmatiua alia solum Denominationes extrinsecæ; alia Realia & Positiua. n. 5. 6.

Attributa vel Dei substantiam secundum se significant, vel aliquam eius operationem. n. 6.

Quæ transcendentalia, quæ Particularia, vel Dei propria, vel communia etiam cum creaturis. ib.

Notionalia Attributa, eadem sunt cum Relationibus. n. 4. Vide, *Notie.*

Attributa diuina inter se & ab Essentiâ Diuina non distinguuntur realiter strictè. d. 2. n. 3.

Neque villo modo à parte rei, ante operationem intellectus. n. 10.

Neque solum vocibus seu materialiter, vel etiam sola ratione rationante. d. 3. n. 1. 2.

Sed ratione etiam rationatâ. num. 1. & 3. seqq. & d. 4. numero 2.

Et virtualiter seu eminenter, non possunt tamen à nobis sine respectu virtuali vel habituali ad creaturas ita distingui. d. 4. n. 4.

Attributa secundum se magis sunt idem secum, quàm cum alijs, non vero vt in subiecto. numero 13.

Quando de Attributis diuinis dici possint Contradictoria, numero 11.

Quomodo, cum vnum attributum per aliud demonstratur, non idem per idem probetur; nec Synonymia committatur. n. 12.

Attributi vel Essentiæ eiusdem perfectiones quasi partiales distinguuntur inter se virtualiter, paulò latiori significatione. d. 3. n. 7.

Quæ Attributa in Abstractis de se mutuo prædicata non sint veræ Prædicationes in sensu formali, sed identico. n. 10.

Attributa diuina intellectus Dei & Beatorum non distinguitur ratione; licet vt à nobis distincta cognoscat. d. 4. n. 7.

Quomodo attributa diuina sint infinita nostro conceptu formaliter comprehensa, non apprehensa Essentiâ diuinâ. d. 5. n. 9.

Quomodo secundum nostrum concipiendi modum Attributa sint de Essentiâ Diuinâ. dist. 5. numero 11.

In Attributis & Dei nominibus, in quo deficiant. Concreta & Abstracta, d. 7. n. 2.

Attributa quatuor Diuinarum Scientiarum. quaest. 11. d. 10.

Attributum Dei videtur esse Incomprehensibilitas, & Inuisibilitas. q. 6. d. 1. n. 1. 2.

Attributa Relatiua sunt de Essentiâ Dei. D. 4. q. 3. d. 3. numero 5.

Attributa seu perfectiones Diuinas Vide, *Dei Eternitas & deinceps. Persona diuina. Et, Subsistentia Diuina.*

Beatitudo Dei an speciale sit Attributum, & quomodo ad alia Attributa comparetur. D. 2. q. 12. d. 2. Cætera attributa in specie vide suis locis.

*Attributorum Diuinorum Prædicationes.*

In Diuinis Concreta tam Absoluta, quàm Connotatiua de Concretis Absolutis formaliter prædicantur. D. 2. q. 2. d. 7. n. 1.

De Concretis quidem Absolutis Connotatiua voce seu quoad modum significandi in *Quale*, reipsâ tamen in *Quid*. n. 2.

De Concretis Absolutis verè etiam prædicantur Attributa in Abstracto. n. 3.

Prædicationes in quibus Abstracta de Deo in Concreto prædicantur, secundum nostrum modum loquendi veræ sunt sensu identico, non formali. ib.

Nisi quædam ex propria, & speciali ratione possint etiam formaliter de Concretis prædicari. ibid.



Index Generalis III.

In Deo verè etiam prædicantur de Abstractis Concreta. numero 4.

Suntque veræ in sensu identico, non formali, nisi ratio specialis attributorum aliud requirat, numero quinto.

In Terminis Diuinis verè etiam prædicantur Abstracta de Abstractis, num. 7.

Hæ tamen Prædicationes, iuxta nostrum concipiendi modum, veræ non sunt sensu formali, sed tantum identico, ibid.

Reduplicatiuæ propositiones in Terminis Diuinis sunt falsæ, n. 8.

Nisi tempus, cui apponitur Reduplicatio, secundum nostrum modum concipiendi, aliquo modo contineat rationem, ob quam prædicatum subiecto conueniat, ibid.

Idem fit in propositionibus, quæ habent vim Reduplicatiuam. n. 10.

Nisi ablatius sit Terminus quasi Transcendens neutralis. ibid.

Propositiones varias Reduplicatiuas tum veras, tum falsas. Vide, ibidem.

Quomodo se habeant Diuinæ Personæ ad Essentiam & Attributa Essentialia, quoad modum prædicandi. D. 4. q. 1. d. 7. num. 8.

Attributa Relatiua. Vide, *Relationes Diuinæ Auctoritas.*

Argumentum ab Auctoritate plurimum valet in Theologia. D. 1. q. 5. d. 1. numero 10.

Auctoritas Doctorum qualibet ætate viuentium secundum se est infallibilis. numero 9.

Scholasticorum Auctoritas quanta. n. 10. Auctoritas Iurisperitorum. Locus est Externus Theologiæ. numero 5.

Auctoritate & Dignitate Scriptura superat Ecclesiasticam. D. 1. q. 4. d. 5. n. 8.

Sanctorum Patrum Auctoritas non est à priori per se infallibile Fidei argumentum. quæstione 5. d. 1. numero 10.

Est tamen à posteriori. n. 9.

*Audiantorum.*

Error. D. 2. quæst. 3. d. 1. numero 2.

*Auditus.*

An necessariò vnus Angelus alterum sibi loquentem audiat. D. 5. quæst. 4. d. 3. num. 29. Vide, *Locutio Angelica.*

*S. Augustinus.*

Dubitauit, an per potentiam Diuinam humanus oculus ad Dei visionem eleuari possit. D. 2. q. 6. d. 1. num. 7.

Quid senserit de Beatitudine supernaturali Angelorum. D. 5. q. 6. d. 1. n. 5.

Quid cum Sancto Thoma, & veteribus Theologis de Prædestinatione facta independentè a meritis. D. 3. q. 5. d. 3.

*Auis.*

Auium productio quando facta, & cura quæ tribuatur, non terræ. D. 6. q. 5. d. 1. num. 3.

**B.**

*S. Basilius.*

**M**ale negat tertio die plantas noxias hominibus productas. D. 6. q. 4. d. 1. n. 9.

*Beatifica Visio.*

Vide, *Visio Dei.*

*Beatitudo Angelorum.*

Angeli non fuerunt creati in Beatitudine supernaturali. D. 5. q. 6. d. 1. num. 4.

Explicatur S. Augustinus in speciem cõtrarius. n. 5. Sed in Naturali tantum. num. 6.

Quomodo Dæmon Beatitudinem seu Naturalem, seu supernaturalem inordinate appetierit, Vide, *Peccati Angelici Qualitas.* d. 4.

An naturaliter possit esse Beatus Angelus. D. 4. q. 5. d. 2. n. 11. &c. Vide, *Voluntas Angelica.* d. 1.

*Beatitudo Dei.*

An & qua ratione Deus sit Beatus. D. 2. q. 12. d. 1. Beatitudo Dei an speciale Attributum; & quomodo ad alia comparetur. d. 2.

*Beatus.*

Beatorum Intellectus non distinguit Attributa diuina ratione, licet vt à nobis distincta cognoscat. D. 2. q. 2. d. 4. n. 7. Vide *Attributa diuina.* d. 1.

Intellectus Beati quomodo producat Visionem Dei. d. 4. numero 2. Vide, *Lumen gloria. Visio Dei intuitiua.*

Beati non æqualiter Deum intuentur. quæstione 8. d. 5. numero 1.

Quod de angelis incertum est. n. 3.

Beati quid videant in Deo. d. 7. n. 2. & 2. seqq. Vide, *Dei Incomprehensibilitas. Dei visio.*

Quomodo Creaturas, & peccata videant in Deo. Vide locis citatis.

Beatorum appetitus tum naturalis, tum elicitus, respectu Visionis Beatificæ perfectè satiatur. d. 5. numero 12.

Beati præter essentiam Diuinam, Absolutasque Perfectiones vident etiam Relatiuas, & quicquid formaliter est in Deo. q. 6. d. 7. n. 2.

Non tamen ideò vident infinitas formaliter in Deo Perfectiones existentes. n. 3.

Beati Decreta quædam diuina & actus liberos in Deo quomodo videant. d. 8. n. 12.

Requiritur tamen ad hæc Dei voluntas ea manifestandi, num. 9. Vide, *Dei visio. Dei Incomprehensibilitas.*

Beati Deum intuitiue cognoscunt re ipsa. d. 1. numero 4.

Beati Deum re ipsa vident per speciem Expressam. d. 2. num. 7. 8.

Non per impressam. n. 9. Vide, *Dei visio, &c.*

Beati in quo corpore cælesti sint habitaturi; & vbi illud situm sit. Disputat. 6. quæst. 3. d. 1. numero 30. ad fin.

Mediata causa diuersa visionis Beatificæ in Beatis, est diuersa charitas huius vitæ. D. 2. quæst. 8. d. 5. numero 11.

Ens Rationis an à Beatis, & Deo fieri possit. Disp. 2. q. 10. d. 7. n. 8. & 2. seqq.

*Begardorum, & Beguinarum.*

Errores. D. 2. q. 6. d. 1. n. 4. & d. 3. numero 1.

*S. Benedictus.*

An Deum in hac vita vidit? D. 2. quæst. 6. dub. 1. numero 12. 13.



*Index Generalis III.*

*Bonitas Dei.*

D. 2. q. 3. d. 3. Vide ibi, *Dei Bonitas.*  
 Est eadem Ratio volendi Creaturas, quæst. 10. d. 5.  
 num. 2.  
 Quæ tamen non est Finis Dei volitionis; sed Creaturarum. ib.  
 Etiam mere possibilem. ib.

*Bonum. Bonus. Bona.*

Bonum in genere duplex. D. 2. q. 3. d. 3. n. 1.  
 Omnes Boni diuisiones, & subdivisiones, & eorum definitiones. n. 12.  
 Bonum, vt conueniens particulari Enti, non videtur passio Entis, n. 1.  
 Est tamen, vt conueniens Vniuersali Enti, seu appetitui Auctoris naturæ. n. 2.  
 Appetibile actiue est passio Entis. ib. &c.  
 Omnis Res denominatiue Bona est Bonitate diuina, formaliter autem Bona similitudine quadam Bonitatis Diuinæ. d. 3. n. 8.  
 Denominatio Extrinseca videtur esse posse passio Entis. n. 2.  
 Sed non Relatio realis, nec rationis. n. 3.  
 Boni cur in hac vita sæpe infelices, Mali felices, D. 3. q. 1. d. 2. n. 13.  
 Bonum Morale saltem aliquod Demones an possint facere, & quatenus. D. 5. q. 6. d. 5. n. 17. &c. Vide, *Obstinatio Dæmonum.*  
 Præscientia peccati prior est illo bono, cuius occasio est peccatum. D. 3. q. 3. d. 3. n. 8.  
 Bona supernaturalia prædestinati, quam Effectus prædestinationis, d. 1.  
 Bonorum Naturalium, respectu prædestinatorum, duplex consideratio. d. 2. n. 1.  
 Quam ex his Effectus prædestinationis. ib. & n. 2.  
 Bona opera mere naturalia non sunt Causa meritoria aliquorum Effectuum prædestinationis. q. 4. d. 5. n. 1.  
 Quamuis sint ex particularibus Dei auxiliis profecta ante gratiam sanctificantem. n. 10.  
 Imo ne quidem Bona opera ex Gratia profecta. num. 17.  
 Neque bonus vsus Gratia, n. 20.  
 Bona opera quomodo à Deo prædestinantur. Vide, *Opus Bonum, Præfinitiones Diuinæ.*  
 De Actibus salutaribus prædestinatorum. Vide plura, *Dei prædestinatio.*  
 De Meritis. Vide, *Meritum.*  
 De Meritis Angelicis, Vide, *Actus Angelorum.*

*Bona Fortuna,*

Vide, *Fortuna.* D. 3. q. 1. d. 5. n. 9. &c.

*S. Brigitta Reuelatio.*

De numero Angelorum. D. 5. q. 1. d. 6. n. 11.

*C.*

*Caietanus.*

**E**ius opinio circa Compositionem Angelorum. D. 5. q. 1. d. 2. n. 28.

*Caluini.*

Errores. D. 3. q. 4. d. 3. n. 5.

Caluiniæ & Catholice Prædestinationis discrimen. q. 5. d. 5. n. 65.

*Cardinales Virtutes.*

Quæ in Deo, D. 2. q. 10. d. 2. n. 13.

*Casus Diaboli.*

Citius quam intra spatium vnus diei naturalis contigit; vt & Bonorum Gloria. D. 5. quæst. 6. d. 2. num. 21.  
 Status eius post lapsum in tribus consistit; vt & Bonorum Angelorum; & in quibus. numero 22.

*Causa Prædestinationis meritoria.*

Hæc est Christus Dominus. D. 3. q. 4. d. 2. n. 1.  
 Item Oratio eiusdem. n. 16. Plura Vide, *Christus.*  
 An etiam B<sup>ma</sup> Virgo. nu. 15.  
 Ex parte actus ipsius prædestinationis, nullam dari causam prædestinationis, quot modis intelligi possit. n. 7.  
 Quam causam prædestinationis comparatiue sumpta. n. 10.  
 Nullus homo purus potest esse causa meritoria effectuum omnium prædestinationis alteri homini de ordinaria potentia. n. 13. an de absoluta? num. 15.  
 Etsi mortales efficienter conducere possint suis meritis & precibus ad Executionem prædestinationis. n. 19.  
 Prece tamen eorum, præterquam Christi, effectus tantum sunt prædestinationis, non causa. numero 16.  
 Causa materialis seu subiectum prædestinationis quam. d. 3. n. 1.  
 Efficiens quam. ib.  
 In Paruulis nulla est causa actiua prædestinationis, quoad vllum Effectum. n. 3.  
 Errores Hæreticorum circa Causam Meritoriam Prædestinationis ex parte prædestinati. num. 4. 5. &c.  
 Scholasticorum variaz sententia de causa prædestinationis ex parte prædestinati. d. 4.  
 Quam vera sit sententia, & refutatio præcedentium. d. 5.  
 Datur in homine causa meritoria aliquorum Effectuum prædestinationis, adeoq; prædestinationis ex parte aliquorum Effectuum. n. 27.  
 Causa illa non est carentia Obicis, seu opera bonæ merenaturalia. n. 1.  
 Quamuis ex particularibus Dei auxiliis profecta sint, ante Gratiam sanctificantem. n. 10.  
 Non sunt etiam causa illa, bona opera ex Gratia profecta. n. 17.  
 Neque bonus vsus Gratia, & Cooperatio nostra absolute futura est causa, vel conditio sine qua non, ad prædestinationem. n. 20.  
 Imo ex parte prædestinati penitus nihil est, cur prædestinetur. numero 22. Vide plura, *Christus.*

*Causa Obstinationis Dæmonum.*

Propria & immediata, non est Inflexibilitas naturæ. D. 5. q. 6. d. 5. n. 11.



*Index Generalis III.*

Sed decretum Dei ita statuentis, vt post primum in-  
stans peccati facultatem non habeant salutaris  
penitentiae. n. 12. Ratio. n. 13.

Varii modi id explicandi. n. 14. 15.

Verior iste, quia Deus Daemonibus post peccatum,  
omnem Gratiam tam actualem ad conuersio-  
nem peccatoris necessariam, non efficacem mo-  
do, sed & sufficientem, quam habitualement neget.  
num. 16.

An isthaec obduratio in ipsis impediatur omne Bonum  
morale tam in actu primo, quam secundo. Vide  
deinceps à n. 17. ad fin.

*Causa Reprobationis.*

Quanam sint. D. 3. q. 7. d. 3. n. 1. & seqq.

Eius causa finalis absoluta & primaria non est, vt  
Deus Iustitiam vindictiuam ostendat. n. 5. 9.

Primae Reprobationis negatiuae à gratia congrua,  
nulla datur causa ex parte creaturae. n. 18.

Item nec à gloria. n. 24.

Idem dicendum de actu positivo diuinae voluntatis  
non praeligendi Reprobos ad gloriam & gratiam.  
n. 26.

Positiuae tamen reprobationis à gloria datur causa  
ex parte Repti. n. 27.

Paruulorum tamen diuersa ratione, quam Adulto-  
rum & Angelorum. n. 35.

*Causa Rerum.*

Quomodo sit voluntas Dei. D. 2. q. 10. d. 4. n. 2?

Voluntas Dei propior est causa Rerum, quam Intel-  
lectus. ib. & 2. seqq.

Quomodo Practica in Deo à scientia, vt est causa  
Rerum, differat. q. 11. dub. 10. n. 17.

Creatura non potest esse causa principalis creatio-  
nis; sed instrumentalis. D. 6. quaest. 1. d. 2. nu. 3. &  
seqq.

*Causa secundae.*

Quomodo se habeant ad Contingentiam. D. 2. q. 10.  
d. 6. n. 4.

Quomodo ad necessitatem. n. 4. & seqq.

Quonam sensu admitti possit, causam secundam à  
prima, seu actione primae causae moueri, deter-  
minari, applicari. q. 11. d. 1. n. 27.

Quomodo, praesumptione intrinseca Dei posita, nihil-  
ominus dici possit prior concursus causae primae  
actione causae secundae, quamuis alias simulta-  
neus. q. 10. dub. 6. n. 29.

Concursus Causae primae à secunda an modificatur,  
& determinatur. n. 32. Vide plura, *Praesumptiones*  
*Diuinae.*

*Causa salitas.*

Formalis Scientiarum, sub qua, eadem est cum illa  
propter quam, vel, qua, D. 1. q. 3. d. 3. n. 9.

*Celestii.*

Errores. D. 3. q. 4. d. 3. n. 8.

*Cerdonis.*

Errores. D. 2. q. 5. d. 3. n. 4.

*Certitudo.*

Certitudinis variae species ac modi. D. 1. quaest. 4. d.  
4. num. 1.

Certitudo & Immutabilitas Praedestinationis. D. 3.  
q. 6. d. 1. n. 1. & seqq. incertitudo eiusdem quoad  
nos. d. 4. n. 1. & seqq.

Certitudo Moralis quatuorplex. D. 1. quaest. 5. d. 4.  
num. 2.

Sufficit ad fidei certitudinem in propositione Theo-  
logica, & quomodo. n. 6. 7.

Quanam Euidens. n. 2.

Certitudo Theologiae respectu aliarum Scientiarum  
quaest. 4. d. 4.

*Certus.*

Certus Praedestinatorum numerus, & quomodo. D.  
3. q. 6. d. 1. n. 5. 6.

Nemo certus esse potest de sua Praedestinatione, sine  
speciali Dei Reuelatione. d. 4. n. 1. & seqq.

Certus etiam est numerus Reprobatorum. quaest. 7. d. 5.  
num. 1.

Scientiae naturales certiores sunt Theologia opinati-  
ua. q. 2. d. 4. n. 8.

Secundum quid certiores certitudine subiecti seu  
adhæzionis, quam Theologia simpliciter dicta.  
num. 6.

*Charitas.*

Diuersa huius vitae, mediata causa est diuersa Visio-  
nis in Beatis. D. 2. q. 8. d. 5. n. 11.

Vna cum affectiua Cognitione post peccatum ab  
Angelis totaliter ablata. D. 5. q. 6. d. 5. n. 2. 3.

*Cherubim.*

Cur postponantur Seraphim. D. 5. q. 1. d. 5. n. 7.

*Christus.*

Quare dicatur Rabbi & Magister. D. 1. q. 1. d. 1. n. 1.  
Christus & Apostoli qua vti sint Theologia. n. 6.

Non habuit Custodes Angelos, sed Ministros. D. 5.  
q. 6. d. 8. n. 18.

An & qua ratione sit Causa Meritoria Praedestina-  
tionis. D. 3. q. 4. d. 2. n. 1. Vide, *Causae, & Meritoriae,*  
*Dei Praedestinationis.*

Orationes Christi sunt causa Praedestinationis, non  
effectus, vt aliorum hominum, n. 16. 19.

Christi Incarnatio & Passio &c. in genere spectata,  
non sunt effectus Praedestinationis. quaest. 3. d. 1.  
num. 5.

Saltem particularis huius vel illius, sed potius gene-  
ralis providentiae. ibid.

Christi Passio quomodo praedestinata. q. 5. d. 5. n. 37  
Praedestinatio Christi in primo instanti nec confusa,  
nec determinata fuit. q. 7. n. 7.

Quinam eorum, qui in praedestinato sunt, effectuum  
sit causa. q. 4. d. 2. n. 3.

Quomodo ipsius praedestinationis eorundem effe-  
ctuum. n. 5.

Quomodo Christus quosdam effectus in praedesti-  
nato non meruerit. n. 4.

Non fuit causa praedestinationis comparatiue sum-  
pta. n. 10.

Christus secundum substantiam, & vt Caput homi-  
num praedestinatus est ante praedestinationem,  
hominum. D. 3. q. 5. d. 7. n. 1.

Non tamen secundum Carnem passibilem, seu vt  
Redemptor, sed post eam. n. 6. Vide, *Dei Prae-*  
*destinatio. Praedestinatio. Praedestinatorum.*



*Index Generalis III.*

*Chronologia.*

Circa creationem mundi falsè reiecta. D. 6. q. 1. d. 4. num. 24.  
 Vera isthac, quod mundus die dominico creatus, num. 23.  
 In vere, mensè Martio. n. 26.

*Circuminfectio.*

In personis diuinis, quid sit. D. 4. q. 1. d. 8. num. 15. & 3. seqq.

*Cosua quatuor.*

Quid sint. Error circa illa Alberti Magni, & quorundam aliorum. D. 6. q. 2. d. 2. n. 19.

*Cælum & Terra.*

In creatione cœli & terræ, non significant solum. Empyreum cœlum, sed & Sydereum, adeoque omne corpus cœlestè quoad substantiam est productum primo die. D. 6. quæst. 2. d. 2. num. 3. 4. & seqq.

Contraria sententia solum Empyreum cœlum primo die productum ait. n. 1. Fundamentum eius. n. 2. Solutum. n. 10. 11.

Non solum omne cœlum simul cum terra, sed & Elementa omnia cœlo terraq; clausa, etsi rudia & inculta, simul & ab initio ante cæterarum rerum productionem à Deo ex nihilo sunt creata, ac post sigillatim & ordine sex dierum spatio elaborata. n. 12. & seqq.

Terræ nomine non intelligitur materia prima informis contra quosdam. n. 18.

Cœlum proprie ex nihilo creatum est, & cur. q. 1. d. 1. n. 8.

Cœlum, Terra, Lux quando creata. q. 2. d. 1. Vide, *opus 1. dici.*

Cœlum & terra non fuerunt creata eodem instanti cum luce, sed tempore antecedenti. n. 19.

Angeli non sunt producti primum post creatum. cœlum & terram. D. 5. q. 1. d. 1. n. 17.

Sed simul. n. 15. ad 22. Vide, *Existencia Angelorum.*

*Cælum Animatum.*

Cœlum aut sydera animata qui asseruerint, & quibus fundamentis innixi. D. 6. q. 2. d. 5. nu. 3. ad 8. Soluta. n. 21. 22.

Non esse animata, communis est doctrina SS. PP. num. 8.

Cœlum esse animatum anima tantum vegetatiua, aut sensitiua, Dogma quidem in Philosophia absurdum est, sed non contrarium Fidei videtur. n. 9. 10.

Anima autem Rationali seu intelligente esse animatum, erroneum in Fide dogma est. numero 11. & seqq.

Astra ab hominibus incolæ, quinam asseruerint. nu. 23. refelluntur. n. 24. ad fin.

Cœli materia. d. 4. Vide *Materia corporis cælestis.*

*Cælum CrySTALLINUM.*

Non denotatur per aquas supra & infra Firmamentum. D. 6. q. 3. d. 1. n. 27.

*Cæli Incorrumpibilitas.*

Cœlum quinam corruptibile dixerint. D. 6. q. 2. d. 6. n. 1. ad 4.

Qui incorruptibile. n. 4.

Cœlum natura sua esse incorruptibile, vel corruptibile; vtraq; sententia sine errore defendi potest. n. 5. ad 8.

Non solum secundum naturalem rationem, sed & secundum Fidei principia, probabilius, Cœlum natura sua ingenerabile & incorruptibile asseritur. n. 8. Ratio. ib. & n. 9. & seqq.

*Cælorum Interitus.*

In fine mundi, seu potius immutatio qualis. D. 6. q. 4. d. 5. Vide *mundi & cælorum interitum.* Vbi plura.

*Cælorum Materia.*

Quænam. D. 6. q. 2. d. 4. Vide *Materia corporis cælestis*, vbi ex instituto.

*Cælorum Motor & Motus.*

Cœli, seu sydera; & non terra motu illo diurno ab oriente in occidentem mouentur. D. 6. q. 4. d. 3. n. 2. & seqq.

Contraria damnata à Paulo V. P. M. n. 6.

Cœli nec à seipsis, seu forma intrinseca, nec immediate à Deo, sed ab intelligentis assistentibus mouentur. num. 8. Et quomodo ab istis. q. 5. d. 2. n. 12. & seqq.

*Cælorum Numerus, Natura, soliditas.*

Cœlū quidam vnum tantum ponunt. D. 6. q. 4. d. 4. n. 1. Alii duos. n. 2. Tres alii. n. 3.

Qui tamen septem orbis cælestes numerari posse asserunt. n. 4.

Quatenus tres tantum cœli; & quatenus vnum tantum. ib. & n. 6.

Cælorum numerus denarius, seu vndenarius quo fundamento nitatur. nu. 7. quam firmo. n. 8. ad 13. Solutæ obiectiones. n. 13.

Qua ratione cum Egidio vnum corpus tota cælestis machina dicatur. n. 14. 15.

Quomodo octo cœli. n. 16.

Clauii sententia de numero cælorum. n. 17.

Cœli syderei omnes eiusdem sunt essentia. n. 18.

Cœlum an sit solidum, vel liquidum (intellige sydereum) q. 3. d. 2. Vide ibi *Firmamenti soliditas.*

An noua Phænomena cælorum soliditati obstant. Vide, *Phænomena noua* per totum.

*Cælorum Solutio.*

In fine mundi qualis. D. 6. q. 4. d. 5.

*Cælum Sydereum.*

Angeli non creati sunt in cœlo sydereo, aut villo alio mobili corpore, qua tali. D. 5. q. 1. d. 1. n. 34.

*Cognitio.*

Vt cognoscatur aliquid per aliud, non est necessè, vt hoc ad illud dicat respectum; sed sufficit certam hoc cum illo habere connexionem &c. D. 2. q. 6. d. 8. n. 17.

Ad cognoscendum aliquid tria requiruntur. q. 8. d. 3. n. 11.

Cognitio eadem ex speculatiua, non potest fieri successiue practica. D. 1. q. 4. d. 3. n. 5.

Finis appeti potest sine mediolorum actuali cognitione, non contra. D. 3. q. 1. d. 2. n. 46.



*Index Generalis III.*

*Cognitio Abstractiua.*

Vide, *Abstractiua Cognitio.*

*Cognitio Comprehensiua.*

Vide, *Comprehensiua Cognitio.*

*Cognitio Incuitiua.*

Vide, *Intuitiua Cognitio.*

*Cognitio Quidditatiua.*

Vide, *Quidditatiua Cognitio.*

*Cognitio Angelorum.*

Angeli naturaliter non cognoscunt liberos actus mentis humanæ. d. 5. q. 3. d. 6.

Cognitio qua quisque Angelus alterum intelligit, est quidditatiua, non comprehensiua. D. 5. q. 3. d. 3. n. 10.

Cognitio rerum naturalium existentium per proprias species est intuitiua, non existentium seu præteritarum, seu mere possibilium (quatenus quidem hæc sub eius cognitionem cadunt) solum est abstractiua. d. 4. n. 23. 24.

Cognitio futurorum & contingentium qualis. d. 5. Vide, *futura & contingenta.*

Cognitio habitualis acquisita in angelo locum non habet, d. 8. n. 28. & Cur. n. 29.

Cognitio Angeli naturalis rerum materialium, præsentium, præteritorum, possibilium, d. 4. per totum.

Cognitio naturalis respectu rerum immaterialium. d. 3. per totum.

Cognitio respectu obiectorum supernaturalium, d. 7. per totum.

Cognitio supernaturalis speculatiua post peccatum in Angelis est diminuta. n. 2.

De modo cognitionis Angelicæ. q. 3. d. 8.

Angelus Beatus est perfectiori intellectu, pari tamen lumine gloriæ cum homine, cur non possit perfectius Deum cognoscere, quam intellectus hominis. D. 2. q. 5. d. 3. n. 4.

Scientia Infusa Angelorum, d. 5. q. 3. d. 4. nu. 9. & 3. seqq.

*Cognitio Dei.*

Quomodo naturalis intellectui creato. D. 2. q. 6. d. 3. num. 4.

Quomodo Deus cognitione abstractiua cognoscatur d. 2. n. 18.

An ut sic naturaliter per speciem inditam quidditatiue ab Angelo possit cognosci. n. 17. Vide plura ex instituto, *Visio Dei intuitiua. Dei incomprehensibilitas. Lumen Gloriæ.*

*Cognitio Hominis.*

In statu Innocentiæ quæ & quotuplex. Vide, *Hominis conditio.* D. 6. q. 5. d. 2.

*Cometa & Nouæ stellæ.*

Non efficiunt cælorum soliditati. D. 6. q. 3. d. 3. §. 4. n. 35. ad 63.

Iudicium Auctoris de iisdem, & nupero cometa. ib. n. 63. ad 68.

*Communitas.*

Communitatibus singulis peculiaris custos Angelus præest. D. 5. quæst. 6. d. 8. n. 26. 27.

Maxime Ecclesiasticis & religiosis. ibidem.

*Compositio.*

Accidentalis duplex, substantialis quadruplex. D. 2. q. 3. d. 1. n. 1.

*Compositio Angelorum.*

Angeli non sunt omni ex parte corporei. D. 5. q. 1. d. 2. n. 5. Qui affirmant. n. 2.

Angeli nullo modo sunt corporei, sed vndiquaque spirituales & incorporei. num. 6. Qui negent. num. 3.

Probatur e Scriptura. num. 7. PP. Græcis. n. 8. Latinis. num. 10. Concilio Lateranensi. n. 11. Ratione. n. 12.

Pro vna sui parte corporeos dicere, non est error in Fide. n. 13. Sed temeritas. n. 14.

Duplex responsio ad loca SS. PP. in speciem contraria. n. 20. 21. Ad loca Scripturæ ac Trithemium. n. 22. ad fin.

Angeli sunt compositi non quidem ex materia & forma, sed ex Esse tamen & Essentia, natura & subsistentia. genere & differentia, potentia & actu, seu substantia & accidente. n. 15.

Probatur auctoritate Aristotelis & SS. PP. num. 16. Ratione. num. 17. Theologi contrarii nobiscum conciliantur. n. 15.

Durandi opinio, qui negat eorum compositionem ex genere & differentia. n. 19.

Obiectiones e PP. ductæ soluantur. n. 22. & seqq. Ex Trithemio & Caietano. n. 28.

*Comprehensio.*

Dupliciter distinguitur. D. 2. q. 6. d. 6. n. 1.

Deus comprehendit se negatiue; non positiue. n. 7. Vide, *Dei incomprehensibilitas.*

*Comprehensiua Cognitio.*

Cognitio qua quisque Angelus alterum intelligit, est quidditatiua, non comprehensiua. D. 5. q. 3. d. 3. n. 10.

Scientia Visionis non pertinet ad comprehensiua Dei scientiam. D. 4. quæst. 4. d. 3. n. 37. Vide, *Dei Scientia.*

*Concilia.*

Generalia dignitate cedunt scripturæ. D. 1. q. 4. d. 5. n. 8. vt & Ecclesia. ib.

Concilia Particularia a Theologia iudicantur. numero 10.

Concilium Lateranense Angelos incorporeos definiuit. D. 5. q. 1. d. 2. n. 11. & fuisse simul cum mundo creatos. d. 1. n. 21.

Synodus Constantinopolitana II. dicta V. Generalis Origenis errorem de cælis & astris animatis damnauit. D. 6. q. 2. d. 5. n. 15.

Concilia videntur S. Thomæ. D. 1. quæst. 1. d. 2. numero 3.

*Conclusio.*

Conclusiones Theologicæ duplices. D. 1. quæst. 5. d. 3. num. 1.

Conclusionis Theologicæ deductæ & explicatæ discrimen. n. 4.

Conclusio quando sequatur partem debiliorem.

præ-



### Index Generalis III.

premissarum, quando certiore q. 3. d. 2. n. 7. & q. 4. d. 4. n. 5.  
Conclusio speculatiua eadem non potest successiue fieri practica. q. 4. d. 3. n. 5.  
Conclusio Theologica potest esse principii Theologicum. q. 5. d. 3. n. 5. 6.  
Item immediata Fidei propositio. ib.

#### Concreta & Abstracta.

De concretis & absolutis vere etiam predicantur attributa in abstracto. disput. 2. quaest. 2. d. 7. num. 3.  
Predicationes, in quibus abstracta de Deo in concreto predicantur, secundum nostrum modum loquendi, verae sunt sensu identico, non formali. ibidem.  
Nisi quaedam ex propria & speciali ratione possint etiam formaliter de concretis predicari. ib.  
In Deo etiam vere predicantur de abstractis concreta. n. 4.  
Suntque verae in sensu identico non formali, nisi ratio specialis attributorum aliud requirat. numero 5.  
Concreta & abstracta in quo deficiant in attributis, & Dei nominibus. n. 2.  
In Diuinis concreta tam absoluta, quam connotatiua de concretis absolutis formaliter predicantur. n. 1.  
De concretis quidem absolutis connotatiua voce, seu quoad modum significandi in quale, re ipsa tamen in quid. n. 2.  
Quid dicendum de relationibus, si in concreto considerentur. D. 4. q. 3. d. 3. n. 11.  
In propositionibus de secundo adiacente, subiecta concreta accipiuntur materialiter, non formaliter. D. 2. q. 1. d. 3. n. 3.

#### Concurfus.

Primae & secundae causae. Disput. 2. q. 11. d. 1. num. 27. 29. 32.  
Quomodo concurfus causa primae sit prior actione causa secundae; cum qua alias simultaneus numero 29.  
Concurfus Dei impediret libertatis usum, si Deus ex necessitate ageret; creatura vero per impossibile haberent libertatem. q. 10. d. 6. n. 14.  
Non tamen effectus contingentes. ib.

#### Conditio.

Nunquam potest esse ratio formalis sub qua. D. 1. q. 3. d. 3. n. 6.  
Realis praesentia vniuersim per se non est conditio praerequisita ad agendum. D. 2. q. 4. d. 3. n. 6.

#### Conditio Hominis.

In statu Innocentiae qualis. Vide *hominis conditio*. D. 6. q. 5. d. 2.

#### Conditionata Necessitas.

Ex qualibus conditionibus oriatur. Disput. 2. q. 11. d. 1. num. 24.

#### Conditionata Praescientia.

Actus salutares praedestinatorum, & certus gloriae gradus non fuerunt praedestinati ante praescientiam conditionatam liberae cooperationis nostrae. D. 3. q. 5. d. 6. n. 1.

#### Conditionata Propositio.

Consequentiae quaedam hypotheticarum quando formales fiant. D. 2. q. 8. d. 5. n. 31.

#### Congregatio Aquarum.

Quando facta. D. 6. q. 4. d. 1. num. 1. Vide *opus III. & IV. Diei*.

#### Congrua Gratia.

Congruam gratiam seu efficacem re ipsa praedestinatus Deus ad perseuerandum omnibus praedestinat. D. 3. q. 5. d. 1. n. 9.  
Non ex praescientia absoluta occasionum, sed ex singulari dilectione erga praedestinatum. n. 12.  
Vnde talis sit, & dicatur congrua & efficax. n. 39.  
Non ideo tamen reprobis praedestinatus incongrua. n. 38. & q. 5. d. 5. n. 31.  
Primae reprobationis negatiuae causae ad gratiam congruam, nulla datur causa ex parte creaturae. q. 7. d. 1. n. 18.  
In eo ipso signo quo quis quomodolibet reiectus est a gratia congrua, absolute & simpliciter reiectus est. n. 26.  
Actus positui diuinae voluntatis non praeligendi reprobos ad gratiam, nulla itidem datur causa ex parte creaturae. n. 26.

#### Congrua Vocatio.

Praefinitio actionum in vocatione congrua non officit libertati arbitrii. D. 2. q. 10. d. 8. n. 4.

#### Consensus Ecclesiae.

Non potest materialiter esse haereticus. D. 1. q. 5. d. 1. num. 9.

#### Consequentia.

Consequentiarum bonitas duplex, & quae. D. 2. q. 8. d. 5. n. 30.  
Consequentiae quaedam hypotheticarum quando formales fiant. n. 31.  
Ordo quoad existendi consequentiam quid. D. 3. q. 5. d. 8. n. 5.  
*Constantinopolitana Synodus II.*  
Dicta V. generalis, Origenis errorem de animatis coelis & astris damnauit. Disput. 6. q. 2. d. 5. num. 15.

#### Contingentia.

Quae, & quot modis. D. 2. q. 8. d. 5. n. 1.  
Propositiones de contingentibus futuris, quando verae, vel falsa. d. 6. n. 34.  
Contingentium prima radix Deus. quaest. 10. d. 6. num. 4.  
Quomodo causae secundae ad eam contingentiam se habeant. ib.  
Contingentes effectus dantur, & quando. n. 2. 3.  
Darentur iidem, etsi Deus omnia ex necessitate ageret. n. 14.  
Contingentia & futura quomodo cognoscant Angeli. Disput. 5. quaest. 3. d. 5. Vide *Futura & contingentia*.  
Contingentia mere naturalia an dentur. num. 10. & 3. seqq.  
Contingentia futura quomodo Deus cognoscatur. Disput. 2. quaest. 11. d. 5. 6. 7. Vide *Futura contingentia*.

Conti-



*Index Generalis III.*

*Continuum.*

In Continuo nō sunt partes actu distinctæ, nec puncta, lineæ, superficies. D. 2. q. 4. d. 2. n. 23. & c.  
 Continuus & discretus motus Angeli. D. 5. q. 6. d. 6. n. 7. 8. 9. & n. 6. 10. & deinceps ad fin. Vide, *Motus Angeli.*  
 Continuus motus Angeli in puncto datur, contra Aristotelem. n. 9.

*Contradictoria.*

De eadem re quando prædicari possint. D. 2. q. 2. d. 3. n. 11.  
 Quando de attributis Diuinis dici possint contradictoria. D. 2. q. 2. d. 4. n. 11.

*Conuenticula Sagarum.*

De reali & corporali translatione sagarum ad sua conuenticula ministerio dæmonis. Vide, *sage* D. 5. q. 5. d. 3.

*Cooperatio.*

Nostri absolute futura, & vsus bonus Gratia non est causa, vel conditio sine qua non ad prædestinationem. D. 3. q. 4. d. 5. n. 20.  
 Actus salutares prædestinatorum, & certus Gloriarum gradus non fuerunt prædestinata ante præscientiam conditionatam liberæ cooperationis nostræ. q. 5. d. 6. n. 1.  
 Decretum prædestinationis extendit se ad gloriarum gradum tam essentialem, quo actus Prædestinati salutares nec ante præscientiam absolutam. n. 5.  
 Sed ante omnem præuisionem cooperationis nostræ. n. 7. 9.  
 Etiā in sua causa fuerunt à Deo prædestinati. n. 8. 9.  
 Quam accidentalem, ad hunc tamen non nisi ante absolutam præuisionem peccati. n. 4.  
 Præuisiones actuini malorum scientiam mediam nostræ liberæ cooperationis consequuntur, non antecedunt. D. 2. q. 10. d. 8. n. 17.  
 Aliud est opus bonum prædefiniri ante præuisionem peccati, aliud ante cooperationem efficientis. D. 3. q. 5. d. 6. n. 4. 2. Vide, *Præuisiones Diuina, Præscientia*

*Corona.*

Quomodo intelligendum, vnum alterius locum, seu Coronam accipere, sine incommodo Prædestinationis. D. 3. q. 5. d. 8. n. 3.  
 Corona dupliciter dicitur. n. 16.

*Corpus.*

Corpora à Deo ex nihilo creata, & quatuor Coæua quid. Error Alberti Magni, & quorundam aliorum. D. 6. q. 2. d. 2. n. 1.  
 Corpora quomodo moueantur ab Angelis. D. 5. q. 5. d. 1. 2. Vide, *Potentia locomot.* & c. Et, *Subiectum Mobile, & Modus mouendi.*  
 Quale corpus per Aquas supra & infra Firmamentum designetur. D. 6. q. 3. d. 1. per totum. Vide, *Aqua Firmamenti.* ib.  
 Omnes particule Corporum Electorum prædefinitæ sunt ante præuisionem cursus rerum. D. 3. q. 5. d. 6. n. 41.  
 Corporis & Intellectus visio quid. D. 2. q. 6. d. 1. n. 2.  
 Neutra speciem excludit. n. 3.  
 Vtraque intuitiua dicitur, & cur. ib.  
 Corporum species videri possunt. d. 9. n. 10.

Species perfectæ corporearum substantiarum corruptibilium singulæ habent deputatum suum. Custodem Angelum. D. 5. q. 6. d. 8. n. 25.

An Angeli Corporei vel incorporei. D. 5. q. 1. d. 2. Vide ibi, *Compositio Angelorum.*  
 Esse in loco Corporis & Angeli quintupliciter inter se differunt. ib. & n. 11.  
 Angeli creati in supremo corpore cælesti, q. 1. d. 1. n. 36.  
 Qua ratione cum Ægidio vnum corpus & vnum cælum tota cælestis machina dicatur. D. 6. q. 4. d. 3. n. 14. 15.

*Corpora Angelorum assumpta.*

Qualia sint. D. 5. q. 5. d. 5. Vide ibi, *Assumptio Corporum.*  
 An Angeli corporei, vel incorporei. q. 1. d. 2. Vide ibi, *Compositio Angelorum.*

*Creans, Creator.*

Vtrumque dicitur de Deo ab æterno. D. 2. q. 7. d. 2. num. 5.  
 Creator tamen etiam in tempore. n. 6.  
 Creatoris ad creaturam relatio est tantum rationis, Creaturæ ad Creatorem realis. D. 6. quaest. 1. d. 1. num. 13.

*Creatio.*

Creatio proprie est productio rei ex nihilo. D. 6. q. 1. d. 1. n. 3.  
*Ex nihilo*, non causam formalem, sed ordinem tantum designat, qui dupliciter affirmatiue scilicet & negatiue significari potest, & quomodo. n. 4.  
 Ratio definitionis. n. 5.  
 Creatio proprie conuenit Subsistentibus, seu compositis, seu simplicibus, & cur. n. 6. Soluta obiectio. n. 7.  
 Doctrina Vasquii de creatione compositi qua tale improbat. ib.  
 Ratio Creationis ex eodem stricte & proprie sumptæ bona. n. 8.  
 Cælum proprie ex nihilo creatum, & cur. ib.  
 Creatio actiue & passiue sumpta quid ex S. Thoma. n. 9. Fundamentum eius. n. 10. Solutum. n. 13.  
 Creatio secundum rei veritatem, non est quidæ proprie motus aut mutatio, sed modus quidam absolutus in creatura, modaliter à Creatura distinctus, cum respectu transcendentali ad Deum creatorem, quo Creaturæ ex Deo emanant, habens propriam rationem & actionis transeuntis & passionis, adeoque dependentiæ diuerso respectu. n. 11. 12.  
 Creatio formaliter est fundamentum relationis realis & predicamentalis in creatura resistentis, relatio Creatoris ad creaturam rationis tantum. n. 13.  
 Creatio, seu spectetur vt Actio, seu vt Passio, an sit in Prædicamento aliquo, adeoque verum accidens. n. 14. 15.  
 Negat vtrumque S. Thomas. num. 16. Ratio eius refellitur. 17. Nostre rationes pro Negatiua. n. 18.  
 Creatio qualis modus substantialis. n. 19.  
 Verba hæc: *In principio creauit Deus cælum & terram.* & c. quam varie explicantur, & tres sententiæ circa tempus creationis eorundem. q. 2. d. 1. n. 1. ad 8. vel potius per totum. Vide, *Opus 2. dicit.*

*Creatio*



*Index Generalis III.*

*Creatio quibus conueniat.*

Creare tribus personis commune secundum  
essentiam reduplicatiue, specificatiue etiam  
singulis quoad propriam personalitatem. d. 6.  
q. 1. d. 2. n. 1.  
Mundus ex nihilo creatus à solo Deo, & hæreses  
circa hoc. n. 2. Vide *Mundus*.  
Creare soli Deo, velut causa principali tam pro-  
prium, vt nulli creaturæ, ne quidem de abso-  
luta eius potentia conuenire possit. numero  
3.  
Error Durandi circa id. ib.  
Ratio contradictionis demonstratu difficilis. n. 4.  
Firmæ tamen tres rationes sunt S. Thomæ. n. 5.  
& 2. seqq.  
Potest tamen creatura extraordinaria DEI po-  
tentia ex probabili assumi à DEO, vt instru-  
mentum supernaturale physicum ad crean-  
dum. numero 2. Qui negent. ibid. Funda-  
mentum eorum. n. 9. solum. n. 10. 11. Ratio  
affirmatiuæ. ib.

*Creatio Angelorum.*

D. 5. q. 1. d. 1. Vide ibi, *Existencia Anglo-  
rum*.  
Non peccarunt in primo instanti suæ creationis.  
q. 6. d. 3. n. 6. sed secundo. n. 7.  
Etsi in primo peccare potuerint. Et qui negent.  
n. 8. Qui affirmant. n. 9. Ratio vniuersalis. n.  
10. ad 13. soluta duplex obiectio. n. 13. & 2.  
seqq. vide, *Via malorum &c.*

*Creationis Beneficium.*

Quomodo differat à beneficio prædestinationis.  
D. 3. q. 3. d. 2. n. 7.

*Creatio Cœli & Terræ.*

D. 6. q. 2. d. 2. Vide ibi *Cælum & Terra, Opus I.  
dici*.

*Creaturæ.*

Quomodo ab æterno Deo coexistant. d. 2. q. 8. d.  
6. n. 11. & 2. seqq.  
Quomodo in Deo videantur à Beatis. D. 2. q. 6. d.  
9. Vide *Dei visio. Dei Incomprehensibilitas*.  
Modi singulares, quibus Deus est in creatura ra-  
tionali. q. 4. d. 3. n. 11.  
Deus loca & creaturas replet metaphorice. n. 9.  
Creaturarum infinitas in essendo quid, & qualis.  
d. 1. n. 6.  
Creatio creaturæ quatenus comunicabilis; qua-  
tenus non. Vide *Creatio quibus conueniat. Vel Con-  
tradictio*. d. 6. q. 1. d. 2. n. 3. & seqq.  
Quomodo Deus cognoscat creaturas in se; quo-  
modo in seipsis. d. 2. q. 8. d. 3. tam existentes,  
quam possibles. d. 4. Vide *Dei Scientia*.  
Nomen Patris respectu creaturarum quomodo  
dicatur de Deo. d. 4. q. 4. d. 1. n. 7.  
Impossibile est, creaturam intellectualem sua na-  
tura impeccabilem esse. d. 5. q. 6. d. 3. numero  
4.  
Nomina quæ de Deo & creaturis vniuoce, quæ  
analogice prædicantur, quæ primo, quæ se-  
cundo vel de Deo, vel de creaturis dicantur.  
D. 2. q. 7. d. 3.

Quomodo creatura naturaliter vbique esse  
possit. q. 4. d. 3. n. 13.

Quomodo supernaturaliter pura creatura de fa-  
cto nulla sit vbique. ib.

An per visionem Dei beatificam cognoscantur  
creaturæ in proprio genere, & quomodo. q. 6.  
d. 8. n. 14.

Creatura aliqua corporalis, si foret extra mun-  
dum, bene posset dici esse in spatio; non item  
Angelus. q. 4. d. 4. n. 10.

Deus vna cum creatura non potest dici aliquid  
melius, vel maius bonum. d. 2. q. 3. d. 3. nu-  
mero 13.

Res creatæ in suo genere similes DEO, non  
DEVS creaturis. questione 3. d. 2. nume-  
ro 9.

Deo ratio volendi creaturas est sua bonitas. q. 10.  
d. 5. n. 2.

Quæ tamen non est finis Dei volitionis, sed crea-  
turarum. ib.

Etiam mere possibile. ib. Vide *Dei voluntas*.  
Deus respectu finis generalis & totius creaturæ,  
semper consequitur suum finem & effectum. d.  
3. q. 1. d. 4. n. 4.

Verbum an etiam ex cognitione creaturarum  
procedat secundum esse possibile. d. 4. q. 1. d. 3.  
n. 3. & 36.

*Custodiæ*

*Angelica.*

D. 5. q. 6. d. 8. Vide ibi ex instituto, *Ministeria  
Angelorum &c.*

Modi XII. quibus salutem animæ & corporis  
clientum procurant. n. 27.

Christus non habuit custodes, sed ministros. n.  
18.

Custodiæ Angelicæ executio in quibus consistat.  
n. 16. ad 29.

Custodes ordinariæ sunt ex infimo ordine, ex-  
tra ordinem etiam ex superioribus. numero  
22.

Vnus Angelus ne diuerso quidem tempore ad  
custodiam pluribus deputatur. q. 1. d. 6. n.  
10.

**D.**

*Damnari Damnatus.*

Posse prædestinatum damnari, triplicem habet  
sensum. d. 3. q. 6. d. 3. n. 7.

Quidam Angeli re ipsa peccarunt, & iure sunt  
damnati. d. 5. q. 6. d. 3. n. 5. Vide *Via Anglo-  
rum. Via malorum*.

Damnati quomodo eruciantur ab igne gehænali.  
d. 6. per totum. vide, *Pœna demonum*.

*Demonum studia,*

*erga homines seducendos.*

Dæmones non omnes immediate, sed tantum aë-  
rei per seipos homines tentant; non simul,  
sed promiscue, iam hi iam illi, excepto Luci-  
fero. d. 5. q. 6. d. 7. n. 2.

Dæmonum prælatio & subordinatio qualis. n. 3.  
4. in natura eorum fundatur. ib.



*Index Generalis III.*

Dæmones quam inæqualiter iuxta varios status & ætates mundi homines tentent permiffu Dei. Ratio inæqualitatis. n. 5. ad 10.

Vniuerfim duobus modis homines tentant; exterius & interius, & quomodo. n. 10.

Dæmones an ad diuerfa vitia diuerfi infligent, incertum. n. 11.

Dæmones tentando victi ad tempus recedunt. & quatenus. n. 12.

Dæmones finguli fingulis hominibus à natiuitate deftinantur; vt & boni Angeli finguli fingulis. n. 13.

Dæmones fine permiffione diuina, aliqua faltem, nec homines tentare, nec per fe, aut per ftriges eis nocere poffunt. n. 14.

Dæmones in confuetis modis tentandi non indigent speciali permiffione dei, fed generali; specialiter tamen per feipfos nocere in rebus aut perfona hominibus nequeunt, neque prodigiofe tentare fine speciali permiffione dei. n. 15.

Vt nec per ftriges, nifi hæ adhibeant res naturaliter homini nociuas. n. 16.

Efti ftriges accepto venenato vnguento à diabolo, fuo arbitratu eo vti poffunt, nifi deus specialiter impediatur. n. 17. 18.

Dæmones peccando nihil amplius demerentur. d. 5. n. 24. Vide *obftinatio dæmonum*.

Dæmones mediate & remote omnium tentationum & peccatorum funt auctores, & quomodo: non autem directe & immediate. d. 7. n. 19.

Dæmones an aliquod morale bonum poffint facere. d. 5. n. 17. vide *obftinatio dæmonum*. vbi ex inftituro.

Dæmones an poffint pœnitere. q. 4. d. 2. n. 3. vide *Voluntas Angelica &c.* infra.

Dæmonum varia partitiones, & quales. d. 7. n. 20. 21.

Dæmonum obftinatio. q. 6. d. 5. n. 4. &c. vide, *obftinatio dæmonum*.

Dæmonum delectatio phantaflica, non vera. d. 6. n. 28.

Dæmonum deceptio frequens. q. 3. d. 8. n. 33. vide *Modus cognit. Ang.*

*Decretum diuinum.*

Deus ita decernit rem faciendam, vt in tempore facit. d. 3. q. 5. d. 5. n. 3.

Quomodo deus intelligat feipfum, & fuia decreta. d. 2. q. 8. d. 2.

Præfinitio efficax per modum conditionati, aut generalis decreti non impedit libertatem. q. 10. d. 8. n. 3.

Non tota ratio operis, fed vltimata in decretum diuinum prædefiniens referenda eft. d. 3. q. 5. d. 5. n. 37.

Beati decreta quædam diuina, & actus liberos in deo quomodo videant. d. 2. q. 6. d. 8. n. 12. Vide plura *Dei prædefinitio*.

*Demeritum.*

Dæmones & damnati peccando nihil amplius demerentur. d. 5. q. 6. d. 5. n. 24. vide *obftinatio dæmonum peccatum*.

*Denominatio.*

*Extrinfeca, Intrinfeca.*

Denominatio extrinfeca videtur effe poffe paffio Entis; fed non relatio realis, aut rationis. d. 2. q. 3. d. 3. n. 2.

Denominatio extrinfeca non poffet effe ratio formalis *sub qua*. difputat. 1. quæftione 3. d. 3. n. 6.

Quando locum habeat in deo. d. 2. q. 3. d. 1. n. 11.

Non eft perfectio simpliciter simplex. d. 2. numero 5.

Denominatiue omnis res bona eft bonitate diuina. n. 8.

Denominatiue extrinfecæ mutatio quatenus cadat in deum. q. 4. d. 4. n. 13. & quæft 5. d. 1. n. 6.

*Defiderium.*

Actus defiderij eft in deo proprie, refpectu boni noftri; vt & fuga mali noftri futuri, aut poffibilis. difputat. 2. q. 10. dub. 2. numero 7.

*Definare.*

Quid fignificet, & quot modis. d. 3. q. 3. d. 2. n. 2. & d. 2. q. 10. d. 7. n. 1. 2.

*Dei Æternitas.*

Deus vere proprie simpliciterque eft æternus. d. 2. q. 5. d. 2. n. 1.

Æternitas eft vera duratio realis & intrinfeca. n. 3.

Æternitas formaliter nõ includit refpectum coexiftentiæ ad tempus. n. 4.

Quamuis tempori, rebulque cæteris creatis vere coexiftat. n. 5.

Æternitas differt ratione ratiocinata non folum ab immutabilitate, fed etiam ab exiftentia, feu vita diuina, cuius eft duratio. numero fepto.

An differat virtualiter ab exiftentia. n. 7.

Æternitas habet quidem aliquam mensuram rationem improprie, tamen ratio eius intrinfeca non confiftit in ea ratione mensura. numero 8.

Æternitatis ratio tota eft realis, materialiter exiftentia feu vita dei: formaliter duratio cum negatione fucceffionis & termini etiam potèntialis, qua negatione vltimate completur. d. 3. n. 11.

Æternitas dei extendit fe ad omnia, quæ intraneum. n. 12.

Æternitas dei, vt fic, ita proprium eft dei attributum, vt nulli creaturæ communicari poffit. ib.

Secundum analogiam tamen quandam & improprie per participationem etiam res creatæ quædam dicuntur æternæ. n. 13.

Quamuis de facto nullæ ita fint æternæ, quæ principium & finem durationis excludant. n. 15.

Dici potèft omnes res realiter effe præfentes

Deo,



Deo, in aternitate, non tamen simul aut semper, aut ab aeterno. ib. & n. 17.

**Dei Beatitudo.**

An & qua ratione Deus sit beatus. disp. 2. quaest. 12. d. 1.

Beatitudo Dei an sit speciale attributum, & quomodo ad alia attributa comparetur. ibidem.

**Dei Bonitas.**

Quid sit in actu primo, quid in secundo. d. 2. q. 3. d. 3. n. 7.

Deus est summum Bonum in genere Entis, tum absoluta, tum respectiva Bonitate. numero 4.

Item in genere moris. n. 5.

Et quidem utraque Bonitate per Essentiam bonus; idque solius Dei est proprium. numero 6.

Attributum transcendentis bonitatis absoluta non est ab attributo perfectionis distinctum. n. 8.

Bonitas tamen respectiva proprium attributum constituit. n. 9.

Imo est probabilis Bonitatem DEI moralem proprium attributum constituere. numero 10.

Deus vna cum Creatura non potest dici aliquid melius, vel minus bonum. n. 13.

**Dei Duratio.**

Disp. 2. quaest. 5. dub. 2. Vibe ibi, *Dei Aeternitas*.

**Dei Essentia.**

**& Existentia.**

Deus est: non est propositio per se nota nobis. d. 2. numero 7.

Nota est tamen per se secundum se. n. 9.

Deum esse, non potest demonstrari a priori. d. 3. n. 2.

Potest tamen a posteriori. n. 4.

DEVM esse qui olim negarint, qui hodie. d. 4. numero 1.

DEVM esse a posteriori euidenter probatur. d. 4.

I. Quinque rationibus S. Thomae, quarum I. desumpta est a motu. n. 2.

II. A causarum efficientium subordinatione. ib.

III. Ex conditione & gradu rerum possibilium, necessariorum. n. 4.

IV. Ex vario rerum gradu secundum ordinem perfectionis. ibid.

V. Ex ordinatione rerum ad finem. n. 5. 6. Alias rationes vide ib. n. 8. ad 19.

Deum quomodo omnes prope gentes cognoverint. n. 7. & 2. seqq.

Dei propria predicata, non communia cum alijs creaturis quanam. d. 5. numero 2. & 3. seqq.

DEVS est essentialiter Ens, quomodo intelligendum. numero 1.

Item, Deus est Ens increatum. n. 2.

Item, Est Ens per se: vel, *A se*: vel, *Ex se*, numero 3.

Vel, *Ens per Essentiam*. numero 4.

Item, *Deus est forma non formata*. ibi.

Vel, *Actus purus*. numero 5.

Item, *Ens Entium: Ens primum* &c. ibidem.

Et quomodo hoc a simplicitate, vel infinitatis attributo distinguatur. ibid.

Item quomodo Ens essentialiter nostro modo concipiendi prius sit reliquis Dei nominibus statim afferendis. n. 5.

Existencia obiectiue & reipsa est de intrinseca ratione essentiae diuinae. n. 8. 9.

Etiam iuxta nostrum conceptum. n. 10.

Est enim Deus suum esse non identice solum, sed etiam formaliter. ib.

Tamen existencia ab essentia ut includens ab incluso differt ratione. ib.

Ratio constitutiua essentiae diuinae quae, numero 6.

Actualitas esse substantialis diuini quomodo sit ratio constitutiua essentiae diuinae, si ratione nostra abstrahamus rationem attributorum ab essentia. ibid.

De intrinseca ratione essentiae diuinae est entitas, respondens singulis attributis diuinis. d. 5. numero 3.

Cum essentia diuina profus sunt idem attributa. ibid.

Etiam attributa omnia absoluta secundum proprias rationes. n. 4.

Idque etiam iuxta intelligendi modum Dei & beatorum. numero 5.

Iuxta nostrum tamen concipiendi modum, tam absoluta tam respectiua sunt extra conceptum essentiae diuinae. n. 6.

Quare existencia de conceptu essentiae diuinae, & non attributa reliqua. n. 8.

Quare essentiam diuinam possimus concipere sine attributis diuinis, non sine existencia. n. 11. vide *Attributa diuina*.

In diuina essentia a parte rei includuntur essentialiter omnia & singula attributa. d. 6. n. 1.

Etiam singula attributa in reliquis omnibus, numero 2.

Non tamen attributa diuina formaliter secundum nostrum modum concipiendi in essentia diuina includuntur. n. 3.

Neque in se mutuo. n. 4.

Deus non est in predicamento. quaest. 3. dub. 1. numero 9.

**Dei Immensitas**

**& Praesentia.**

Deus simpliciter est immensus in ordine ad locum. d. 2. q. 4. d. 3. n. 2.

Deus, siue loquamur de actuali eius existencia in actu secundo, siue in actu primo, nullo modo circumscribi aut concludi potest loco. numero 2.

Per praesentiam & entitatem praesens est rebus omnibus, & est vbique. n. 3.

Quo sensu dici possit, Deum esse potius in vno loco, quam in alio. n. 4.

Omnipraesentia Dei recte & efficaciter probatur ex operatione Dei in rebus omnibus. n. 5.



Deus, etiamsi non vbique esset, ratione tamen potentia infinita in distans operari posset. numero 6. 7.

Realis praesentia vniuersim per se non est conditio praerequisita ad agendum. n. 6.

Deus non est in loco vel definitiue, vel circumscriptiue, vel omnino proprie, sed improprie. n. 8.

Non tamen est dicendum, deum non esse in loco. ibidem.

Deus est in loco repletive totus in toto, & totus in qualibet parte. n. 9.

Modi singulares, quibus deus est in creatura rationali. n. 11.

Deus recte dicitur vbique praesens per essentiam, praesentiam, potentiam. n. 10.

Deo Attributum immensitatis necessario, & ab aeterno conuenit; praedicatum vero Omnipraesentiae, seu actualis vbiquitatis, absolute loquendo, libere, & solum ex tempore; licet fundamentaliter necessario. numero 11.

Attributum immensitatis formaliter dicitur negationem, ib.

Omnipraesentia & vbiquitas positium aliquid. ib.

Deus ab aeterno fuit, propria est locutio. numero 12.

Attributum immensitatis ita deo proprium necessitate naturae, vt nulli creaturae communicari possit. ib.

Actualis tamen vbiquitas seu Omnipraesentia generali quadam ratione communicari potest creaturae. n. 13.

Deus simpliciter loquendo non est in spatijs Imaginarijs, seu vllis spatijs, vel spatio extra mundum. d. 4. n. 3.

Non recte dicitur essealicubi extra mundum. numero. 7.

Nec extra mundum sine addito, si quouis modo indicetur esse in alio, quam in seipso. n. 7. 9.

Est tamen non solum in hoc mundo, sed etiam in seipso, ab aeterno, & quidem independentem ab omni mundo. 8.

Recte dici potest, esse extra mundum, si rō, extra sumatur negatiue. n. 9.

Deus est in spatijs & locis etiam vacuis, atque etiam intra illa, si quae dentur. numero 10.

Deus an possit esse in vacuitate. n. 12.

Deus absque omni sui mutatione reali & omnia si quae de nouo dentur, loca replet, & priora, si desinant esse, deserit. numero 13.

**Dei Immutabilicas.**

Deus prorsus est incapax & expers realis mutationis. d. 2. q. 5. d. 1. n. 1.

Imo & Moralis, etiamsi in deo alioqui per se, nullam inuolueret mutationem physicam. n. 4.

Poenitentia quomodo deo tribuatur, & retractatio voluntatis. n. 3.

Potest vero deus aliter se habere quoad denominationes extrinsecas absque sui mutatione. n. 6.

Immutabilitatis attributum ita proprium est deo, vt modo explicato nulli creaturae se communicari possit. n. 7.

Formaliter est negatiuum, etsi pro fundamentō habeat perfectionem Entis necessarij, ibidem.

**Dei Incomprehensibilitas**

Dei Incomprehensibilitas duplex est. d. 2. q. 9. d. 6. n. 2.

Deus aliquo proprio sensu a creato intellectu penitus incomprehensibilis est, non solum secundum ordinariam, sed extraordinariam etiam eius potentiam. d. 6.

Incomprehensibilitas in quo consistat. n. 8. & 2. seqq. deum se comprehendere, negatiue non positue accipiendum est. n. 7.

Beati praeter essentiam diuinam, absolutaque perfectiones necessario vident etiam relatiuas, & quicquid formaliter est in deo. d. 7. n. 2. & seqq.

Non tamen ideo vident infinitas formaliter in deo perfectiones existentes. n. 3.

Si per impossibile videri posset essentia dei sine personis, ea tamen visio non foret beatifica. n. 6.

Quare ad intra persona sola agat, vel terminet: visionem tamen sola terminare non possit. numero 6. 7.

Visiois varij modi. d. 8. n. 1.

Videntur Creaturae in deo secundum esse increatum, quod in deo habent, à Beatis. numero 1.

Item causaliter, item concomitanter ex vi ipsius visionis verbi, & quomodo. n. 2.

Nihil obstat, quo minus creaturae videri possint visione verbi concomitanter, tam secundum actualem existentiam, quam secundum esse possibile. n. 3.

Item secundum esse possibile videri possunt, & reipsa videntur in verbo, ex vi ipsius visionis verbi. n. 16.

Imo à Beatis etiam secundum actualem existentiam, & quanam. n. 10.

Vt & decreta quadam diuina, & actibus liberi, & quomodo. n. 12.

Requiritur tamen adhuc dei voluntas ea manifestandi. n. 9. Vide plura *Dei visio* &c.

**Dei Ineffabilitas ac nomina.**

Notiones nominum variorum, quibus deus in varijs linguis appellatur. d. 2. q. 1. d. 1.

Quomodo deus Ineffabilis. d. 2. q. 7. d. 1. numero 2.

Diuinorum nominum distributio & varietas. n. 6. & seqq.

Nomina quae dicuntur de deo substantialiter & ab aeterno. d. 2.

Item quae non substantialiter, aut ex tempore. ibidem.



*Index Generalis III.*

Nomina quæ de Deo & Creaturis vniuoce, quæ analogice prædicentur, quæ item primo, quæ secundo vel de Deo, vel de Creaturis dicantur. d. 3.

*Dei Infinitas.*

Deus est infinitus actu, in essendo, seu secundum essentiam. D. 2. q. 4. d. 1. n. 1.

In quo consistat formaliter. n. 3. & 2. seqq.

Attributum hoc formaliter est negatiuum; fundamentaliter tamen supponit continentiam formalem omnium perfectionis possibilis. numero 5.

Est ita Dei proprium, vt nulli creaturæ possit communicari. n. 6.

Dei virtualis finitas non est formalis ratio *sub qua* Theologia. D. 1. q. 3. d. 3. n. 4.

Ens primum quomodo ab infinitatis attributo distinguatur. D. 2. q. 1. d. 5. n. 5.

*Dei Intellectus.*

Vide, *Intellectus Dei.*

*Dei Inuisibilitas.*

Attributum diuinum esse videtur. D. 2. q. 6. d. 1. n. 1. 2.

*Dei Omnipotentia.*

D. 2. q. 11. d. 1. Vide, *Dei potentia.*

*Dei perfectio.*

Deus est Ens, seu substantia simpliciter perfecta. D. 2. q. 3. d. 2. n. 1.

Habet omnes omnium rerum perfectiones modo optimo. n. 2.

Perfectiones omnes simpliciter simplices in se habet formaliter; alias eminenter. n. 3.

Neque vllum Ens illi par esse potest perfectione. n. 6.

Dicitur tamen bene, res creatas in suo genere similes esse Deo, non Deum creaturis. n. 7.

Attributum perfectionis dei, est formaliter aliquid positium. n. 9.

Est in Deo potentia operatiua ad extra. d. 2. q. 11. d. 1. n. 2.

Re ipsa distincta ab ipsis operationibus, quæ ab ea proficiuntur. n. 3.

Prædeterminatio Physica diuina non est necessaria ad vllam operationem creatam, seu libera, seu necessaria sit. n. 6.

In actibus autem peccaminosis, qui moralem malitiam adiunctam habent, non est possibilis. n. 14.

Repugnat libero Arbitrio. n. 19.

Potest tamen aliquo sensu admitti, causam secundam à prima, seu ratione primæ causæ moueri, determinari, applicari. n. 27.

Potentia, seu Omnipotentia in Deo est peculiaris attributum; ratione ab Intellectu & voluntate, vt à cæteris attributis distinctum. d. 2. numero 3.

Quomodo potentia illa nihilominus rationalis dicatur. n. 8.

Obiectum adæquatum Omnipotentia est Ens

prout Ens, & non Ens possibile includit. d. 3. n. 1.

Entia mere fictitia non sunt de obiecto diuinæ potentia. n. 4.

Quanam non Entia per modum termini indirecte, & per accidens effectibilis sint obiectum diuinæ potentia. n. 5.

Quomodo peccata ad hoc obiectum reuocentur. n. 6.

Quæ Deus non possit facere. n. 10.

An dicendum, *Deus hoc facere non potest.* numero 14.

Potentia dei est Omnipotentia. n. 15.

Est infinita intensiue & extensiue. ib.

Intensiua vnde sumatur. n. 17.

Quomodo possit deus plura, & meliora etiam in infinitum facere, quam fecerit, aut facturus est, idque secundum potentiam ordinariam. d. 4.

An possit deus facere tantum, quantum potest. n. 11.

Probabilius est in deo intellectum & voluntatem etiam per modum potentia seu actus primi esse. dub. 5. n. 4.

*Dei Scientia.*

Qualis dei scientia; an comprehensua Dei. d. 2. q. 8. d. 1. n. 6. & d. 2. n. 5.

Triples veritas eidem conuenit. dub. 1. n. 10.

Quomodo Infinita. d. 4. n. 3. & seqq.

Cognitionis infinita cum potentia infinita collatio. n. 7.

Quomodo deus cognoscatur tam seipsum, quam creaturas. d. 2. q. 8. d. 2. 3. 4.

Quomodo futura contingentia tam absoluta quæ conditionata. q. 11. d. 5.

Modus ea cognoscendi ex parte obiecti. d. 6. Extra deum: Item, ex obiecto, quod est deus. d. 7.

Quæ in deo ea cognoscendi sit ratio generalis primaria & adæquata. n. 9.

Scientia dei Media. d. 6. n. 34.

Eius necessitas ad libera actiones prædefiniendas. q. 10. d. 7. n. 27.

Deus cognoscit non Entia, speciatim mala, & Entia rationis, & quomodo omnia. quæst. 11. d. 8.

Scientia in deo quod duplex; & singularum explicatio, & vnde sumantur. q. 11. d. 9.

Scientiarum, quæ in deo, quis Ordo. n. 2. & 3. seqq.

Vnde sumatur. q. 11. d. 9. n. 3.

Quomodo deus cognoscatur infallibiliter hoc vel illud ex tali vel tali medio esse probabile. d. 5. numero. 12.

Attributa quatuor diuinarum scientiarum. d. 10.

Quarum rerum est scientia simplicis Intelligentia. n. 6.

Diuina scientia est practica, & quænam, numero 14.

Quomodo practica à scientia, vt est causa rerum, differat. n. 17.

Quomodo diuina præscientia concordet cum libero arbitrio. d. 11.



### Index Generalis III.

Scientia visionis non pertinet ad comprehensivam Dei scientiam. D. 4. quæst. 4. d. 3. numero 37.

Scientia Approbationis vel Amicitiae cur in Deo dicatur absolute præscientia. D. 3. q. 5. d. 5. n. 4.

#### Dei Simplicitas.

Deus est incorporeus, carens materia & forma. D. 2. q. 3. d. 1. n. 2.

Non est compositus ex subiecto & quantitate, seu etiam partibus integralibus. n. 4.

Neque ex natura & supposito. n. 7.

Neque ex natura seu essentia & existentia. numero 8.

Neque ex genere & differentia. n. 9.

Neque ex subiecto & passione à parte rei. numero 10.

Imo à parte rei nullo modo est compositus. numero 12.

Impossibile est, Deum cum alia re venire in compositionem alterius, velut partem naturaliter componentem. n. 14.

Simplicitas adeo Deo propria est, vt nulli creaturæ possit communicari. n. 16.

Errores variorum circa Dei Simpliciter. n. 4. Vide, *Philosophus*.

Compositio aliqua in Deo secundum nostram rationem non repugnat. n. 9.

Accidens prædicamentale nullo modo locum habet in Deo; sed prædicabile; & quando secundum nostrum concipiendi modum. numero 11.

Simplicitatis Attributum formaliter non est perfectio simpliciter simplex, seu positiva; nisi ratione fundamenti; sed solum Negatio. numero 16.

Vnitas Simpliciter Dei intensius quidem perfectissima est; esto non ita extensius. quæstione 2. d. 3. n. 9.

Ens primum quomodo à simplicitatis attributo distinguatur. quæstione 1. dub. 5. numero 5.

#### Dei Veritas.

Triples in Deo veritas. D. 2. q. 8. d. 1.

#### Dei visio.

Vid. Visio Dei.

#### Dei Vita.

Vita quocunque modo sumpta, non est peculiare Dei attributum. D. 2. q. 8. d. 4.

#### Dei Vnitas.

Deus non est vnus vnitate generica, vel specifica. D. 2. q. 5. d. 3. n. 4.

Formali vnitate qua ratione Vnus. n. 4.

Deus secundum naturam non solum vnus est vnitate individuali; sed & Vnicus. ib.

Deus est proprie vnus vnitate transcendentali. n. 9.

Deus non dicitur sua Vnitas, si hæc sumatur formaliter per negationem. d. 9.

Non est individualiter vnus vnitate suppositi. n. 9.

Deus latiore acceptione ratione numeri dicitur vnus numero. n. 10.

Deus est vnus numero negativè, non positivè. ib.

Deum vnus esse numero, quomodo intelligendum. ib.

Vnitas Simpliciter Dei intensius quidem perfectissima est; etsi non ita extensius. q. 2. dub. 3. n. 9.

#### Dei Voluntas.

Est in Deo. D. 2. q. 10. d. 1. n. 2.

Qualis. n. 3.

Obiectum voluntatis diuinæ. n. 4. 5.

Deus vult etiam amore complacentiæ Entia mere possibilis. n. 6.

Non vult, nec velle potest malum quia malum, vt nec peccatum formaliter. n. 6. 7.

Quamuis velit permissionem peccati. numero 8.

Malum pœnæ seu naturæ quomodo velit. ibidem.

Quinam actus voluntatis in Deo. d. 2.

Est in Deo proprie desiderium respectu boni nostri, & Fuga mali nostri futuri aut. possibilis. n. 7.

Quæ virtutes Cardinales in Deo. n. 13.

Nulla virtus est in Deo sub ratione habitus. numero 17.

Varia diuisiones voluntatis diuinæ, & eorum explanationes. d. 3.

Absoluta voluntas duplex. n. 13.

Voluntas Dei quomodo semper compleatur. n. 14.

Attributa Diuinæ voluntatis. d. 4.

Dei voluntas quomodo immutabilis. n. 1.

Quomodo causa rerum. n. 2.

Voluntas Dei propior est causa rerum, quam Intellectus. n. 2. & 2. seqq.

Quomodo voluntas Dei respectu obiectorum suorum partim necessaria, partim libera. numero 5.

Quid formaliter Dei libera volitio, & quid superaddat Essentiæ Diuinæ. n. 8.

Nostræ & Diuinæ liberæ voluntatis discrimen. n. 6.

Deus nullo modo ab illa re, vt formali causa, mouetur. d. 5. n. 1.

Voluntas diuina est rationabilium & ordinata. ibidem.

Deo ratio volendi Creaturas est sua Bonitas. numero 2.

Quæ tamen non est finis Dei volitionis, sed Creaturarum. ib.

Etiã mere possibilium. ib.

Inter res creatas, & à Deo volitas, an & quis ordo finis & mediorum ad se mutuo. numero 3.

In voluntate Diuina Ordo signorum secundum rationem distinguitur. n. 4.

Inter res creatas proprie vna est ratio volendi aliam Deo. n. 8.

Varij



Index Generalis III.

Varij Ordines actuum diuinæ voluntatis. n. 10.  
 Actuum Voluntatis & Intellectus Diuini subordinaciones. n. 30.  
 Deus necessitatem quibusdam rebus voluit imponit. d. 6.  
 Quæ radix Contingentiæ in effectibus creatis. ib.  
 Si in Deo nulla esset Libertas, nulla esse posset in rebus creatis. n. 12.  
 Possent tamen esse effectus contingentes. n. 13.  
 Concurfus Dei impediret vsum Libertatis, si Deus ex necessitate egeret; creatura vero per impossibile haberent Libertatem. n. 14 &c.  
 Retractatio voluntatis & poenitentia quomodo Deo tribuatur. q. 5. d. 1. n. 1.  
 Probabilis est in Deo Intellectum & Voluntatem etiam per modum actus esse, iuxta nostrum concipiendi modum. q. 11. d. 5. n. 4.  
 Voluntas Dei, & varij eius actus circa Prædestinationem, & Reprobationem. Vide, *Prædestinatio*.  
*Reprobatio*.  
**Dicere**  
 Conuenit Personæ Diuinæ; & quid hic. D. 4. q. 4. d. 2. n. 13.  
**Dies**  
 Dierum Artificialium longitudo vnde desumatur. D. 6. q. 4. d. 2. n. 5.  
 Opera lex dierum. Vide. *Opus 1. Diei*. & deinceps.  
 Mundus die Dominica est creatus. q. 1. d. 4. n. 23.  
 In vere, mense Martio. n. 26.  
**Differentia Angelorum.**  
**Specifica & Numerica.**  
 Specifica seu essentialis incerta est, & à nonnullis non omnino improbabiler negatur. D. 5. q. 1. d. 5. n. 10. Sed rectius asseritur. n. 11. & seqq.  
 De potentia Dei absoluta Angeli solo numero inter se differre possunt. n. 19. 20.  
 Sed & de ordinaria, naturisq; rerum consentanea. n. 21. Ratio n. 22. Confirmatur. n. 23.  
 Probabiliter Angeli quidam solo numero differunt. n. 24. & 2. seqq.  
 Etsi determinatio horum, vt & specierum Angelicarum incerta; licet probabiliter non modo tres Hierarchiæ, sed & ordines cuiusque speciei inter se differant. n. 27. 28.  
 Non omnes tamen eiusdem Ordinis sunt eiusdem speciei infimæ. n. 29.  
 Hinc sequuntur hæc tria Corollaria.  
 I. Naturam Angeli continere sub se non tantum plures species infimas, sed & subalternas. Ratio. n. 30.  
 II. Distinctionem Hierarchiarum & Ordinum fundamentaliter quidem esse à natura, adeoq; initio productionis fuisse in Angelis, & nunc permanere in Dæmoniibus. n. 31.  
 At vero completè & formaliter esse ex donis Gratiæ tum sanctificantis, tum etiam gratis datæ, per quæ accommodatæ ad ipsam naturæ cuiusque excellentiam ad diuersos gradus officiorum diuinitus fuere destinati. Ita SS. PP. n. 31.  
 III. Nec hanc distinctionem quoad diuersas eiusmodi dignitates officiorum cessaturam post diem iudicij, nisi quoad actualem executionem ministeriorum erga hoc vniuersum, & forte

etiam quoad nouas illuminationes, & reuelaciones. n. 32.  
 Quomodo homines prædestinati ad omnes Angelorum choros possint à Deo assumi. ib.  
 Angelorum numerus. d. 6. n. 2. Vide, *Numerus Angelorum*.  
**Dignitas**  
**Seu Maxima.**  
 Dignitates, seu Maxima Theologicæ dantur. D. 1. q. 5. d. 1. n. 8.  
**Dilectio**  
 Prædestinatio secundum nostram rationem concipiendi supponit Dilectionem, & Electionem, Electio dilectionem. D. 3. q. 2. d. 3. n. 5.  
**Dilemma**  
 Illud: *vel sum Prædestinatus, vel non sum*, Solutum. D. 3. q. 5. d. 5. n. 56. & c. 62. & q. 7. d. 5. n. 11.  
**Diligere Notionale**  
 Quid sit. D. 4. q. 4. d. 8. n. 14.  
 Diuturnum inter Diligere & Intelligere. n. 13.  
**Discursus**  
 Non habet locum in Angelis; vt nec compositio aut diuisio in intelligendo. D. 5. q. 3. d. 5. n. 20.  
 Probatur. n. 21. ad 28.  
 Discursui habitus duplex ratio formalis. D. 1. q. 3. d. 2. n. 10.  
**Dispositio Diuina**  
 Quid. D. 3. q. 1. d. 1. n. 11.  
 Dispositio Diuina dupliciter accipitur. d. 3. n. 14.  
 Dispositio in Deo quando cum Prouidentia idem, quando diuersum, quando prius, quando posterius quid. ib.  
 Quomodo differat à Prouidentia. n. 11.  
 Prouidentia Dei quoad dispositionem mediourum semper habet aliquem effectum. d. 4. n. 2. 3. vide, *Prouidentia Dei*.  
 An Angeli propria dispositione acquisierint Gratiæ, & qua. d. 5. q. 6. d. 1. n. 12. 13.  
**Distancia**  
 Actio in distans non habet locum in Angelo. d. 5. q. 5. d. 1. n. 13. ad 17. vide, *Actio in distans*.  
 Deus, etiamsi non vbique esset, ratione tamen Potentiæ infinite in distans operari posset. d. 2. q. 4. d. 3. n. 6. 7. vide plura, *Dei immensitas*.  
**Distinctio**  
 Actualis duplex. D. 2. q. 3. d. 2. n. 1.  
 Quæ distinctio realis late sumpta, quæ strictè sumpta; & quotuplex. ib.  
 Quæ rationis, & quotuplex. ib. vide, *Attributa Diuina*.  
 Quæ Scoti formalis, quæ modalis. ib.  
 Distinctionis rationis ratiocinatæ triplex fundamentum. n. 6.  
 Ad eandem duo requiruntur. d. 4. n. 1.  
 Distinctio & Ordo prioritatis actuum in Deo, quibus homini vult gloriam, secundum nostrum modum concipiendi. D. 3. quæst. 5. dub. 2. n. 27.  
 Distinctio Hierarchiarum & Ordinum Angelicorum. D. 5. quæst. 1. d. 1. vide, *Differentia Angelorum*.



*Index Generalis III.*

Attributa diuina formaliter ab aeterno non fuerunt ratione distincta. d. 2. q. 2. d. 4. n. 9.  
 Existencia diuina ab Essentia, vt includens ab inclusio differt ratione. q. 1. d. 5. n. 10.

Vide, *Dei Essentia.*

Distinctio inter praedestinos, quosdam dependenter, quosdam independenter à meritis, vana est. d. 3. q. 5. d. 4. n. 2.

Distinctio Notionum, Originum, & proprietatum personalium. d. 4. quaest. 3. d. 5. n. 17. Vide, *Notio.*

*Doctor Ecclesiae.*

Non omnis fidelis est Doctor & Pastor Ecclesiae. d. 1. q. 1. d. 1. n. 5.

Doctorum qualibet aetate viuientium secundum se est infallibilis auctoritas. q. 5. d. 1. n. 9.

Scholasticorum quae auctoritas. n. 10.

*Doctrina Sacra*

Quid sit apud S. Thomam. d. 1. q. 1. d. 1. n. 1.  
 Sacra & reuelata est necessaria non solum Ecclesiae, sed omnibus & singulis hominibus. ib.

*Donum*

Doni nomen comune Trinitatis totius. d. 4. q. 4. d. 4. n. 5.

Ab aeterno Diuina Persona Donum dicitur, licet in tempore detur. n. 16.

Quomodo Donum sumatur in diuinis. n. 14.

Dona & Bona supernaturalia praedestinati quana effectus sint praedestinationis. d. 3. q. 3. d. 1.

Dona & Bona naturalia respectu praedestinatorum bifariam considerantur. d. 2. n. 1.

Quenam ex ijs effectus sint praedestinationis. ib. & n. 2.

*Duo in Diuinis*

Quid significant. d. 4. q. 4. d. 8. n. 19.

*Durandi*

Opinio negantis compositionem Angelorum ex genere & differentia. d. 5. q. 1. d. 2. n. 19.

Item asserentis, posse creaturam assumi vt principalem causam ad creandum à deo, refutata. d. 6. q. 1. d. 2. n. 3.

*Duratio*

Quomodo se habeat ad mensuram praesertim aequalem. d. 2. q. 5. d. 2. n. 8. 9.

Tempus cur proprie inuoluat mensuram, & non Aeternitas. n. 10.

Durationes aeternae variae. n. 13. 14. Vide, *Dei Aeternitas.*

Mundus coepit cum aliqua duratione creata & intrinseca. d. 6. q. 1. d. 3. n. 9.

Aeternitas est vera duratio realis & intrinseca. d. 2. q. 5. d. 2. n. 3.

Cum negatione successionis & termini etiam potentialis, qua negatione vltimate completur. d. 3. n. 11.

**E**

*Ecclesia*

Ecclesiae doctrina sacra & reuelata non solum est necessaria, sed omnibus & singulis hominibus. d. 1. q. 1. d. 1. n. 1.

Ecclesiam auctoritate & dignitate superat Scriptura. q. 4. d. 5. n. 8.

Ecclesiae consensus non potest materialiter esse hereticus. q. 5. d. 1. n. 9.

Scholastici officium in Ecclesijs Cathedralibus. q. 1. d. 1. n. 7.

Leitores scripturae in Ecclesijs quando constituti. d. 2. q. 6. d. 1. n. 6. 7.

Non omnis fidelis est Doctor & Pastor Ecclesiae. d. 1. q. 1. d. 1. n. 5.

*Effectus*

Contingentes dantur, & quando. d. 2. q. 10. d. 6. n. 2.

Iidem esse possent, etsi nulla foret in Deo libertas. n. 13.

Praedestinatio habet effectus. d. 3. q. 3. d. 1. n. 3.

Quatuor requisita ad eos. n. 4.

Quinam autem & quotuplices sint effectus praedestinationis, Vide, *Dei Praedestinatio.*

Vniuersim omnia, quae conducunt praedestinato efficaciter, ad salutem reipia consequendam, effectus sunt praedestinationis. n. 17.

Effectus reprobationis qui & quales. q. 7. d. 2.

Effectus fortunati omnes à Deo prauili, etsi non omnes in particulari intenti. q. 1. d. 2.

In Dei effectibus & rerum natura quaedam est necessitas. d. 2. q. 10. d. 6. n. 1. 2. cuius radix Deus. n. 4. & seqq.

Effectus Dei possibiles quid. q. 1. d. 3. n. 13.

Deus respectu finis generalis totius creaturae semper consequitur finem & effectum. d. 4. n. 4.

*Efficax Gratia*

Vide, *Congrua Gratia.*

*Efficax Voluntas*

Non omnis voluntas efficax finis includit essentialiter media. d. 3. q. 5. d. 2. n. 37.

Duplex voluntas efficax in Deo nobis conferendi gloriam, & qualis. n. 32.

Item, totuplex vni prae alijs. d. 3. n. 34.

*Electio*

Quid. d. 3. q. 2. d. 3. n. 15.

Praedestinatio, secundum nostram rationem concipiendi, supponit dilectionem & electionem, electio dilectionem. n. 5.

Electio Dei gratuita, & voluntas seria qua omnes vult saluos, quam bene simul consistant. q. 5. d. 5. n. 29.

Quanam causa electionis comparatiue sumpta. q. 4. d. 2. n. 10.

*Electus.*

Quid sit electus. d. 3. q. 2. d. 1. n. 14.

Quomodo tam pauci electi. q. 5. d. 5. n. 30. & q. 6. d. 2. n. 9.

Deus praedestinavit electos ante prauisionem omnium meritorum. q. 4. n. 6.

Etsi potuit post prauisionem meritorum prius cum conditionata voluntate praedestinare electis gloriam, sicut fecit reprobis. n. 58.

Ordine tamen executionis decreuit ijs gloriam dependentem à meritis. n. 61.

Ante







*Index Generalis III.*

Atheorum olim ex Philosophis, & nunchodie D. 2. q. 1. d. 4. n. 1. circa Angelos. D. 5. q. 1. d. 1. n. 3. 4. argumenta contra illos. ib. per totum.

Audianorum. D. 2. q. 3. d. 7. n. 2.

Begardorum & Beguinarum. D. 2. q. 6. d. 1. n. 4. & d. 7. n. 1.

Burchardi, circa translationem corporalem fagarum. D. 5. q. 5. d. 3. n. 9.

Caietani circa compositionem Angelorum. D. 5. q. 1. d. 2. n. 28.

Caluini circa predestinationem. D. 3. q. 4. d. 3. n. 5. q. 5. d. 5. n. 95.

Cassiani. D. 4. q. 1. d. 1. n. 12.

Celestij. D. 3. q. 4. d. 3. n. 8.

Cerdonis. D. 2. q. 5. d. 3. n. 4.

Dauid de Dinanto, circa materiam primam. D. 2. q. 3. d. 1. n. 14.

Durandi circa concursum causae secundae. D. 2. q. 1. d. 1. circa creationem creaturæ, eum principali causae communicabilem. D. 6. q. 1. d. 2. n. 3. circa compositionem Angelorum ex genere & differentia. D. 5. q. 1. d. 2. n. 19.

Eunomianorum. D. 2. q. 2. d. 8. n. 1.

Faulti Regienfis. D. 4. q. 1. d. 1. n. 12.

Francisci Georgij, circa intelligentias. D. 5. q. 1. d. 4. n. 3.

Genethliacorum. D. 3. q. 4. d. 3. n. 4. & circa cognitionem materialem Angelicam. D. 5. q. 3. d. 4. n. 2. 3.

Gnosticorum auctor & errores. D. 2. q. 5. d. 3. n. 4.

Græcorum errores, & punitio. D. 4. q. 4. d. 4. n. 19. &c.

Hæreticorum circa causam meritoriam predestinationis ex parte predestinati. D. 3. q. 4. d. 3. n. 4. 5. circa materiam primam. D. 6. q. 1. d. 3. n. 3. Circa mundi creationem. 2. n. 2.

Hermannii Ritsuek circa Angelorum existentiam. D. 5. q. 1. d. 1. n. 13.

Hybernici, circa motum Angeli. D. 5. q. 6. d. 6. n. 8.

Ioachimi Abbatis. D. 2. q. 9. d. 3. n. 4. & D. 4. q. 1. d. 7. n. 14. & d. 8. n. 12.

Ioannis Erigenæ Scoti. D. 2. q. 10. d. 7. n. 8.

Iouiniani. D. 2. q. 6. d. 5. n. 1.

Iurifconsultorum quorundam circa materiam peccati mortalis determinationem. D. 1. q. 4. d. 5. n. 9.

Lullus an ab errore excusandus. D. 2. q. 5. d. 3. n. 4.

Lutheri & Lutheranorum. D. 2. q. 5. d. 1. n. 6. & D. 4. q. 1. d. 1. n. 4. & 16. Confessionistarum. D. 3. q. 4. d. 3. n. 5. & 15.

Macedonianorum. D. 2. q. 2. d. 8. n. 1.

Manetis. D. 2. q. 4. d. 3. n. 3. 11. & q. 5. d. 3. n. 4. & q. 8. d. 11. n. 1. & D. 3. q. 4. d. 3. n. 4.

Manichæorum. ibidem per omnia. Et circa Angelorum existentiam. D. 5. q. 1. d. 1. n. 13.

Massiliensium. D. 4. q. 1. d. 1. n. 12. & q. 5. d. 1. n. 5.

Origenis, circa aquas supra & infra firmamentum & circa ipsum. D. 6. q. 3. d. 1. n. 17. Circa celos & astra animata. q. 3. d. 5. n. 15. Circa damnatorum & Beatorum Metempsychosin. D. 3. q. 4. d. 3. n. 6.

Pelagij & Pelagianorum. D. 3. q. 4. d. 3. n. 8.

Petri Abailardi. D. 2. q. 6. d. 1. n. 3. & q. 1. d. 4. n. 1.

Philosophorum antiquorum, circa existentiam Angelorum. D. 5. q. 1. d. 1. n. 14. Atheorum.

D. 2. q. 1. d. 4. n. 1. circa Infinitatem primi principij. q. 4. d. 1. n. 1. Circa Dei immensitatem. d. 3. n. 4. Circa materiam cœli & astrorum. D. 6. q. 2. d. 4. n. 10. circa Dei Prouidentiam. D. 3. q. 1. d. 2. n. 6. & d. 3. n. 2. Circa Dei Simplicitatē. D. 2. q. 3. d. 1. n. 2. & 14.

Platoniorum, circa materiam primam. D. 6. q. 1. d. 3. n. 3.

Priscillianistarum, circa Angelorum existentiam. D. 5. q. 1. d. 1. n. 13. Alius eorum. D. 2. q. 3. d. 1. n. 14.

Procopij, circa materiam astrorum. D. 6. q. 2. d. 4. n. 16.

Pythagoræ Metempsychosis. D. 3. q. 4. d. 3. n. 6.

Pythagoricorum circa materiam primam. D. 6. q. 1. d. 3. n. 13.

Sadducæorum circa Angelos. D. 5. q. 1. d. 1. n. 3. 4.

Scholasticorum quorundam opinionēs circa causam meritoriam predestinationis ex parte predestinati. D. 3. q. 4. d. 4.

Semipelagianorum. D. 4. q. 1. d. 1. n. 12.

Simonis Magi. D. 2. q. 8. d. 1. n. 1.

Stoicorum, circa materiam primam. D. 2. q. 8. d. 1. n. 1. & D. 6. q. 1. d. 3. n. 3.

Trinitarij, & errores eorum fuisse circa SS. Trinitatem. D. 4. q. 1. d. 3. n. 1. 2. &c.

Tricheitarum. D. 2. q. 5. d. 3. n. 4.

Trithemij, de compositione Angelorum. D. 5. q. 1. d. 2. n. 2. ad fin. maxime. n. 28.

Tychonis Brahe obseruationes. D. 6. q. 3. d. 3. n. 80. ad 90. Error eius cum recentioribus quibusdam Astronomis, circa materiam cœli d. 2. n. 22. circa liquiditatem cœli n. 21. Circa locum Cometarum. ib.

Valentini Gentilis hæreses & errores. D. 2. q. 5. d. 3. n. 8.

Valentinianorum circa Angelorum existentiam. D. 5. q. 1. d. 1. n. 13.

Vincentij Galli. D. 4. q. 1. d. 1. n. 12.

Wicleffi. D. 2. q. 8. d. 11. n. 1. & q. 11. d. 4. n. 1. & D. 3. q. 6. d. 4. n. 1.

**Errores Anonymorum.**

Circa Terræ motum. D. 6. q. 4. d. 3. n. 1.

Circa actionē Angeli in distans. D. 5. q. 5. d. 1. n. 14.

Circa astra ab hominibus inhabitata. D. 6. q. 2. d. 5. n. 23.

Circa ignem infernalem. D. 5. q. 6. d. 6. n. 4.

Chronologiæ falsæ circa mundi creationem. D. 6. q. 1. d. 4. n. 24. 25.

Circa materiam & formam Cœli. D. 6. q. 2. d. 4. n. 2. ad 5. & n. 23.

**Essentia & existentia  
Diuina.**

Non sunt plures Essentiæ in diuinis. D. 4. q. 3. d. 4. n. 15.

Etiā cum addito relatiuæ. ib.

An esset visio Beatifica, si videretur Essentia Dei sine personis. D. 2. q. 6. d. 6. n. 6.

Relationes diuinæ an differant ab essentia à parte rei. D. 4. q. 3. d. 2. n. 1.

An tantum ratione. n. 8.

Et quidem ratiocinata. n. 11.

Eaque Viatoris, seu abstracte tantum cognoscētis. n. 9.

Idque



*Index Generalis III.*

Idque magis, quam alia, quæ in diuinis ratione distinguuntur numero 10. vide plura, *Relationes diuinae. Persona diuina, & substantia.*  
Et ex instituto supra, *Essentia Dei, &c.*

*Ethica.*

Nobilior est, quam iurisprudencia. D. 1. quæst. 4. d. 5. numero 6.

*Euidencia.*

In scientia non semper est signum dignioris scientia. D. 1. q. 3. d. 5. n. 6.  
vnde oriatur, & quomodo à certitudine differat ibidem dub. 4.

Euidencia moralis sola conuincit Angelorum existentiam, nulla Physica, aut Metaphysica. Disp. 5. quæst. 1. d. 1. n. 8. ad 12. vide *Existencia Angelorum.*

Fidei certitudine, etiam formali à nobis credi potest fidei propositio ex vna reuelata, & altera naturali de inesse cum morali aliqua euidencia. D. 1. q. 5. d. 4. n. 6. 7.

*Eunomij & Eunomianorum*

Errores, & Arianorum ac Macedonianorum. D. 2. q. 2. d. 8. n. 1. & q. 6. d. 6. n. 1.

*Executionis ordo*

Licet in hominibus imperfectus sit; Deo tamen sine imperfectione tribuitur. Disp. 3. q. 5. d. 2. numero 41.

Ordine executionis electio fit dependenter à meritis. d. 4. n. 61.

*Exemplum*

Exemplo, & suasionem seducti angeli à Lucifero ad peccandum. D. 5. q. 6. d. 3. n. 18. ad fin. vide *via malorum.*

Exempla & res non faciunt accommodatitium, sed aliquid tertium. D. 1. q. 5. d. 2. n. 6.

*Existencia,*

Quæstio, an est, quando prior, quando posterior quæstione, an res aliqua necessaria. Disp. 1. q. 1. d. 1. n. 1.

De existencia subiecti scientia quando quærendum in scientijs. D. 2. q. 1. d. 3. n. 1.

Existencia rerum quomodo effectus prouidentia. D. 3. q. 1. d. 3.

Existendi consequentia quid. quæst. 5. dub. 8. n. 9. vide *peccatum.*

*Existencia Angelorum & creatio*

Angolorum nomine quid hic intelligatur. Disp. 5. q. 1. d. 1. n. 2.

Angelos dari est de fide, contra Atheos & Sadducæos. n. 3. 4.

Angolorum existentiam nulla physica, aut metaphysica ratio pura euincit. n. 8.

Octo congruentia S. Thomæ. n. 6. & 3. seqq.

Sed sola moralis euidencia conuincit. n. 10. 11.

Angeli nec ex se existunt, contra Hermanum Rifici. n. 13.

Nec eorum alij ab alijs, contra Valentinianos. ib.

Sed omnes à Deo producti, non ex eius substantia, contra Priscillianistas & Manichæos. ib.

Nec ab æterno, sed in tempore, contra Aristotelem & Philosophos. n. 14.

Nec ante mundum corporeum, contra Patres nonnullos. n. 16.

Nec primum post creatum cælum & terram, contra alios. n. 17.

Sed simul. n. 15. Probatur è scriptura. n. 18. 19. SS. PP. n. 20. Concilio Lateranensi. n. 21. Ratione. n. 23. Duplex obiectio soluta. n. 24. & 2. seqq.

Contraria sententia ex cap. *Firmiter*, non recte conuincitur in fide erronea. n. 22.

Creati vniuersim in cælis seu cælo, non in aère, aut loco inferiori. n. 32.

Idque tam boni, quam mali. n. 33.

Non in cælo sydereo, aut vllò aho mobili corpore, qua tali. n. 34.

Nec in Empyreo propriè. n. 35.

Sed in supremo corpore. n. 36.

Quatuor sententia circa idem, & iudicium de iisdem. n. 28. & 3. seqq.

Conciliantur omnia loca scripturæ cum nostra sententia. n. 38.

*Existencia Dei*

Existencia relatiua in diuinis ex probabiliori sunt plures. Disp. quæst. 3. d. 4. numero 10. vide plura ex instituto supra, *Dei essentia, & existencia.*

*Extremum.*

Motus de extremo ad extremum sine transitu per medium an esse possit in Angelo. Disp. 5. q. 6. dub. 7. vide *Motus Angeli, Et, Motus Angel. velocitas.*

**F.**

*Fatum*

Quid fatum. Disp. 3. quæst. d. 5. n. 6. 7.

Quid sit causaliter. numero 7.

Quo sensu fatum non omnino immutabile. n. 8.

*Fausi Regiensis*

Error. Disp. 4. quæst. 1. dub. 1. n. 12.

*Fidelis.*

Fidelibus singulis quatenus Theologia necessaria, mediate saltem. D. 1. q. 1. d. 1. n. 9. 10.

Vt & doctrina reuelata omnibus & singulis hominibus. n. 1.

*Fides.*

Quomodo dicatur Doctrina, quomodo disciplina. D. 1. q. 1. d. 1. n. 1.

Fides humana quid. q. 2. d. 2. n. 1. 2.

Quomodo distinguatur ab opinione. ib.

Fides diuina, perinde vt humana, subinde scientia dicitur. d. 3. n. 2.

Fidem diuinam quatenus intellectus comprehendat. n. 11. vide, *Intellectus.*

Fides est habitus diuersus à Theologia. d. 2. n. 31.

Fides non est discursiua. q. 3. d. 2. n. 14.

Discrimen rationis formalis obiectiua fidei, à ratione formali obiectiua Theologia. q. 3. d. 2. n. 4.

An viribus nature credi possit aliquid vt à Deo reuelatum. q. 3. d. 2. n. 12. 13.

Fidei obscuritas triplex. d. 3. n. 6.



*Index Generalis III.*

Fides etiam est circa traditiones. q. 5. d. 1. n. 6.  
 Omnia quæ ad fidem pertinent, sunt aliquo modo in scriptura. ib.  
 Fides potest esse de priuatim reuelatis. n. 8.  
 Etiam de ijs, quæ particulatim non reuelata in scriptura. ibid.  
 Nihil spirituali sensu in Fidei rebus in scriptura proponitur, quod non etiam literali manifeste alibi. d. 2. n. 11.  
 Fides potest immediate assentiri cõclusioni Theologica. d. 3. n. 5. 6.  
 Ad fidei propositionem non est opus, vt sit immediate reuelata in se. n. 7.  
 Fidei tamen propositioni assentimur in se, prout reuelata, sine medio. ib.  
 Fidei certitudinem habet propositio Theologica ex vna reuelata, & altera naturali de inelle. d. 4. n. 3.  
 Non tamen sufficit, vt à nobis credatur certitudine formali fidei. ib. & n. 5. 9.  
 Sufficit tamen, si sit moralis aliqua euidencia. n. 6. 7.  
 Imo licet moraliter sit certa. ib.  
 Licet physice ei falsum subesse possit. ib.  
 Cur ad huiusmodi propositionem Theologicam non sufficiat credibilitas & certitudo probabilis, sufficiat tamen ad fidem suadendam. n. 9.  
 Quomodo argumenta contra fidem solui possint. d. 5.  
 Fides est habitus operatiuus, item extendi potest ad plura obiecta, & quando. disp. 2. quæst. 6. d. 9. n. 17. 18.  
 Fidei mysteria quomodo cognoscant Angeli. D. 5. quæst. 3. d. 7. vide *Obiectum cog. Ang. resp. obiect. supermar.*  
 Non est error in fide, dicere Angelos vna sui parte esse corporeos. q. 1. d. 2. n. 13.  
 Sed temeritas. n. 14. vide *Compositio Angelorum.*  
 Theologia ad securitatem fidei retinendam est simpliciter necessaria, & ad eius plenam perfectionem, ac vitæ humanæ directionem. D. 1. q. d. 1. n. 8. vide *Theologia.*

*Figura loci.*

Angelus deponit sibi certam figuram loci, sed per se loquendo, ac intra certos terminos potest quemuis locum cuiuscunque figuræ occupare. disp. 5. q. 2. d. 1. n. 14. Obiectio. nu. 15. soluta. n. 17. Sententia Scoti. n. 16.

*Filius Dei, seu verbum.*

Est Deus, seu persona diuina. D. 4. quæst. 1. d. 3. n. 13. &c.  
 Est eadem persona cum verbo & Christo Domino. n. 23.  
 Varia nomina Filij, & eorum ratio & vsus. quæst. 4. d. 2.  
 Quid verbum proprie. 6. 12.  
 Verbum in diuinis quos respectus & quales habeat, & ad quid. n. 18. 19.  
 Proprie loquendo solus Filius est imago. n. 24.  
 Et cuius. n. 28.  
 Verbum ex qua cognitione Patris tam naturaliter, quam formaliter procedat. 3. n. 7.

Formaliter verbum ex quibus cognitionibus SS. Trinitatis procedat. n. 10.  
 An etiam ex cognitione creaturarum secundum esse possibile. n. 3. & 36.  
 An ex scientia visionis. n. 19. 37. 38.  
 An ex scientia conditionata contingentium futurorum. n. 21.  
 Verbum Spiritus sancti Imago esse non potest. numero 26.  
 Nec sui imago. ib.  
 Productione verbi prior est scientia possibilem in Deo, etiam Patre, secundum rationem. n. 28.  
 Quomodo nunc distinguatur Filius à Spiritu S. d. 6. n. 10.  
 Filio ex propria ratione conuenit spirare. d. 4. numero. 15.  
 Nomen Patris respectu Filij prius dicitur notionaliter, quam essentialiter respectu creaturarum. disp. 4. quæst. 4. d. 1. numero 7. Pluravide *Spiritus S. Pater Deus. Nomina filij Dei.*

*Finis*

Deus respectu finis generalis totius creaturæ semper consequitur finem & effectum. d. 4. numero 4.  
 Non vero respectu finis particularis. n. 5.  
 Quando voluntas in finem & media feratur. q. 5. d. 2. n. 10 & d. 4. n. 41.  
 Non omnis voluntas efficax finis includit essentialiter media. d. 2. n. 37.  
 Finis appeti potest sine mediorum actuali cognitione, non media absque finis respectu. n. 40. & d. 4. n. 41.  
 Varij actus voluntatis diuinæ circa finem & media in prædestinatione. D. 3. q. 5. d. 2. n. 7. 8.  
 Ordo finis & mediorum ad se mutuo, inter res creatas, & à Deo volitas, an & quis. disp. 2. q. 10. d. 5. n. 3.  
 Fines tres præcipui Theologiae, & munus. D. 1. q. 2. d. 1. n. 2. 3.

*Finitas Dei*

Virtualis non est formalis ratio sub qua Theologia. D. 1. q. 3. d. 3. n. 4.

*Firmamentum*

& aquæ infra & supra.

Quid sint. Disp. 6. quæst. 3. dub. 1. vide *opus secundæ diei.*

*Fecunditas terræ.*

Cum virore, & siccitate tertio die elaborata. D. 6. q. 2. d. 2. n. 12.

*Forma.*

Ratio formæ Hypostaticæ quando includatur & excludatur à ratione formali relationis. D. 4. q. 3. d. 5. n. 38.  
 Non mouet caelos, id est, non mouent seipsos. D. 6. q. 4. d. 3. n. 8. vide *Calorum motor.*  
 Forma cœli q. 2. d. 4. n. 3. 4.  
 Scientiæ humanæ à posteriori per formam syllogisticam ab intellectu distinguuntur. D. 1. q. 3. d. 2. n. 5.



*Fortuna. Fortunatus.*

Quid sit. D. 3. q. 1. d. 5. n. 9.  
 Fortunati qui. n. 10.  
 Quid bona fortuna. ib.  
 Imprudentes fortunatiores. ib.  
 Bonæ fortunæ causæ. n. 11. 12.  
 Fortunati effectus, etsi non omnes à Deo in parti-  
 culari intenti, sunt tamen præuisi. d. 2. n. 9.

*Francisci Albertini*

*sententiæ examinatæ & discussæ.*

Rationem formalem propter quâ Theologiæ esse  
 partim naturalem, partim supernaturalem. D.  
 1. q. 3. d. 2. n. 2.

Habitum Theologiæ quoad substantiam esse na-  
 turalem & acquisitum; supernaturalem tamen  
 aliquo modo, propter concursum fidei super-  
 naturalis. D. 1. q. 4. dub. 1.

Dari posse infinitum actu secundum intensiorem.  
 Disputat. 2. q. 4. dub. 2. (2. d. 2.)

Vbi Angelicum vndiquaq; indiuisibile esse. d. 5. q.

*Francisci Suarez*

*sententiæ examinatæ & discussæ.*

De substantia absoluta in Deo eadēq; distincta à  
 tribus subsistentiis personalibus. D. 4. q. 1. d. 6.

De incomprehensibilitate Dei, solum ex parte o-  
 biecti in Deo eminenter contenti. D. 2. q. 6. d. 6.

De modo locutionis Angelicæ. D. 5. q. 4. d. 3.

*Fuga*

Mali nostri futuri & possibilis proprie est in Deo,  
 ut & desiderium boni nostri. D. 2. q. 10. d. 2. n. 7.

*Futura Contingentia*

Deus omnia tam absoluta quàm conditionata quo-  
 modo cognoscat. D. 2. q. 11. d. 5.

Modus ea cognoscendi ex parte obiecti. d. 6.

Quomodo extra Deum, quomodo ex obiecto quod  
 est Deus. d. 7.

Quæ in Deo ea cognoscendi ratio generalis pri-  
 maria adæquata. n. 9.

Propositiones de futuris contingentibus quando  
 veræ vel falsæ in se respectu obiecti. q. 8. dub. 6.  
 num. 34.

Quando veræ vel falsæ significando respectu co-  
 gnoscantis. ib.

*Futura & Contingentia  
 quomodo Angeli cognoscant.*

Res omnes naturales, quæ futura sunt, naturali-  
 ter cognoscere possunt Angeli abstractiue, &  
 secundum suam essentiam, & quid hoc. D. 5. q.  
 3. d. 5. n. 3. Soluta obiectio. ib.

Nullum futurum quàm futurum in seipso cogno-  
 scit Angelus, adeoque nec per speciem, quæ di-  
 recte & immediate representat eam ut futura. n. 5.

Futura, quæ iuxta naturam ordinem constitutum,  
 à Deo necessario eueniunt, certo ab Angelis  
 præcognoscuntur in sua causa secunda, vel ut  
 medio cognito, non quidem ut absolute euen-  
 tura, sed quantum est ex vi causæ secundæ, nisi  
 per causam primam impediatur. n. 6.

Futura, quæ ex suis causis frequentiter & ut pluri-  
 mum eueniunt, cognoscere potest Angelus in  
 iisdem causis, vel ut medio cognito per conie-  
 cturam, & quomodo. n. 7.

*Tom. I.*

Futura casualia, quæ raro eueniunt, seu fortuita  
 contingentia, comparatione omnium suarum  
 causarum naturalium simul non possunt ab  
 Angelo naturaliter vlllo modo cognosci. n. 8.

Probarur & Scriptura & ratione. n. 9.

An dentur contingentia merè naturalia, triplex  
 est sententia. n. 10. & 3. seqq.

Moraliter & regulariter loquendo Angeli futura  
 contingentia, quæ à causis secundis impedi-  
 bilibus pendent, certo præcognoscere non pos-  
 sunt. n. 14.

Angeli etiamsi naturaliter & absolute possint  
 omnia futura contingentia mere naturalia cer-  
 to præcognoscere, quantum saltem est ex di-  
 spositione omnium simul causarum naturali-  
 um inter se comparatarum, moraliter & parti-  
 culatim tamen ne sic quidem hæc cognoscunt.  
 numero 15.

G.

*Gabrielis Vasquez*

*sententiæ examinatæ & discussæ.*

Theologiam esse habitum fidei acquisitæ, certum  
 tamen. D. 1. q. 2. d. 2. n. 2.

Theologiam non esse distinctum habitum ab ha-  
 bitu fidei. D. 1. q. 2. d. 2. n. 4.

Theologiam secundum se esse veram scientiam.  
 D. 1. q. 2. d. 3. n. 6.

Rationem formalem Quo S. Theologiæ esse prin-  
 cipia reuelata, fide humana solum credita. D. 1.  
 q. 3. d. 2. n. 2.

Eandem conclusionem Theologicam successiue  
 posse esse practicam & speculatiuam. D. 1. q. 4.  
 dub. 3. num. 5.

Theologiam sola certitudine actus reflexi certio-  
 rem esse alijs habitibus naturalibus, euidenti-  
 bus. D. 1. q. 4. d. 4. n. 3.

Lumen gloriæ esse speciem intelligibilem, qua  
 Deus videtur. D. 2. q. 6. dub. 3.

Deum incomprehensibilem dici ex parte obiecti,  
 secundum continentiam eminentialem tantum.  
 D. 2. q. 6. d. 6.

Dari posse infinitum actu. D. 2. q. 8. dub. 4.

Esse naturale, cum potentijs naturalibus, consti-  
 tutione, & temperamento hominis, nulla ra-  
 tione inter effectus prædestinationis esse nume-  
 randa. D. 3. q. 3. d. 2. n. 2.

Permissionem peccati nulla ratione esse effectum  
 prædestinationis. D. 3. q. 3. d. 3. n. 4.

Etiam purum hominem lege Dei ordinaria posse  
 esse causam meritoriam omnium effectuum præ-  
 destinationis, tam propriam, quàm alienam. D. 3. q.  
 4. d. 2. n. 13.

Gratiam congruam & efficacem formaliter talem  
 nec esse, nec dici, nisi ab ipso euentu futuræ co-  
 operationis. n. 3. q. 5. d. 1. n. 8.

Prædestinationem atq; præscientiam meritorum  
 ratione priorem esse electione ad gloriam. n. 3.  
 q. 5. d. 3. n. 1.

Actus salutares prædestinatorum, ante præuisio-  
 nem cooperationis nostræ, præfinitos quidem  
 esse in gratia congrua tanquam causa, non  
 tamen in seipsis. Disputat. 3. quest. 5. dub. 6.  
 numero 3.

Hhhh

Decre-



Decretum permittendi peccati primi parentis, prius fuisse in Deo, prædestinatione, tum nostra, tum Christi. d. 3. q. 5. d. 8. n. 1.  
 Reprobationem à gloria absolute posteriorem esse reprobatione à gratia congrua. d. 3. q. 7. d. 4. n. 5. Reliqua vid. suis locis.

*Generatio*

Quomodo prior Paternitate, vel posterior. d. 4. q. 3. d. 6. n. 28.  
 Est alia Processio in diuinis, quam verbi generatio q. 2. d. 8. n. 1.  
 Quare processio amoris in diuinis non dicatur generatio. n. 11. vide *Processiones diuinar. person.*

*Genethliacorum*

Errorres. d. 3. q. 4. d. 3. n. 4.

*Gentilium*

Error duplex circa cognitionem Angelicam rerum materialium singularium existentium. d. 5. q. 3. d. 4. n. 2. 3.

*Germinatio*

*Terræ.*

Quando facta, & quomodo. d. 6. q. 4. d. 1. n. 8. & 2. seqq. vide *opus 111. & 17. dici.*

*Gloria*

Prædestinatio tam intelligitur de gloria, quam de gratia, quæ gloria etiam quædam est. d. 3. q. 2. d. 1. n. 10. vide *Prædestinatio, reprobatio, Via Angelorum.*

*Gnostici.*

Eorum auctor, & errores. d. 2. q. 5. d. 3. n. 4.

*Gradus Metaphysici*

Vitens & intelligens non sunt ita proprie distincti ab incorporea substantia. d. 2. q. 1. d. 5. n. 1.

*Græcorum*

Errorres, & punitio. d. 4. q. 4. d. 5. n. 19. &c.

*Gratia.*

An Angeli creati in gratia, & quali. d. 5. q. 6. d. 1. n. 7. ad 12.

Propria eorundem ad eam dispositio. n. 12. 13.  
 Inæqualitas gratiæ eorundem pro inæqualitate perfectionis naturalis specificæ ipsorum. n. 14. ad fin. vide *Beatitudo, bonitas &c.*

Gratia adultorum prædestinatorum peculiaris quænam. d. 3. q. 3. d. 1. n. 17.

Gratia primi hominis sanctificans. d. 6. q. 5. d. 2. n. 3. vide *Hominis conditio.*

Gratia sanctificans, eiusque gradus in prædestinatione prius prædefinita, quam meritum. d. 3. q. 5. d. 6. n. 30.

Vsus bonus gratiæ, & cooperatio nostra absolute futura non est causa, vel conditio sine qua non ad prædestinationem. q. 4. d. 5. n. 20.

Posse Deum prædestinare gratiam saluandis, tribus modis intelligitur. q. 5. d. 1. n. 4. vide *Voluntas Dei.*

De gratia congrua, vide supra. *Congrua.*  
 Quare ad gratiam non possit distingui voluntas executiua ex præiudicis meritis, sicut ad gloriam. q. 5. d. 4. n. 64.

Merita gratiæ diuersa causant diuersitatem visionis beatificæ in beatis mediate. d. 2. quæst. 8. d. 5. num. 11.

Gratia, quatenus etiam gloria dicatur. d. 3. q. 2. d. 1. n. 10.

*Gratia Congrua.*

Vide supra. *Congrua gratia.*

*Gratuita Electio, voluntas.*

Cum voluntate Dei serua omnes saluandi quam bene consistat gratuita electio. d. 3. quæst. 5. d. 5. num. 29.

Gratuita voluntas præmij quomodo possit esse. d. 3. q. 5. d. 4. n. 69.

*Gregorij de Valentia*

*Sententiæ examinatæ & discussæ.*

Conclusionem Theologicam non posse infirmate per fidem credi, nisi ex duabus præmissis reuelatis, aut saltem ex vniuersali reuelata deducatur. d. 1. q. 5. d. 3. n. 2.

Prædestinationem formaliter consistere in scientia visionis; seu præscientia absoluta mediorum & finis. d. 3. q. 2. d. 2. n. 9.

Præter scientiam approbationis connotantem actum voluntatis, etiam scientiam liberam approbationis liberæ, voluntatem quoque illam Dei, quæ vsus dicitur, imò & scientiam liberam eiusdem vsus, ad prædestinationem essentialiter pertinere. d. 3. q. 2. d. 2. n. 20.

Christum non esse causam meritoriam effectuum prædestinationis, qui extra prædestinatum peraguntur. Disputat. 3. quæstione 4. dub. 2. num. 3.

Præscientiam absolutam cooperationis perseverantis, simul esse cum decreto cuiuslibet effectus prædestinationis. d. 3. q. 5. d. 2. n. 6.

Prædestinationem atque etiam præscientiam meritorum ratione priorem esse electione ad gloriam. d. 3. q. 5. d. 3. n. 1.

Decretum permittendi peccati primi parentis prius fuisse in Deo prædestinatione, tum nostra, tum etiam Christi. d. 3. q. 5. d. 3. n. 1.

Dari causam totius reprobationis, quo ad omnes suos effectus, ex parte ipsius reprobi, saltem adulti. d. 3. q. 7. d. 3. n. 13.

Reprobationem à gloria, absolute posteriorem, esse reprobatione à gratia congrua. d. 3. q. 7. d. 4. n. 5. Reliqua vide suis locis.

*Gubernatio*

Quid sit. d. 3. q. 1. d. 1. n. 10.

Quomodo differat à providentia. ibid. vide *Providentia diuina infra.*

Deus per seipsum immediate providet omnibus, gubernat per media. q. 3. d. 3. n. 3.

*H.*

*Habitus*

Acquisiti quoad substantiam perire possunt, destructo eorum vsu & exercitio. d. 1. q. 4. d. 1. n. 4.

Habitus infusus, qui non acquiritur sine exercitatione, quis. n. 5.

Habitus practicus in quo consistat. d. 3. n. 1. 2.

In quo speculatiuus. ib.

Practicus & speculatiuum non sunt essentielles differentie habituum. n. 4.

Habitus speculatiuus & practicus vnde sumatur. ib.

Habitus



*Index Generalis III.*

Habitus intellectus supernaturales omnes dignitate superant Theologiam. d. 5. n. 1.  
 Fides est habitus diuersus à Theologia, quaest. 2. d. 2. n. 3.  
 Habituum dignitas vnde sumenda. Disp. 1. q. 2. d. 5. n. 2.  
 Habitus intellectuales sunt septem. d. 2. n. 1.  
 Habitus primorum principiorum dignitate cedit Theologia. q. 4. d. 5. n. 5.  
 Quatenus etiam fidem diuinam comprehendere, dici possit. d. 3. n. 11. vide *Scientia*. Fides. Intellectus.  
 Quare habitus supernaturales in hac vita perficiantur extensiuè non autem lumen gloriae. D. 2. q. 6. d. 9. n. 17. 18.  
 Habitus naturales potentiarum quoslibet cognoscunt Angeli, etiam inuito habente. Disp. 5. q. 3. d. 6. n. 10.  
 In Angelo non sunt habitus naturales cognoscitiui. d. 8. n. 28.  
 In Angelis secundum suam naturam spectatis possunt esse habitus naturales voluntatis, tum boni, tum mali. D. 5. q. 4. d. 1. n. 26. Ratio. n. 27.  
 Et si in bonis Angelis reipsa nulli esse videntur. n. 28. vide *voluntas Angelis*.  
 Nulla virtus est in Deo sub ratione habitus. Disp. 2. q. 10. d. 2. n. 17.  

*Heresis*

 Circa mundi creationem. D. 6. q. 1. d. 2. n. 2. plura vide *Errores*, vbi ordine alphabetico authores habes.  

*Hæreticus*

 Cur Scholasticam carpant hæretici. D. 1. q. 1. d. 2. n. 4. 5.  
 Theologia in hæreticis est habitus opinatiuus fidei humanæ. q. 2. d. 2. n. 6. 7.  
 Et Analogicus ad verè Theologicos. n. 8.  
 Hæretici quomodo credant reuelatis. quaest. 3. d. 2. n. 13.  
 Eorum errores circa meritoriam causam prædestinationis ex parte prædestinati. D. 3. q. 4. d. 3. n. 4. & c.  
 Plures hæretici materiam Deo coæternam cum Platonis, Pythagoricis, & Stoicis asseruerunt. D. 6. q. 1. d. 3. d. 3.  

*Herbe*

 Quando productæ, & quomodo. Disp. 6. quaest. 4. dub. 1. n. 8.  
 Quando plantæ, etiam noxiæ hominibus, contra S. Basilium. n. 9.  

*Hermannii Rissuic*

 Hæretici error circa existentiam Angelorum. D. 5. q. 1. d. 1. n. 13. Valentinianorum, Priscillianistarum, Manichæorum idem. ib.  

*Hexæmeron.*

 Totum opus Hexæmeron ex communi S. S. PP. quando productum. D. 6. q. 1. d. 4. n. 5. ad 10. Synopsi opificij VI. dierum ad textum Scripturæ Gen. 1. accommodata. in fine à n. 1. ad 20. vide *opus 1. diei* & deinceps sequentium.  

*Hierarchia Angelorum & ordines.*

 Hierarchiæ Angelorum & ordines cuiusque

specie inter se differunt. Disp. 5. quaest. 1. d. 5. numero 27. 28.  
 Non omnes tamen etiam eiusdem ordinis sunt, eiusdem speciei infimæ. n. 29.  
 Distinctio Hierarchiarum & ordinum vbi fundatur: & in quo consistat completè & formaliter. n. 31.  
 An post iudicij diem cessatura. n. 32. vide *Differentia Angelorum*.  
 An ex omni Hierarchia & ordine aliqui etiam externa missione à Deo immediate mittantur. D. 5. q. 6. d. 8.  
 Qui affirmant. n. 4. Fundamentum eorum. n. 8.  
 Qui negent, & quomodo. n. 7. Horum fundamentum. n. 8.  
 Negatiua verior. n. 9. Conciliantur. n. 10. obiectio soluta. n. 11. vide *Ministeria Angelorum*.  
 Officium triuæ Hierarchiæ. q. 1. d. 5. n. 8.  
 IX. Ordines Angelorum fundantur in scriptura. numero 3.  
 Diferimen & varietas PP. circa eorundem dispositionem. n. 4.  
 Iudicium S. Thomæ. n. 5.  
 Dispositio S. Dionysij communior apud Scholasticos, & qua. n. 6.  
 Cur Seraphim ante Cherubim collocentur. n. 7.  
 Ordines & Hierarchiæ. n. 1. 2.  
 An è quouis ordine ceciderint aliqui. q. 6. d. 3. n. 24. vide *via malorum*.  
 Nomina Thronorum & Seraphim cur malis non tribuantur. n. 25.  

*Historia.*

 Historia Ecclesiastica proprius locus Theologiae. D. 1. q. 5. d. 1. n. 5.  
 Profana locus externus. ib.  

*Homo*

 Homo & animalia quando producta. D. 6. q. 5. d. 1. n. 1.  
 Homo quomodo ad imaginem Dei factus. n. 8.  
 In quo hæc ratio imaginis Dei, quam homo habet, consistat. n. 9.  
 Cæteræ res vestigia Dei dicuntur, & cur non ad imaginem Dei factæ dicantur. n. 10.  
 In homine est imago Dei, tam quatenus Deus secundum essentiam est vnus, quam quatenus trinus est in personis, & quomodo. n. 11.  
 Hominis similitudo cum S. S. Trinitate vnde colligatur. n. 12.  
 Ratio similitudinis, ad quam homo factus dicitur, quomodo & quotupliciter distinguatur à ratione imaginis. n. 13.  
 Omnes homines sunt ad imaginem Dei; & quomodo, ad similitudinem soli iusti. n. 14. vide *infra Hominis conditio*.  
 Quam pauci homines prædestinati. q. 6. d. 1. n. 9.  
 Et cur tam pauci. ib. & q. 5. d. 5. n. 30.  
 Homines loqui possunt Angelis per directionem secreti. D. 5. q. 4. d. 3. n. 32.  
 Hominum salus quam varie procuretur à bonis Angelis. q. 6. d. 8. n. 2. & seqq.  
 An Angeli vera hominum corpora assumant. D. 5. quaest. 5. dub. 5. numero 14. ad fin. vide *Qualitas corporum*.



### Index Generalis III.

Qua scientia & quotuplici primus homo in statu innocentiae fuerit praeditus. D. 6. q. 5. d. 2. n. 1. 2. vide *Hominis conditio*.

Astra an ab hominibus incolantur, & qui asseruerint. q. 2. d. 5. n. 23. refelluntur. n. 24. ad fin. vide *Caelum animatum*.

Hominum animas quomodo moueant Angeli. D. 5. q. 5. d. 2. n. 2. 3. 9.

Theologia ad plenam vitae humanae directionem simpliciter est necessaria. Disp. 1. quaest. 1. d. 1. numero 8.

Etiā singulis fidelibus mediate saltem. n. 9. 10.

#### *Hominis* Conditio in statu naturae integræ.

Qua scientia & quotuplici primus homo in statu innocentiae fuerit praeditus. Disp. 6. quaest. 5. d. 2. n. 1. 2.

Conditio hominis in illo statu quoad voluntatem qualis. n. 3.

Cum gratia iustificante conditus est. ibid. soluta obiectio. n. 4.

Eius dominium in homines, & res ceteras quale tunc. n. 5. 6.

An & qua ratione tunc homo fuerit immortalis & impassibilis. n. 7. Causa eius. n. 8.

Conditio prolis in eo statu prognerandae qualis. numero 10.

Num in iustitia confirmati. n. 11.

Num in scientia perfecti. n. 12.

Num omnes pares quoad animi & corporis dotas. n. 13.

Qualis diuersitas secundum animam. n. 14.

Qualis conditio loci, seu paradisi, & an paradisius adhuc superfit. n. 15. ad fin.

#### *Homoufos,*

#### seu consubstantialis-

Quid. D. 4. quaest. 1. dub. 1. n. 15.

#### *Hybernici.*

Et Ariminensis opinatio circa motum Angeli. D. 5. q. 6. d. 6. numero 7. 8.

#### *Hypostasis*

Quid significet. Disputat. 4. quaestio. 1. dub. 1. numero 9. 10.

#### *Hypostatica Forma,*

Vide *Forma hypostatica.*

#### *Hypostatica unio.*

An à damone fuerit affectata. Disput. 5. quaest. 6. dub. 4. numero 11. 13. vide *Peccati Ang. qualitas.*

#### *Hypotheses,*

Et obseruationes Mathematicae quomodo differant. Disp. 6. quaest. 3. dub. 3. n. 24. ad 30. & q. 4. dub. 3. num. 7.

#### *Hypothetica*

Hypotheticarum quaedam consequentiae quando formales fiant. D. 2. q. 8. d. 5. n. 31.

#### I.

#### *Idea Diuina.*

Idea quid, & quotuplex. D. 2. q. 9. d. 1. n. 1. Sunt in Deo. n. 2. Quales n. 3. & seqq.

Qua ratio formalis earum in Deo. ibid. Ad practicam Dei scientiam pertinent. n. 9. 10. Ab eterno Deo conueniunt. n. 11.

Non sunt in Deo à parte rei plures, sunt tamen ratione. d. 2. n. 1.

Non ratione Dei, vel beati, sed viatoris. n. 2.

Rerum possibilium sunt infinitae. n. 4. 5.

Sunt ideae secundum rationes indiuiduas, & incertum, an secundum genericas & specificas. n. 5.

Materiae, formae, accidentium, malorum non sunt propriae ideae. n. 6. 7.

Beati cum in Deo, vt Idea causa, media voluntate cognoscunt creaturas, cognoscunt quidem per medium, non tamen per speciem. D. 6. q. 6. dub. 9. n. 9.

#### *Ignis.*

Quomodo torqueantur ab igne gehennae demones, & animae damnatae. Disp. 5. q. 6. d. 6. n. 4. Error quorundam. ib.

Quomodo per alligationem, & quid hoc. n. 5. An etiam alio modo praeter alligationem. Qui negent. n. 6. Affirmatiua verior. n. 7.

Modi quatuor explicandi eam reiecti. ib. & 3. seqq.

Verus modus. n. 11. Probat ex scriptura. n. 12. SS. PP. n. 13. Ratione. n. 14.

An effectiue per actionem ignis physicam ab intentionali actione distinctam, & quid hoc. n. 15.

Ignis vel instrumentum Dei quomodo non solum obiectiue, sed etiam effectiue physice torqueat demones & animas separatas. n. 16. 17.

Ratio. n. 18. soluta obiectio. n. 19. 20.

Vbi has poenas demones patiantur, & an omnes. n. 26. vide *Pena demonum.*

Non potest facere demon, vt ignis stramen non comburat debite approximatum. quaest. 5. d. 6. num. 11. & seqq. ad finem, nisi extrinsece & illusorie. ibid.

#### *Illuminatio Angelica.*

Inter angelos vnus aliquis illuminat alterum & quomodo. D. 5. q. 4. d. 4. n. 2.

Probat. n. 3. ad 7. Ratio. n. 7.

Hæc illuminatio est etiam reipsa purgatio, & perfectio quaedam intellectus, qui illuminatur, adeoque hæc tria sunt synonyma. n. 18.

Illuminatio angeli formaliter & essentialiter non consistit in physica aliqua actione, contra quosdam. n. 9. 10.

Sed solum in magisterio aliquo, quo extrinsecus vnus alteri proponit, & manifestat veritatem accommodate ad modum ipsius intelligendi, vtendo simul locutione, qua suos illi conceptus manifestat. n. 12. Ita S. Thomas. n. 13. Soluta obiectio. ib.

Ad illuminationem non sufficit cuiusuis veritatis manifestatio, sed quæ perfectiorem reddat intellectum audientis quomodocunque. numer. 14. Ratio. n. 15. 16.

Angelus illuminas non ostendit veritatem propositam in verbo formaliter, sed peculiari notitia extra verbum cognoscendam. n. 17. 18.

Licet hæc ipsa cognitio veritatis possit dici in verbo causaliter. numero 19. 20. Soluta obiectio. n. 21.

Illumi-



*Index Generalis III.*

Illuminare solum conuenit Angelis superioribus respectu inferiorum. n. 22. Ratio. n. 23. 24.

*Illusio*

Quomodo demon illudat sensibus externis. D. 5. q. 5. d. 6. n. 7. ad fin. vide *Potestas Angelorum.*

*Imaginaria Spacia.*

Vide *Spacia imaginaria.*

*Imaginatio*

Imaginationis & appetitus sensitui motiones & apprehensiones quatenus Angeli naturaliter possint cognoscere. D. 5. q. 3. d. 6. n. 10. vide *Angeli.*

*Imago.*

Proprie loquendo solus Filius est imago. D. 4. q. 4. d. 2. n. 24.

Et cuius. n. 28.

Non sui nec Spiritus S. n. 26.

Spiritus S. cur non dicatur proprie imago. n. 2. 7.

Homo cur & quomodo ad imaginem Dei dicatur esse factus, non item cetera res. Vide *Homo ad longum.* Et, *Hominis conditio.*

*Immaterialia*

Quomodo cognoscant Angeli, & qualia illa. Vide *Obiectum cog. Ang. resp. rer. immat. d. 5. q. 3. d. 3.*

*Immediatio*

*Virtutis & suppositi.*

Quomodo Deus semper agat immediate inmediate actione virtutis, quomodo immediate inmediate actione suppositi. D. 3. q. 1. d. 3. n. 6. 7.

Rectius dicitur eum agere omnia immediate inmediate actione virtutis, no suppositi. n. 7.

Deus per seipsum immediate prouidet omnibus gubernat per media. n. 3.

*Immortalitas & Impassibilitas primi hominis*

In statu innocentia; & postetorum qualis. D. 6. q. 5. d. 2. n. 7. causa eius. n. 8.

*Immutabilitas Angelicæ voluntatis*

Post plene deliberatam electionem qualis, & post peccatum. D. 5. q. 6. d. 5. n. 4. 5.

Quando coeperit. n. 6. 7. causa eius. n. 11. 12. 13.

Varij modi explicandi. n. 14. 15.

Verus. n. 16.

An impediatur omne boni morale tam in actu primo, quam secundo. n. 17. ad fin. vide *Obstinatio demonum*

*Immutatio Vniuersi*

An possit fieri per Angelum, & quatenus. vide *Potestas Angelorum.* D. 5. q. 5. d. 6.

*Impeccabilis*

An creatura intellectualis sua natura esse possit. D. 5. q. 6. d. 3. n. 3. 4.

Impeccabiles post viam sunt boni Angeli, vide *via Angelorum.* d. 2. n. 22.

*Imperium.*

Actus intellectus, qui dicitur imperium, triplex consideratio. D. 3. q. 2. d. 2. n. 6.

Prædestinatio non consistit in actu, quem vocant Imperij. n. 5.

*Impetus*

Impetum quomodo possit Angelus producere. D. 5. q. 5. d. 4. n. 6.

Non mouet vnus Angelus alium, aut spiritum, impresso impetu, sed immediate per seipsum. d. 2. n. 9. vide *Subiectum mobile.*

*Impressa Species.*

Deus à Beatis nõ videtur per speciem impressam, sed per expressam. D. 2. quæst. 6. d. 2. numero 7. & 2. seqq.

Videtur implicare, vt detur species impressa, per quam Deus videatur. n. 12.

*Imprudens.*

Imprudentes fortunatiores, & cur. D. 3. quæst. 1. d. 5. n. 10.

*Incarnatio.*

Et passio Christi an sint effectus prædestinationis, seu potius generalis prouidentia. D. 3. quæst. 3. d. 1. n. 5.

Quomodo Angeli etiamnum Viatores hoc mysterium agnouerint. D. 5. q. 3. d. 7. n. 8. vide *Obiectum cog. Ang. resp. obiect. super.*

*Incongrua Gratia.*

Reprobis à Deo formaliter non prædestinatur. D. 3. q. 5. d. 1. n. 38, & d. 5. n. 31. de congrua vide *Congrua.*

*Incorporeitas Angelorum.*

Vide compositio Angelorum. D. 5. q. 1. d. 2.

*Incorruptibilitas*

*Angelorum.*

Angeli suapte natura nulla potentia creata naturali possunt destrui vel corrumpi. D. 5. quæst. 1. d. 3. num. 4.

Probatur è Scriptura. n. 7. SS. PP. Græcis. n. 8. & 2. seqq. Latinis. n. 11. Ratione. n. 12. 13.

Non est de fide; sed temerè negatur. n. 14.

Sed solà increata Dei, quod de fide est è Scriptura. n. 15. SS. PP. n. 16. 17. Ratione. n. 18.

Non ob potentiam realem & intrinsecam ipsis, sed ob solam non repugnantiam, per extrinsecam Dei potentiam. n. 19. & 4. seqq.

Hinc actualis destructio seu anihilatio eorum naturæ repugnat; & perpetuitas seu necessitas essendi eis aliquo modo naturalis est. nu. 24. & 2. seqq. Soluta obiecto. n. 27.

Vnde recte sua natura incorruptibiles, immortales; corruptibiles autem solum extrinsece dicuntur. n. 28.

Probatur auctoritate S. Thomæ. ib. & 3. seqq. SS. PP. n. 33. Ratione. n. 32.

Recte etiam Angeli, aliaque id genus entia natura sua perpetua dicuntur *Entia necessaria.* num. 34. contra Scotum. n. 35.

Non tamen absolute dicendum, nec verum est, Angelum sua natura esse indissolubilem seu inannihilabilem, vel etiam contra. n. 36.

Etsi vero aliquo sensu dici possit, non esse natura sua defectibilem &c. etiam respectu Dei. n. 37.

Explicantur vtrinque termini. n. 38. Soluta obiecto. n. 39.



*Index Generalis III.*

Angelus simpliciter & absolute loquendo dicitur est immortalis & incorruptibilis. n. 4.  
Non autem inconuertibilis, aut inannihilabilis. n. 14.

**Incorruptibilitas Coelorum.**

Vide *cali incorruptibilitas*. d. 6. q. 2. d. 6.

**Indeliberatio.**

Seu subreptio non cadit in Angelum naturaliter.

d. 5. q. 4. d. 1. n. 25.

**Indeterminata**

**Voluntas**

Quomodo in Deo esse possit. d. 3. q. 5. d. 4. n. 70.

**Individua**

**Materialia**

Quomodo cognoscant Angeli. d. 5. q. 3. d. 4. n. 3. vide *obiectum cog. Ang. nat. resp. rer. mater.*

**Indiuisibilia**

Realia positiua an dentur in continuo. d. 2. q. 1. d. 2. n. 27. &c.

Angeli locus adaequatus non est punctum indiuisibile. d. 5. q. 2. d. 1. n. 7. sed locus quantus. ib.

Non tamen repugnat ei, ex parte ipsius, esse in puncto indiuisibili. n. 12. Ratio. n. 13. & in puncto motu continuo moueri contra Aristotelem. q. 6. d. 6. n. 9.

Quid senserint prisca Philosophi de indiuisibilibus. &c. d. 2. q. 4. d. 2. n. 26.

**Ineffabilitas Dei**

D. 2. q. 7. d. 1. & seqq. vide, *Dei ineffabilitas.*

**Infelix**

Cur boni in hac vita saepe infelices; mali contra felices. D. 3. q. 1. d. 2. n. 13.

**Infernus**

Vide *Pena demonum*. D. 5. q. 6. d. 6.

Daemones maiorem partem poenas suas in inferno patiuntur. D. 5. q. 6. d. 6. n. 25.

Non tamen omnes, quia multi dum liberi in terris vagantur. n. 26.

Nulli daemones probabiliter perpetuo inferno sunt alligati, excepto Lucifero. n. 27. vide, *Pena Daemonum.*

**Infinitas Dei.**

D. 2. q. 3. d. 1. vide *Dei infinitas.*

Quomodo attributa diuina sint infinita nostro conceptu formaliter comprehensa, non apprehensa essentia diuina. D. 2. q. 2. d. 5. n. 9.

Philosophiae antiquae opiniones de infinitate primi principij. D. 2. q. 4. d. 1. n. 1.

**Infinitum**

Creaturae habent infinitatem in essendo quasi respectiuam, & quid illa. D. 2. q. 4. d. 1. n. 6.

Variae distinctiones infinitorum variorum. d. 2. n. 1. & seqq.

Quid infinitum absolute in vnoquoque genere. n. 1.

Quo duplex infinitum quantitatis. n. 2.

Infinitum actu non cadit sub diuinam potentiam. numero 4.

Quae incommoda in Theologia ex contraria sententia sequantur. n. 4. 5.

Infinitum in potentia, quod asseritur, quomodo non destruat infinitum actu, quod negatur. n. 19.

Quid ad infinitum actu requiratur. n. 16.

Quare implicet infinitum actu produci, non autem actu cognosci a Deo, ib.

Quomodo Deus cognoscat infinita. q. 8. d. 4. n. 3. & seqq.

Cognitionis infinita cum potentia infinita comparatio. n. 7.

An infinitum, & perfectiones simpliciter simplices distinguere possint. q. 4. d. 1. n. 4.

**Ingenitum**

Tribus modis accipitur. d. 4. q. 4. d. 1. n. 8.

Quid nomen ingeniti, prout Patris, significet. n. 10. 11.

**Initium**

Nomen *inij* non est tribuendum personis diuinis. d. 4. q. 4. d. 1. n. 14.

**Innocentia**

**Status.**

Potuisset Deus durante statu innocentiae, ad eum gradum gloriae, ad quem nunc deducitur praedestinatus, post lapsum Adami, deducere. d. 3. q. 5. d. 5. n. 70. plura vid. *Homini conditio.*

**Instans.**

Quid sit instans Angelicum. d. 5. q. 6. d. 2. n. 11.

vide *Via Angelorum et meritum*, ubi habes, quot instantibus mali poenam, boni gloriam promeruerint.

An motus Angeli fieri possit in instanti, vel tempore. d. 5. q. 2. d. 8. vide *Motus Angel. velocitas.*

**Instrumentum.**

Ex probabili, creatura ad creandum a Deo assumi potest, tanquam instrumentum supernaturale physicu. d. 6. q. 1. d. 2. n. 8 & seqq. vide *Creatio.*

Si rem quampiam vt instrumentum Deus ad visionem assumeret, id non foret species. d. 2. q. 6. d. 2. n. 15.

**Intellectus**

Cur vespertilionum oculis intellectus noster assimilatur. d. 1. q. 4. d. 5. n. 5.

Intellectuales habitus septem. q. 2. d. 2. n. 1.

Intellectus pro habitu principiorum, latiori significatione, etiam fidem diuinam comprehendere, dici potest. d. 3. n. 11.

Natura intellectus quoad assensum conclusionis. q. 3. d. 2. n. 7.

Intellectus, vide *Habitus.*

Intellectu seu habitu primorum principiorum dignior Theologia. ib.

Intellectus extensionem & intensionem quando admittat. q. 6. d. 9. n. 17. 18.

Intellectus Beati quomodo producat visionem. De vere & physice. q. 8. d. 4. n. 2. ad 6. vide *Lumen Gloriae.*

Attributum diuinum est per intellectum. q. 2. d. 1. numero 4.

Intellectus creatus intuitiue Deum cognoscere potest, ac re ipsa beati ita cognoscunt. quast. 6. d. 1. n. 4.

Quomodo eidem naturalis Dei cognitio. d. 3. n. 4.

An creat<sup>9</sup> intellectus de absoluta potentia Dei possit videre Deum, non visa vlla creatura. d. 11.

Vel etiam omnia, quae in Deo sunt, ominentur. 12.

Intelle-



*Index Generalis III.*

Intellectus visio quid. d. 1. n. 7. Quid corporis. ib.  
 Et cur vtraque intuitiva dicatur. n. 3. vide *visio*.  
 Intellectus dei remotior causa rerum. quam vo-  
 luntas. quaestio 10. dub. 4. numero 2. & 2.  
 seqq.  
 Voluntas & Intellectus in Deo probabilis est eti-  
 am per modum actus primi secundum no-  
 strum concipiendi modum. quaest. 11. d. 5. n. 4.  
 Actuum intellectus & voluntatis diuina subordi-  
 nationes. q. 10. d. 5. n. 30.  
 De Intellectu dei, vide ex instituto. *Dei scientia*.  
**Intellectus Agens &**  
**possibilis.**  
 Neuter proprie est in Angelo. sed improprie. D.  
 5. q. 3. d. 1. n. 12. & 2. seqq.  
**Intellectus Angeli eiusque**  
**cognitio.**  
 Est incapax discursus; & compositionis ac diui-  
 sionis in intelligendum. d. 5. q. 3. d. 8. n. 20.  
 Quinquent. ib. Probatur. n. 2. ad 28.  
 Intelligere est in Angelo. seu actualis intellectio.  
 d. 1. n. 3. 4.  
 Non tamen de essentia Angeli. n. 4.  
 Nec idem cum essentia, aut eius existentia. n. 5.  
 Sed realiter ab vtraque distincta. n. 6.  
 Est etiam in eodem Intellectus, seu potentia na-  
 turalis intelligendi. n. 7.  
 Tum à substantia Angeli realiter distincta. n. 6.  
 Tum ab actu intelligendi. n. 11.  
 In Angelo vnicus est tantum intellectus, adeoque  
 non proprie intellectus agens & possibilis. n. 12.  
 Ratio. n. 13.  
 Sed abusue tantum. n. 14.  
 In Angelis non est alia cognitio, quam intellecti-  
 ua; ac proinde nec alia potentia (immanenter  
 operatiua) quam voluntas & intellectus; quo  
 etiam spectat memoria. n. 15.  
 Intellectus Angeli nec est in pura potentia quoad  
 cognitionem naturalium. d. 8. n. 2. 5.  
 Nec quoad cognitionem supernaturalium. n. 4.  
 Angelus Beatus perfectiori licet intellectu, sed  
 pari lumine gloriae cum homine, cur non possit  
 perfectius deum cognoscere, quam intellectus  
 hominis. d. 2. q. 5. d. n. 4. plura vide *Cog. Ang.*  
*obiectum Cog. Ang. &c.*  
**Intellectus Beatorum.**  
 Videt Deum. D. 2. q. 6. d. 1. n. 4.  
 Non distinguit attributa diuina ratione, licet vt  
 à nobis distincta cognoscat. q. 2. d. 4. n. 7.  
 Quomodo producat visionem Dei. q. 8. d. 4. n. 2.  
 & seqq. vide *Lumen gloriae, intellectus supra*.  
**Intellectus Dei.**  
 Non distinguit attributa diuina ratione; licet vt à  
 nobis distincta cognoscat. D. 2. q. 2. d. 4. n. 7.  
 An intellectus & voluntas in Deo etiam per modum  
 actus sint distincti, iuxta nostrum concipiendi  
 modum. q. 11. d. 5. n. 4. plura vide ex instituto,  
*Dei scientia, & scientia Dei &c.*  
 Actuum intellectus diuini & voluntatis subordi-  
 nationes. q. 10. d. 5. n. 30.  
 Intellectus Dei remotior est causa rerum, quam  
 voluntas. d. 4. n. 2. & 2. seqq.  
 De actibus intellectus & voluntatis diuinae circa

praedestinationem, & reprobationem. vide,  
*Prædestinatio.*  
**Intelligentia.**  
 Angeli sunt substantiae intelligentes. d. 5. q. 1. d.  
 4. n. 7.  
 Est de Fide, & naturaliter evidens. n. 2.  
 Sunt natura ac gradu suo essentiali perfectiores  
 & digniores homine. n. 4.  
 Etiam quoad naturalem potentiam, seu vim intel-  
 ligendi. n. 5.  
 Adeoque quiddam quasi medium inter Deum &  
 hominem, hoc præstantiores, illo inferiores.  
 n. 6.  
 Probatur è scriptura. ib. & n. 7. SS. PP. n. 8. solute  
 obiectiones. n. 9. ad fin.  
 Error Francisci Georgij. n. 3.  
 Intelligentia assistentes mouent coelum. d. 6. q. 4.  
 d. 3. n. 8. vide *Cælorum motor. Angelum*.  
**Inuentus.**  
 Mundi & cælorum in fine mundi, vide *Mundi &*  
*cælorum &c.* d. 6. q. 4. d. 5. per totum.  
**Intuitiva Dei cognitio.**  
 Intuitiva dei visio intellectui creato per vires na-  
 turæ impossibilis est. d. 2. q. 6. d. 3. n. 4.  
 In hac vita an quis Deum intuitiue videre possit o-  
 culis corporeis de absoluta dei potetia. d. 1. n. 7.  
 Quocumque tandem sensu. n. 8.  
 Esti alterius ordinis oculus à Deo creetur, cuius  
 obiectum sit immateriale. n. 9.  
 In hac vita secundum ordinariam Dei legem nemo  
 deum intuitiue potest videre, imò de facto nõ  
 vidisse quenquam probabilis est. n. 12. 13.  
 Per absolutam potentiam potest. n. 10.  
**Inuidia.**  
 Cum superbia est in Angelis proprie. Et quomo-  
 do alia peccata. d. 5. q. 6. d. 4. per totum, vide  
*peccata Ang. qualitas*.  
**Ioachimus Albas.**  
 Error eius. D. 2. q. 9. d. 3. n. 4. & d. 4. q. 1. d. 7.  
 n. 14. & d. 8. n. 12.  
**Ioannis Erigenæ**  
 Error. d. 2. q. 10. d. 7. n. 8.  
**Ioannis Gersonis.**  
 Insigne opusculum de consolat. Theologiz, & gra-  
 tuita prædestinatione ad gloriam. d. 3. q. 7. in  
 fine.  
**Iouiniani.**  
 Errores. d. 2. q. 6. d. 5. n. 1.  
**Iouis & Saturni.**  
 Stipatores an obfcent cælorum soliditati. D. 6. q. 3.  
 d. 3. §. 7. n. 90. ad fin.  
**Iuriconsultus.**  
 Iuriconsultorum auctoritas est locus externus  
 Theologiz. D. 1. q. 5. d. 1. n. 5.  
 Iuriconsultorum quorundam error, qui se, non  
 Theologos in materia peccati mortalis consu-  
 lendos asseruerunt. q. 4. d. 5. n. 9.  
**Iurisprudentia**  
**Canonica, Ciuilis.**  
 Ciuilis omnis inferior dignitate Theologia. D. 1.  
 q. 4. d. 5. n. 6.



Index Generalis III.

Quomodo subinde tractentur Theologica à Jure civili, ib.  
 Iurisprudentiæ civilis obiecta, & finis, ib.  
 Ignobilior est alijs scientijs, etiam Ethica, ib.  
 Iurisprudentiæ canonicæ obiectum, seu materia numero 7.  
 Obiectum formale Quo, n. 8.  
 Finis, n. 10.

L

Latina Lingua

Vnde, D. 2. q. 1. d. 1. n. 6.  
 An nomē Dei habeat à Græco *Iēsus*, ib. vide *Lingua*.

Leonardus Lessius.

Discutitur eius sententia de modo & ordine prædestinationis ad gratiam, D. 3. q. 5. d. 1. de modo & ordine prædestinationis ad gloriam, D. 3. q. 5. dub. 3. 4. 5. item de prædefinitione singulorum mediorem & actuum, quibus gloriam consequimur, ibid. dub. 6. de ordine instantiū siue signorum in mente diuina, quibus prædestinatio peragitur, ibid. dub. 10. De motione immediata cælorum p̄ Deum, D. 6. q. 4. d. 3.

Libertas

Si in Deo nulla esset libertas, nulla posset esse in rebus creatis, D. 2. q. 10. d. 6. n. 12. 14.  
 Possent tamen esse effectus contingentes, n. 15.  
 Quomodo non impediatur per præfinitionem efficacem per modum conditionati aut generalis decreti, d. 8. n. 3.  
 Nec per voluntatem executiuam ad futuram determinationem nostram, ib.  
 Nec per præfinitionem antecedentiā in vocatione congrua, n. 4.  
 Quomodo consistat cum præfinitionibus diuinis, n. 15. ad finem.  
 Quomodo cum prædestinatione, D. 3. q. 6. d. 3.  
 Quomodo cum reprobatione, q. 7. d. 5. n. 4.  
 Quomodo cum præscientia diuina, Disp. 2. quæst. 11. d. 11.  
 Quomodo cum scientia diuina, ib. per totum.  
 Quomodo tollatur per prædeterminationē physicam diuinam, d. 1.  
 Res & effectus naturales antecedenter respectu nostræ libertatis præfinitur, q. 10. d. 7. n. 25. vide plura *Arbitrium liberum, Præfinitiones diuinae*.

Liber Vitæ

Quid sit, D. 3. q. 4. d. 1. n. 2.  
 Quare non dicatur in scriptura liber Mortis, cum possit dici, n. 2.  
 Simpliciter liber vitæ respectu cuius dicatur, n. 3.  
 Quare non detur vitæ liber, respectu vitæ naturalis hominum, ib.  
 Quomodo ex libro vitæ deleantur, & non deleantur in scriptis, n. 4.

Liberum Arbitrium

Vid. *Arbitrium liberum*.  
*Linææ*.  
 Non sunt actu distincta in continuo; vñ nec puncta, superficies, partes, D. 2. q. 4. d. 4. n. 2. & c.

Lingua

Lingua latina vnde, D. 2. q. 1. d. 1. n. 6.  
 An nomen Dei habeat à Græco *Iēsus*, ib.

Quomodo Deus appelletur hebreo nomine, n. 1.  
 Quomodo Græco, n. 4.  
 Quomodo Latino, n. 5.  
 Quomodo Germanico, n. 6. vide *Dei essentia*.  
 In linguis Radicalibus multe paronomasiæ à Deo relicte sunt, ib.

Liquidum

An cœlum sit solidum, vel liquidum, D. 6. q. 3. d. 12. vide ibi, *Opus 11. Diei*.  
 An cœlum planetarum sit liquidum, vide *Astronomia*, num. 2.

Locus

Vide infra *Locus Angelorum*.  
*Locus Angelorum*.  
 Extrinsecus quid, D. 5. q. 2. d. 1. n. 2.  
 Angelus potest esse, & est aliquo modo in loco, n. 3.  
 Idque vere, & non solum abusive, n. 4. & 3. seqq.  
 Cum addit recte dicitur, Angelum existentem in hoc vniuerso, proprie esse in loco extrinsecus, & non tantum improprie, locum late accipiendo, & quomodo, n. 8.  
 Sed & recte dicitur, Angelus respectu corporis, esse in loco extrinsecus solum æquiuocè, seu analogice, n. 10.  
 Esse in loco, corporum, & Angelorum quintupliciter differunt inter se, ib. & n. 11.  
 Angelus non est vbique, sed quisque certo loco & proprio definitur, n. 12.  
 Esse circumscriptiue in loco quid, n. 14.  
 Angeli quomodo loco circumscripti dicantur, n. 15. vide *Fori Angelicum*.  
 Angelus naturaliter nō potest esse in pluribus locis separatis & distitis adæquatis, d. 4. n. 2.  
 Sed nec in talibus inadæquatis, n. 3.  
 Locus tamen adæquatus Angeli non est pundum, & indiuisibile, sed locus quantus, n. 7.  
 Idq; secundum magnitudinem diuersus, pro diuersitate perfectionis substantialis & naturalis Angeli, n. 8.  
 Et non solum secundum operationem, quod certum; sed & secundum suam entitatem, intra latitudinem loci adæquati, suo arbitrio potest esse in loco maiori vel minori in infinitum syn-categorematicè, n. 9.  
 Nec Angelo repugnat ex parte ipsius esse in solo puncto indiuisibili, n. 12.  
 Angelus nō deposcit sibi certam figuram loci, sed per se loquendo, ac intra certos terminos potest quemuis locum cuiuscunque figuræ occupare, n. 14.  
 Locus communicans, & non communicans quid, D. 5. q. 6. d. 7. n. 6. vide *Motus Angeli*.

Locus Dei

Deus est repletiue in loco, totus in toto, & totus in qualibet parte, n. 9.  
 An Deus sit in vacuis locis & spatijs, etiam intra illa, si que dentur, n. 10.  
 An possit esse in vacuitate, n. 12.  
 An sit in loco definitiue, vel circumscriptiue, vel omnino proprie, an tantum improprie, num. 8.  
 vid. Dei immensitas, D. 2. q. 4. d. 3.

Loci Theologici

Quid sint, D. 1. q. 5. d. 1.



*Index Generalis III.*

Generatim triplices, & qui numero 2.  
 In specie viginti numero 3.  
 Locus proprius Theologiæ est historia Ecclesiastica. n. 5.  
 Profana, locus externus. ib.  
 Iurifconsultorum auctoritas item extrinsecus. ib.  
 Philosophorum auctoritas, seu naturalis ratio, tum probabilis, tum euidens, locus Theologiæ itidem externus. ib.  
 SS. Patrum auctoritas locus Theologiæ qualis. n. 7.  
 Summi pontificis auctoritas, qualis locus. q. 4. d. 5. n. 8.  
 Scriptura qua ratione locus Theologiæ proprius. q. 5. d. 1. n. 6.

*Locutio*

*Angelica*

Angeli inter se mutuo loqui, sibi que ea locutione manifestare secreta cordium possunt. d. 5. q. 4. d. 3. m. 1. Ratio. n. 2.  
 De modo locutionis Angelicæ X. sententiæ enumerantur. n. 3. ad 13. vltima vera, & hæc est.  
 Locutio Angelica non fit aliter, quam per liberam ordinationem, seu directionem secreti ad eum, cui id ipse Angelus velit facere manifestam. n. 13. & seqq.  
 Ordinatio illa secreti est tantum conditio; & ipsa interna conceptio mentis Angelo patefacienda est locutio. n. 21.  
 In locutione Angelica, ex parte loquentis, vniuersim non interuenit excitatio ad audiendum, distincta ab ipsa relatione occultorum ad alterum. n. 23.  
 Locutio Angelica est formaliter actus intellectus, & cur. n. 25.  
 Vnus Angelus potest loqui alteri, non audientibus alijs. n. 26.  
 Idque in quavis distantia maxima, etiam in infinitum. n. 27.  
 Vnus item potest loqui simul pluribus, idque sine termino. n. 28.  
 Angelus etsi facile possit, & regulariter etiam soleat, non tamen absolute ac physice necessario audit alterum loquentem sibi; vt si mentem habeat alibi distractam. n. 29.  
 Angeli intelligunt eiusmodi secreta sibi per locutionem patefacta, mediante aliqua specie intelligibili, & quomodo. n. 30.  
 Eodem modo Angelus loquitur inferiori superiori, & contra: non item nobis, & quomodo nobis loquantur. n. 31.  
 Sic etiam nos per ordinationem loqui possumus Angelis. n. 32.

*Lucifer.*

An supremus Angelus fuerit. d. 5. q. 6. d. 3. n. 16.  
 Qui negent. n. 17.  
 Inferiores à Lucifero exemplo & suasionem induci ad peccandum. n. 18.  
 Lucifer non tentat homines immediate per se, sed tantum per suos ministros. d. 7. n. 2. vide *Demonum studia.*  
 Ludouici Molinæ sententiæ examinata, & distinctæ.

Rationem formalem sub qua Theologiæ, esse cognoscibilitatem, per habitum supernaturalem. n. 1. q. 3. d. 3. n. 1.  
 Conclusionem Theologicam non posse immediate per fidem credi. D. 1. q. 5. d. 3. n. 2.  
 Christum non esse causam meritoriam effectuum prædestinationis, qui extra prædestinatum peraguntur. d. 3. q. 4. d. 2. n. 3.  
 Gratiâ congruam & efficacem talem formaliter non esse, nec dici, nisi ab ipso euentu futuræ cooperationis. D. 3. q. 5. d. 1. n. 8.  
 Deum vnico, eoq; simplicissimo decreto, absque omni prioritate rationis, consummare prædestinationem. d. 3. q. 5. d. 2. n. 4.  
 Actus salutares prædestinatorum, ante præuisionem cooperationis nostræ, præfinitos quidem esse in gratia congrua, tanquam causâ, non tamen in se ipsis. D. 3. q. 5. d. 6. n. 8.  
 Decretum permittendi peccati primi paræti prius fuisse in deo prædestinatione tui nostrâ, tum etiam Christi. d. 3. q. 5. d. 3. n. 5.  
 Dari causam totius reprobationis, etiam quo ad omnes suos effectus ex parte ipsius reprobati, saltem adulti. d. 3. q. 7. d. 3. n. 13. Reliqua vide suis locis.

*Lumen Gloriæ.*

Impossibile est, vllam dari posse naturam intellectualem, cui secundum se lumen gloriæ sit connaturale. d. 2. q. 6. d. 3. n. 4.  
 Non modo vt principali Agenti, sed etiam vt causæ Instrumentariæ. n. 6.  
 Possunt tamen hæc esse connaturalia intellectui creato, vt principio actum elicienti, non vt subiecto, in quo recipitur. ib.  
 Ad visionem dei non sufficit lumen naturale intellectus, nec quodcumq; aliud Dei auxiliū extrinsecum, vel negatiuum, sed requiritur lumen gloriæ. n. 7.  
 Lumē gloriæ quare nō augeatur in cœlo. d. 9. n. 18.  
 Per absolutam Dei potentiam potest esse visio, absque habitu luminis gloriæ. q. 8. d. 4. n. 8. &c. Et quomodo. n. 11.  
 Intellectus beati vere & physice producit visionē Dei. d. 4. n. 3.  
 Neq; tantum sustentando lumen gloriæ. n. 4.  
 Sed per virtutem natiuam & partialem efficacitatem, non solum per virtutem obedientialem. n. 5.  
 Ad quid conferatur lumen Gloriæ. n. 6. & seqq.  
 Beati nō æqualiter omnes Deū intuentur. d. 5. n. 1.  
 Quod de Angelis incertum est. n. 3.  
 Lumen gloriæ non est instrumentum intellectus; nec intellectus luminis gloriæ. d. 4. n. 6.  
 Diuersitas illa visionis non se tenet ex parte obiecti primarij per se visū, sed ex parte visionis, etiam circa primarium obiectum. d. 5. n. 3.  
 Estque accidentalis posita maiore vel minore visionis intensiōe, nō essentialis seu specifica. n. 4.  
 Imo specifica non potest esse per absolutam dei potentiam. n. 5.  
 Non oritur ex intellectu naturali, præsertim vniu. n. 6. & 4. seqq.  
 Sed ex meritis diuersis gratiæ, charitate huius vitæ mediata; & immediate ex diuersitate luminis Gloriæ. n. 11.

Angelus



Index Generalis III.

Angelus beatus etsi perfectiori intellectu, paritamen lumine gloriae cum homine, cur non possit perfectius Deum cognoscere, quam intellectus hominis. D. 2. q. 5. d. 3. n. 4.

*Luminare Maius & minus.*

Sol & Luna cur sic dicta. D. 6. q. 4. d. 2. n. 9.

*Luna.*

Phaenomena noua lunae caelorum soliditati nil efficiunt. D. 6. q. 3. d. 3. §. 3. n. 30. ad 35. vide *Phaenomena.*

*Lutberi & Luthera-  
norum*

Errores. D. 2. q. 5. d. 1. n. 6. & D. 3. q. 4. d. 3. n. 5. & 15. D. 4. q. 1. d. 1. n. 4. & 16.

Quam apte vtantur mystico sensu, contra quam doceant. D. 1. q. 5. d. 2. numero 10.

*Lux.*

Vide *Opus prima diei.*

**M.**

*Macedonianorum.*

Arianorum, & Eunomianorum errores. D. 2. q. 2. d. 8. n. 1.

*Macule Solares*

Non obstant caelorum soliditati. D. 6. q. 3. d. 3. §. 5. n. 68. ad 73. vide *Phaenomena.*

*Majronis.*

Error. D. 2. q. 6. d. 1. n. 3.

*Malum.*

Malum qua malū nec vult, nec velle potest Deus, vt nec peccatum formaliter. D. 2. q. 10. d. 1. n. 6. 7.

Etsi velit permissionem peccati. n. 8.

Mala quomodo Deus cognoscat, q. 11. d. 8.

Mala requisita ad reprobationem positiuam. D. 3. q. 7. d. 1. n. 20.

Mali cur in hac vita saepe felices, boni infelices. q. 1. d. 2. n. 13.

Mala culpa quomodo cadant sub prouidentiam diuinam. D. 3. q. 1. d. 2. n. 10.

An peccata Deus praedefiniat, saltem secundum rationem Entis, vide *Praedefinitiones diuinae.*

Malum culpa non est effectus praedestinationis. D. 3. q. 3. d. 3. n. 3.

Nec actus peccaminosi. ib.

Peccati permissio per se physice non est gratia, sed moraliter. n. 6.

Peccati praescientia quomodo prior illo bono, cuius occasio peccatum. n. 8.

Praedefiniuit etiam Deus reproborum actus. q. 7. d. 6. n. 26. & quomodo. n. 27. vide *Dei praedefinitio.*

Peccata non debent dici à Deo prouisa, sed praui-  
sa. q. 1. d. 2. n. 11.

Ad prouisionem vniuersalem non pertinet impedire omnes defectus, sed ad particularem. n. 12. plura vide *peccatum. D. 2. quaest. 10. d. 7. permissio culpa. peccatum Angelorum.*

*Malum Poenae*

Et permissio culpa quomodo sint effectus praedestinationis. D. 3. q. 3. d. 3. n. 3. vide supra, *Malum culpa. Infra, permissio culpa.*

Malum poenae seu naturae quomodo velit Deus. D. 2. q. 10. d. 1. n. 8. vide *Poenae demonum.*

*Manetis & Manichaeorum.*

Errores. D. 2. q. 4. d. 3. n. 3. & 11. & q. 5. d. 3. n. 4. & q. 8. d. 11. n. 1. & D. 3. q. 4. d. 3. n. 4.

*Manicheorum.*

Et Priscillianistarum error circa existentia Angelorum. D. 5. q. 1. d. 1. n. 13.

**B. V. MARIA.**

An Deum in hac vita viderit? D. 2. q. 6. d. 1. n. 12. 13. Theologia eius quoad conclusiones aliquas vere fuit scientia. D. 1. q. 2. d. 3. n. 9.

Pie magis, quam vere quida dicunt eam item esse causam meritoriam praedestinationis. D. 3. q. 4. d. 2. n. 15.

*Mars.*

Mercurius. &c. non efficiunt caelorum soliditati. D. 6. q. 3. d. 3. §. 6. n. 73. ad 78. vide *Phaenomena.*

*Massiliensium*

Errores. D. 4. q. 1. d. 1. n. 12. & q. 5. d. 1. n. 5.

*Materialia.*

Singularia, existentia, praeterita, possibilia, quomodo cognoscant Angeli. vide *Obiectum Cog. Ang. nat. res. rer. mater.*

*Materia corporis  
caelestis.*

Caelum est corporeum. Errores quorundam circa hoc. D. 6. q. 2. d. 4. n. 2.

Constat materia & forma contra alios. n. 3. Ita Aristoteles. n. 4.

Caelum Empyreum, sydereū, & aereum ex nulla materia praexistente producta sunt, sed ex nihilo à Deo creata. n. 5. 6.

Quinque sententiae de materia propinqua seu natura caeli, philosophorum & PP. n. 9.

Caeli non constant ex igne, vel aqua elementari, aut vlla materia, seu natura elementari. n. 2. 4.

Sed sunt propriae cuiusdam ac quintae essentiae ab omnibus quatuor elementis diuersae. n. 2. 4.

Quae sententia non modo non repugnat scripturae, & fidei; sed vtrique conformis est, contra quosdam. n. 3. 6.

*Materia  
prima.*

Quis deum dixerit materiam primam. D. 2. q. 3. d. 1. n. 14.

Platonici, Pythagorici, Stoici, quos plures imitati haeretici materiam primam Deo coaeterna esse docere erronee. D. 6. q. 1. d. 3. n. 3.

*Mathematica.*

Osiores eius perstringuntur, & qui vniuersim observationibus illius fidem abrogant. D. 6. q. 3. d. 2. n. 7. ad 11. vbi simul laus eius continetur. Etsi non sine defectu fides observationibus adhibenda. n. 11. ad 13.

Id quod bene probant rationes Tychonis. n. 13. ad 24.

Obser-



*Index Generalis III.*

Obferuationes & hypotheſes Mathematicæ; & quomodo diferiminentur. n. 24. ad 30.  
Obferuationes Tychonis Brache quales. n. 80. ad 90.

*Maxima ſeu Dignitas.*

Maximæ Theologicæ dantur. D. 1. q. 5. d. 1. n. 8.

*Media Scientia.*

In Deo datur. diſputat. 2. quæſt. 11. d. 6. num. 33.  
Quæ præſinitiones eam conſequantur, & non antecedant. q. 10. d. 7. n. 17.

Secluſa ſcientia media, non poteſt vllum opus liberum à Deo prædefiniri. n. 27. vide *De ſcientia* & contra. Et, *ſcientia.*

*Medium.*

Ordo finis & mediourum ad ſe mutuo inter res creatas, & à Deo volitas, an & quis ſit. D. 2. q. 10. d. 5. n. 3.

Inter media omnia ſpecialia à Deo prædefinita eſt ordo. D. 3. q. 5. d. 6. n. 29.

Quoad diſpoſitionem mediourum, Prouidentia Dei ſemper habet aliquem effectum. q. 1. d. 4. n. 2. 3.

Deus per ſeipſum immediate prouidet omnibus; gubernat per media. q. 3. d. 3. n. 3.

Varij actus voluntatis diuinæ circa finem & media in prædeſtinatione. q. 5. d. 3. n. 7. 8.

Quomodo Deus cognoſcat infaillibiliter hoc vel illud ex tali vel tali medio eſſe probabile. D. 2. q. 4. d. 5. n. 12.

Quomodo voluntas in finem & media feratur. D. 3. q. 5. d. 2. n. 10. & d. 4. n. 41.

Non omnis voluntas efficaciſ finis includit eſſentialiter media. d. 2. n. 37.

Finis appeti poteſt ſine mediourū actuali cognoſtione, non media abſq; finis reſpectu. n. 40. & d. 4. n. 41. vide *Finis. Voluntas finis. Res. Medium. Cog. Ang. &c. Modus Cog. Ang.*

Quando cognoſtione intuitiua aliud medium viſionis, quam propriam ſpeciem admittat. D. 2. q. 6. d. 8. n. 16.

Quid ſit motus de extremo ad extremum, ſine tranſitu per medium. D. 5. q. 6. d. 7. & an fieri poſſit ab Angelo. vide *Motus Angeli. Motus Angelici velocitas.*

*Medium Angelicæ Cognoſtitionis.*

Angelus non cognoſcit omnia immediate per ſuam ſubſtantiam, ſed quædam per ſpecies intelligibiles eſſentiæ ſuperadditas. D. 5. q. 3. d. 2. n. 2.

Angelus non accipit vllas ſpecies ab obiectis, ſed naturaliter ſibi habet congenitas omnes illas, quæ naturali intellectiōni deſeruiunt. n. 5.

Ex probabiliſſiori tamen, ſpecies eius non fluunt ab eius eſſentia, ſed ſunt ac dicuntur ei connaturales, quia in ipſa creatione ſunt eis congenitæ à Deo. n. 8.

Idq; exigente potentia eorum paſſiua, velut connaturale debitum, libere tamen à Deo poſſuendum, etiam ſuppoſita tam ipſorum Angelorū, quam coeterarum rerum eſſentia ſeu futuriſſione. n. 8.

Angeli nec omnia per vnā ſpeciem intelligunt. n. 12. 13.

Nec ſingula per diuerſas. numero 14.  
Sed habent ſpecies plures, quarum ſingulæ diſtincte repræſentant plura. n. 16.

Quæque eo ſunt in quouis Angelo in repræſentando vniuerſaliores, quo perfectioris naturæ eſt Angelus. ib.

Angeli non omnia, quæ cognoſcunt etiam naturaliter, per ſpecies cognoſcunt. n. 25. vide plura, *Modus Ang. Cog.*

*Menſura Durationis.*

Quid ad menſuram Durationis requiratur. D. 2. q. 5. d. 2. n. 8. 9.

Quid ad actualem menſuram. ib.  
Tempus cur proprie inuoluat menſuram, & non æternitas. n. 10.

Durationes æternæ variæ. n. 13. 14.  
Æternitas habet quidem aliquam menſuram rationem improprie; tamen ratio eius intrinſeca non conſiſtit in ea ratione menſuræ. n. 8. vide *Dei Æternitas. Duratio.*

*Mercurius.*

Non obſtat cælorum ſoliditati. D. 6. q. 3. d. 3. §. 6. n. 73. ad 78. vide *Phænomena.*

*Meritoria Cauſa.*

Prædeſtinationis noſtræ eſt Chriſtus, & quomodo. D. 3. q. 4. d. 2. n. 1. vide *Chriſtus. &c. Cauſa.*  
An etiam ſit B. Virgo. n. 15.

Errores hæreticorum circa eandem ex parte prædeſtinati. d. 3. n. 4. &c. 9.

Scholasticorum Dd. circa eandem variæ ſententiæ. q. 4. d. 4.

Vera quænam, falſis reſutatis. d. 5.  
Quænam ſit in homine cauſa meritoria effectui aliorum prædeſtinationis. n. 27. vide vbi ſupra, & *Dei prædeſtinatio.*

*Meritum.*

Merita diuerſa gratiæ mediate cauſant diuerſitatē viſionis beatificæ in beatis; vt & charitas huius vitæ. D. 2. q. 8. d. 5. n. 11. vide *lumen gloriæ.*

Impoſſibile eſt præſcientiam abſolutam meritorū ſimul eſſe cum prædeſtinatione. D. 3. q. 5. d. 2. n. 25.

Voluntas, qua Deus electis vult gloriā per merita, & hæc propter illam, qualis. n. 11.

Quale & quo ſpectet decretum conferendi gloriā ex præuiſis meritis. n. 44.

Quid ſenſerint de prædeſtinatione facta independenter à meritis veteres Theologi, ſpecialim S. Auguſtinus & D. Thomas. d. 3.

Qua voluntate tam reprobis, quam prædeſtinatis gloriā voluerit Deus ante præuiſionem meritorum. d. 4. n. 1.

Non eſt diſtinguendū inter prædeſtinatos, quorūdam dependenter à meritis, quorūdam independenter ab iſdem prædeſtinatos. n. 2.

Prædeſtinauit Deus electos ante præuiſionem omnium meritorum. n. 6.

Quamuis potuit poſt præuiſionem meritorum prædeſtinare beatos gloriā. n. 58.

Ordine tamen executionis prædeſtinauit electos dependenter à meritis. n. 61.

Quare



*Index Generalis III.*

Quare ad gratiam non possit distingui voluntas executiua ex præiudicis meritis, cum fiat ad gloriam. n. 64.

Non sunt contradictoria decretum conferendi gloriam ex præiudicis meritis, & conferre gloriam per modum merentis. d. 5. n. 2.

Gratia sanctificans, eiusque gradus in prædestinatione prius prædefinita, quam meritum. numero 30.

Non tota ratio operis tamen, sed vltimata in decretum diuinum prædefiniens referenda est. n. 37.

Decretum prædestinationis extendit se ad gloriam gradum essentialem. d. 6. n. 5.

*Meritum & status merendi in Angelis.*

Angeli acquisierunt gratiam propria dispositione, quam in eodem instanti creationis habebant; d. 5. q. 6. d. 1. n. 12.

Vere promeriti sunt beatitudinem. d. 2. n. 1.

Via Angelorum tam bonorum, quam malorum non fuit valde diuturna. n. 2.

Eadem æqualis fuit in vtrisque, hinc eodem instanti bonorum beatitudo, malorum supplicium coepit. n. 3.

Quot autem & quibus actibus boni gloriam, mali poenam meruerint, octo sunt sententiæ. n. 4. ad 11. vltima vera, hæc videlicet:

Angeli in gratia creati in primo instanti meruerunt gloriam, & in secundo boni eandem assecuti sunt, mali peccarunt, & in tertio damnati vitam clauserunt. n. 11.

Instans Angelicum quid hic. ib.

Probat. n. 12. & 2. seqq. soluta obiectiones. n. 15. ad 21.

Citius quam intra spatium vni<sup>9</sup> diei naturalis ruina diaboli, & bonorum gloria obtigit. n. 21.

Status Angeli boni & mali in tribus consistit. 1. naturalia manserunt integra. 2. impeccabilis factus. 3. in beatitudine essentiali proficere nequit, sed tantum accidentaliter, idque ad diem iudicij, non vltra, n. 22. plura vide *Via Angelorum.*

De peccato eorum. vide *Via malorum, peccati Angelicæ qualitas.*

*Metaphora.*

Deus replet creaturas metaphoricè & loca. d. 2. q. 4. d. 3. n. 9.

Metaphoris tribus de causis vtitur scriptura, & quæ illa. d. 1. q. 5. d. 2. n. 2.

*Metempsychosis.*

Seu transmigratio animarum erronea. d. 2. q. 4. d. 2. n. 4.

Qualis Origenis. d. 3. q. 4. d. 3. n. 6.

Qualis Pythagoræ. ib.

*Ministeria Angelorum.*

Boni Angeli sunt ministri Dei, in procuranda hominum salute, varijs modis. D. 5. q. 6. d. 8. n. 2.

Quandoq; omnes omnium ordinum, si non missione externa, saltem interna, & quid hoc. n. 3.

An ex omni Hierarchia & ordine, aliqui etiam externa missione à Deo immediate ad hominès mittantur. Qui affirmant. numero 4. Funda-

mentum eorum. numero 5. 6.

Negant, qui assistentes & ministrantes discriminant, & quomodo. n. 7. horum fundamentum. n. 8.

Negatiua verior. n. 9. Conciliantur. n. 10. obiectione soluta. n. 11.

Censura reuelationū B. Amadei circa Angelos. n. 6.

Omnibus & singulis hominibus ab instanti natiuitatis suæ custodis assignatur. n. 13. Qui negent. n. 12.

Probat. è scriptura. n. 14. SS. PP. n. 15.

De executione Custodiæ in particulari hæc notanda.

Eam incipere à natiuitate. n. 16.

In morte finire quoad damnatos & beatos, non item in purgatorio existentes. n. 17.

Christum Dominum non habuisse custodes, sed ministros Angelos. n. 18.

Custodem in hac vita nunquam ex toto deserere clientem quantumvis peccatorem, licet remittat exercitium custodiæ. n. 19.

Non inseparabiliter assistere clientibus nisi quoad effectum custodiæ. n. 20.

Singulis hominibus etiam successiue viuentibus diuersos adesse custodes. n. 21.

Et ne diuerso quidem respectu eundem pluribus hominibus deputari ad custodiam. q. 1. d. 6. n. 10.

Custodes ordinariæ esse ex infimo ordine, extra ordinem etiam ex superioribus. q. 6. d. 8. n. 22.

Custodem XII, modis salutem animi & corporis clientum procurare, & quibus. n. 23.

Non tritari proprie ex malo successu custodiæ, & cur. n. 24.

Probabile est, singulis speciebus perfectis substantiarum corruptibilium singulos custodes esse assignatos. n. 25.

Vt & Regnis, Prouincijs, communitatibus, maxime Ecclesiasticis, & religiosis. n. 26. 27.

Inter Angelos custodes proprie & secundum absolutam voluntatem nullam posse esse discordiam. n. 28.

Sed tantum secundum affectum simplicem, & voluntatem conditionatam. ib.

Actuale ministerium erga hoc vniuersum, & forte etiam quoad nouas Illuminationes, & reuelationes post diem iudicij cessabit. D. 5. q. 1. d. 5. n. 32.

*Miraculum.*

An vi natiua Angeli possint facere vera miracula. D. 5. q. 5. d. 1. n. 18. Imo solus Deus. n. 19.

*Missiones Diuinarum Personarum.*

Mittere conuenit diuinis Personis. d. 4. q. 4. d. 9. n. 1.

Secundum quid sit, & fiat missio. n. 2.

Quid ad eam requiratur. n. 4. & 2. seqq.

Quæ Personæ mittantur, & à qua. n. 9.

Ad quos effectus mittantur. n. 13.

Ad quas Personas facta. n. 10.

Cum quibus signis fiat. n. 19.

Est temporalis, non æterna. n. 20.

*Modus.*

Vbi Angelicum qualis sit modus. D. 5. q. 2. d. 2. n. 6. 7. vide *Vbi Angelicum.*





*Index Generalis III*

Modus modificatur ab alio modo diuersa rationis, D. 2. quæst. 3. d. 1. numero 6.  
 Creatio qualis modus substantialis. D. 6. quæst. 1. d. 1. numero 11. & 12.  
 Diuinae prouidentiae duplex. D. 3. q. 1. d. 3. n. 1.  
 Duplex item dæmonum, quo homines tentant. D. 5. q. 6. d. 7. n. 10. Vide *dæmonum studia*, ubi plura.  
 Modi XII. Quibus custodes angeli clientum salutem tam animi quam corporis procurant, d. 8. n. 23. Vide *Miseria Angelorum*.  
 Modus locutionis Angelicæ qualis. X. sententia circa eundem, quæst. 4. d. 4. numero 3. ad 13. Vltimus verus, & quis ille, numero 13. ad fin. Vide *locutio Angelica*.  
 Modi singulares, quibus Deus est in creatura rationali, D. 2. q. 4. d. 3. numero 11.  
 Modus noster notitiæ, & beatorum diuersis de Deo, & eius attributis, q. 2. d. 5. n. 6. Vide *Dei essentia*.  
 Modus triplex præfinitionum diuinarum, quæst. 10. d. 8. numero 2.  
 Modus & tempus productionis aquarum supra & infra Firmamentum. Vide *Aqua Firmamenti*, D. 6. q. 3. d. 1. numero 52.

*Monstra.*

Etiã Deus intendit. D. 3. quæst. 1. d. 2. n. 7.  
 Sub quâ Dei prouidentis directionem cadant. n. 5.

*Morale Bonum.*

An obduratio dæmonum impediãt omne bonum morale, tam in actu primo, quam secundo. Qui affirmant. D. 5. quæst. 6. d. 5. numero 17. Fundamentum Vasquij, n. 18. Refellitur. n. 19. Qui negent. n. 20. Nostra sententia à n. 20.

*Moralis certitudo.*

Quotuplex. Disp. 1. quæst. 5. d. 4. numero 2.  
 Quenam euidens, ibid.

*Mors.*

In morte finitur custodia Angelica erga clientes damnatos & beatos, non item in purgatorio existentes, D. 5. q. 6. d. 8. n. 17.

*Motus*

Et tempus cur non poterint esse ab æterno etiã per absolutam Dei potentiam. Rationes. D. 6. q. 1. d. 3. n. 8. ad 11. Vide *Mundus*.

An & quomodo sidera moueantur. q. 4. d. 2. n. 5.

*Motus Angeli.*

Angeli possunt verè moueri localiter. D. 5. quæst. 6. d. 6. numero primo.  
 Idque effectiue à seipsis vi natiua, numero 2.  
 Probatur è Scriptura. n. 3. SS. PP. n. 4. Ratione. n. 5.  
 Angelus seipsum per se mouet, & non tantum per accidens, contra Capreolum, n. 6.  
 Idque motu tum continuo, tum discreto, contra Hybernicum & Ariminensem, numero 7. Soluta obiectio, numero 8.  
 Existens in puncto indiuisibili moueri potest motu continuo, contra Aristotelem, n. 9.  
 Quid sit motus localis Angeli, quidue ei superaddat, tres sententiæ, n. 10. & 2. seqq. Argumenta eorum. ibid. Soluta, numero 18.  
 Omnis motus localis Angeli est mutatio realis & in-

trinseca in ipso, adeoque acquisitio noui termini realis & intrinseci, n. 13. Ratio. n. 14.  
 Terminus sic acquisitus non est vnio realis cum corpore, quæ moto etiã corpore simul cum Angelo inuariata permaneat, n. 15.  
 Sed motus realis intrinsecus ubi localis, qui ad omnem motum localem Angeli variatur, mutata scilicet distantia ad fixas partes mundi, num. 16.  
 Confirmatur vtraque pars, num. 17.  
 Cur non in omni motu locali Angeli terminus postius acquiratur & amittatur, n. 19. Ratio. n. 20.  
 Qui negent, numero 21.  
 Quid sit motus Angeli de extremo ad extremum sine transitu per medium, d. 7. n. 1. & 2. seqq.  
 Tres de eodem sententiæ, n. 3. & 2. seqq.  
 Refelluntur, numero 16.  
 Motu continuo non potest Angelus moueri de loco ad locum siue communicantem, siue non communicantem sine transitu per medium; & explicantur hi termini, numero 6.  
 Sed neque motu discreto naturaliter potest moueri ab vno loco ad alium distitum, numero 7. Ratio. numero 8. & 2. seqq.  
 Potest tamè motu discreto naturaliter se mouere ad locum coniunctum vel contiguum, siue communicantem, siue non communicantem cum priori absque transitu per medium, n. 11. Ratio. n. 12. & 2. seqq. Obiectio soluta, n. 15.  
 Motus Angeli esse potest velocissimus, tam continuus, quam discretus. D. 5. q. 2. d. 8. n. 2.  
 Continuus non potest fieri in instanti, sed solum in tempore continuo, numero 4.  
 Nec vllus motus ab vno loco ad alium excedentem eiusdem spatium adæquatam fieri potest nisi in tempore, numero 5.  
 Qui negent, ib. Auctores nostræ sententiæ, num. 6. Ratio eiusdem, num. 7.  
 Fundamentum aduersariorum falsum esse ostèditur, n. 8.  
 Nullus omnino motus Angeli seu continuus, seu discretus, qui fit per medium, fieri potest in instanti, sed solum in tempore, eoque continuo si continuus, discreto si discretus. Contra quos sit. n. 9.  
 Auctores nostræ sententiæ. ibid. Probatur numero decimo & 2. seqq.  
 Ne quidem de potentia Dei absoluta, numero 13.  
 Quomodo fiat quæstio nominis, numero 13.  
 Motus Angeli discretus, qui fit sine medio, fieri potest in instanti, n. 14. 15. 20.  
 Duplex ratio Sancti Thomæ. Prima, n. 15. quæ reddit quæstionem nominis, numero 16. altera ad rem pertinet, numero 17.  
 Discursus S. Thomæ melius confirmatur, num. 18.  
 Nititur incerto principio, & quo, numero 19.  
 Probatur. n. 20. 21. Solutè obiectio. n. 23. & seqq.  
 Velocitas motus continui in vnoquoque Angelo determinata est, ex probabiliori, breuius aut longiùs, pro maiore aut minore perfectione angelica, n. 27. Ratio. n. 28. 29. Vide supra *Motus Angeli*.

*Moses.*

Deum an in hac vita viderit. D. 2. q. 6. d. 1. n. 12. 13.

*Mundus, & eius creatio.*

Ex nihilo creatus à solo Deo. Hæreses circa hoc. D. 6. quæst. 1. d. 2. numero 2.



Index Generalis III.

Mundus corporeus cepit, d. 3. numero 1. Error. Aristotelis æternum asserentis, numero 2. Platonicorum, Pythagoricorum, & Stoicorum, quos plures hæretici secuti sunt, materiam Deo cœternam asserentium error, numero 3. Cœpit cum aliqua duratione creata & intrinseca, numero nono.

An autem de absoluta Dei potentia potuerit mundus esse ab æterno, sex sunt sententia, numero 5. & seqq. Nostra tria hæc continet:

Impossibile est etiam de absoluta Dei potentia, vt. Entia intrinsecè successiuas, qualia sunt tempus & motus fuerint ab æterno. Rationes, n. 8. ad 11.

Impossibile etiam est secundum rationem naturalem, vt mundus fuerit ab æterno quoad res permanentes. Rationes, numero 11. ad 27.

Etiam iuxta Sanctos Patres fatendum est, impossibile esse, vt mundus siue quoad res permanentes, siue successiuas, fuerit ab æterno. Rationes, numero 27. ad fin. Vide ordo est tempus productionis mundi, vbi plura.

Mundum corporeum, & totum opus Hexæmeron simul ac eodem momento fuisse productum ait. Sanctus Augustinus, d. 4. n. 2. & 3. seqq.

Communis sententia Patrum est, opera illa sex dierum successiuè sex diebus diuersis sibi succedentibus fuisse producta, n. 5. ad 10.

Probatur è Scriptura, numero 10.

Contraria refellitur ab absurdis, num. 11. ad 16. argumenta eiusdem soluta, numero 16. ad 20.

Cum initio mundi simul cepit tempus & Angelicum & rerum corporearum, & quatenus, numero 21. 22.

Mundus die dominico creatus, n. 23. & in vere, mense Martio, numero 26.

Refelluntur aliorum chronologia, numero 24. 25.

Angeli si extra mundum non possent dici esse in spatio, benè tamen aliqua creatura corporalis. Disp. 2. quæst. 4. d. 4. numero 10.

Angeli non sunt producti ante mundum corporeum, contra Patrum nonnullos, disp. 5. quæst. 1. d. 1. numero 16.

Nec primum post creatum cælum & terram, contra alios, numero 17.

Sed simul, numero 15.

Probatur è Scriptura, num. 18. 19. Sanctis Patribus, n. 20. Concilio Lateranensi, n. 21. Ratione, n. 23. Duplex obiectio soluta, n. 24. & 2. seqq.

Contraria sententia ex cap. Firmiter. non rectè conuincitur in fide erronea, numero 22.

Mundi & cælorum interitus

In fine mundi, seu potius immutatio colligitur è Scriptura, D. 6. quæst. 4. d. 5. numero 1. Interitus, numero 2. seu solutio, numero 3.

Mundus in fine sæculi non ita peribit, vt nullus sit. futurus. Est de Fide, numero 4.

Probabilius est, cælum in fine mundi secundum substantiam non mutatum iri, numero 5.

Nec elementa corrumpentur, sed accidentali mutatione in meliorem statum transferentur, numero 6. Ratio, n. 7. 8.

Cæli & elementa post finem mundi quomodo immutanda, numero 9. ad fin.

Mundi status varij & ætates.

Pro varietate ætatum mundi variè dæmones tentarunt homines, disput. 5. quæst. 6. d. 7. numero 5. ad 10.

Ratio inæqualitatis. ibidem. Vide demonum studia, &c.

Mutatio

Quæ realis, quæ moralis, n. 2. q. 5. d. 1. numero 1. Viriisque Deus incapax, numero 1. 45.

Deo quomodo tribuatur poenitentia, & retractatio voluntatis, numero 5.

Potest Deus aliter se habere quoad denominationes extrinsecas absq; summatione, numero 6. Vide Dei immutabilitas.

Motus localis Angeli qualis sit mutatio, disp. 5. q. 6. d. 6. numero 13. 14. Vide motus Angeli.

Mysteria Fidei.

Quomodo cognoscant Angeli, & per quam scientiam, Vide obiectum Ang. cog. resp. obiect. supernar. disp. 5. quæst. 3. d. 7.

Item mysteria gratiæ, & SS. Trinitatis mysterium. Vide Gratia SS. Trinitas.

N.

Natura.

In naturæ definitione motus non nisi obliquè includitur, disp. 2. q. 1. d. 2. numero 13.

Natura est: est propositio per se nota, ibid.

Naturam esse, demonstrare ridiculum est. ibid.

Natura cælorum. Vide cælorum numerus, materia corporis celestis.

Natura Angelorum. Vide compositio Angelorum, existentia Angelorum.

Impossibile est, vllam dari posse naturam intellectualem, cui secundum se lumen gloriæ, seu visio Dei sit connaturalis, disputat. 2. quæst. 6. d. 3. numero 4.

Non modo vt principali agenti, sed etiam vt causa instrumentariæ, numero 6.

Malum naturæ seu poenæ quomodo velit Deus, q. 10. d. 1. numero 8.

Naturalia Bona.

Naturalium bonorum respectu prædestinatorum duplex consideratio, D. 3. q. 3. d. 2. n. 1.

Quænam ex ijs effectus sint prædestinationis, n. 1. 2.

Bona opera merè naturalia non sunt causa meritoria aliquorum effectuum prædestinationis, q. 4. d. 5. numero primo.

Et si ex particularibus Dei auxilijs sint profecta, ante gratiam sanctificantem, numero 10.

Cur mali in hac vita sepe felices, boni infelices, maximè quoad naturalia bona & dona, q. 1. d. 2. numero 13.

Naturalia demonum integra.

Angelus per peccatum naturalia non amisit, Disp. 5. q. 6. d. 5. numero primo.

Naturalis cognitio demoni remansit integra, quæ autem, & quærè reru sit, vide naturalis cognitio, &c.

Naturalis cognitio.

Cognitio Dei intellectui creato naturalis est, D. 2. quæst. 6. d. 3. numero 4.



## Index Generalis III.

Scientiæ naturales certiores sunt Theologia opinatiua. q. 2. d. 4. n. 8.

Secundum quid certiores certitudine subiecti seu adhesionis, quam Theologia simpliciter dicta. n. 6. vide *Scientia*.

Naturalis ratio tum probabilis, tum euidentis locus est Theologiæ extrinsecus. D. 1. q. 5. d. 1. numero quinto.

### Nauarrus.

Quid de translatione sagarum sentiat, & quomodo Canonem de illis explicet, vide *Sage*. D. 5. q. 5. d. 3. n. 10. reijcitur eius explicatio, n. 18.

### Necessarium

Duplex est: simpliciter, & in ordine ad finem. D. 1. q. 1. d. 1. numero 4.

Necessarium Ens tribus modis sumitur, D. 2. quæst. 10. d. 6. n. 7.

Angeli & alia id genus Entia natura sua perpetua cur dicantur Entia necessaria, D. 5. q. 1. d. 3. n. 34. Contra Scotum. n. 35.

### Necessitas

Scientiæ, vel artis inferioris ad superiorem non obest superioris dignitati. D. 1. q. 4. d. 5. n. 11.

Necessitas quædam est in rerum natura, & Dei effectibus. D. 2. q. 10. d. 6. n. 1. 2.

Radix illius est Deus, numero 4. & seqq.

Quomodo causæ secundæ se ad necessitatem habeant, ibidem.

Necessitas conditionata ex qualibus conditionibus oriatur, q. 11. d. 1. numero 24.

Deus necessitatem quibusdam rebus voluit imponit, d. 6.

### Negatio.

Deum perfectius ex parte cognoscentis cognoscimus per modum negationis, seu per attributa negatiua, q. 2. d. 2. numero 8.

Ex parte autem obiecti cogniti perfectius per viam affirmationis, seu attributa affirmatiua, ibid.

Quare simpliciter per affirmationem Deum perfectius cognoscimus, ibid.

Attributum immensitatis Dei formaliter dicit negationem; omnipresentia autem seu Vbiqutitas positium quid, q. 4. d. 3. n. 11.

Attributum immutabilitatis Dei formaliter est negatiuum, etsi pro fundamento habeat perfectionem Entis necessarij, q. 5. d. 1. n. 6.

Incomprehensibilitas Dei formaliter est negatio, & in quo consistat, quæst. 6. d. 6. numero 3. & 2. seqq.

Deum se comprehendere negatiuè, non positiuè accipiendum, numero 7.

Dei ineffabilitas formaliter est negatio, q. 7. d. 1. numero 2. & seqq.

Dei infinitas itidem, quæst. 4. numero 5.

Simplicitatis attributū formaliter non est perfectio positiuā, seu simpliciter simplex, nisi ratione fundamenti, sed solum negatio, quæst. 3. d. 1. numero 16.

Deus est vnus numero negatiuè, non positiuè, d. 3. numero 10.

Quomodo Deus cognoscat negationes, q. 8. d. 8.

Negationes non sunt perfectiones simpliciter simplices, q. 3. d. 2. n. 5.

*Ex nihilo*, in definitione creationis, non causam formalem, sed ordinem tantum designat, qui dupliciter affirmatiuè scilicet & negatiuè significari potest, & quomodo, D. 6. quæst. 1. d. 1. numero 4. 5. Vide plura, *Ens & Entis passio. Dei Scientia*.

### Nomen, Synonyma.

Synonyma non sunt eandem rem significantia, sub diuersis conceptibus, D. 2. q. 2. d. 2. n. 12.

Nominis alicuius significatio vnde sumatur, q. 7. d. 1. n. 8. & d. 4. n. 3. 4.

Nomen Generis non tribuitur Deo metaphoricè, licet specificè sumptum tribuatur, q. 6. d. 7. n. 8.

Quod sit significatum nominis in actu primo, ib.

Quid actualis significatio nominis, q. 7. d. 4. numero 3. 4.

Multa nomina inrer se conuertuntur, quæ non sunt synonyma, vel æquipollentia; & qualia, Disp. 3. quæst. 2. d. 1. numero 13.

Quænam nomina in Deo relatiua secundum esse; quæ secundum dici, D. 4. q. 3. d. 5.

Decretum prædestinationis quibus afficiatur nominibus in scriptura, D. 3. quæst. 2. d. 1. numero 14. Vide *Nomina diuina*.

Purgatio, illuminatio, perfectio Angelorum, quomodo synonyma. D. 5. q. 4. d. 4. n. 8.

### Nomina Diuina.

Nominis Dei notio, & quam variè in varijs linguis appelletur. D. 2. q. 1. d. 1.

Quomodo & vnde Hebræo nomine, n. 1. Græco, n. 4. Latino, n. 5. Germanico, n. 6.

Communis & recepta apud omnes Dei nominis notio, & significatio, n. 7. 8.

Essentia, Existentia quid. Vide *Dei essentia & existentia*, vbi plura.

Nomen Deus pro quo supponat, D. 4. q. 1. d. 6. numero 13. 14.

Nomen Dei *Qui est* triplici ratione consideratur. D. 2. q. 7. d. 5. n. 1.

Dei nomen quod maximè proprium, numero 3.

Tetragrammaton diuersum est ab eo, *Qui est*, numero 4. 5.

Viatores nullum habent nomen, nec habere possunt, quod Deum quidditatiuè significet, q. 7. d. 4. numero 6.

Possunt tamen Beati. ibid.

Nominum diuinorum distributio & varietas, d. 1. numero 6. & seqq.

Nomina, quæ de Deo dicuntur substantialiter & ab æterno, d. 2.

Et quæ non sic, sed ex tempore, ibid.

Nomina quæ de Deo & creaturis vniuoè, quæ analogicè prædicuntur, quæ item primo, quæ secundo vel de Deo, vel de creaturis dicantur, dubio tertio.

In attributis seu Dei nominibus in quo deficiant abstracta & concreta, quæst. 2. d. 7. numero 2. Vide *Dei ineffabilitas*.

### Nomina Filij Dei.

Varia nomina Filij Dei, & eorum ratio, & vsus. D. 4. quæst. 4. d. 2.



Quid verbum propriè, n. 6. 12. Vide *Filius Dei*.  
 Verbum in diuinis quos respectu habeat, & ad quid,  
 numero 18. 19.  
 Propriè loquendo solus Filius est imago, n. 24.  
 Et cuius, numero 28.  
 Non sui, nec Spiritus sancti, numero 26.

*Nomina Patris Dei.*

Nomina varia Patris Dei & appellationes, & singu-  
 lorum vis & significatio, D. 4. q. 4. d. 1.  
 Nomen Patris in Scripturis dupliciter accipitur,  
 numero quinto.  
 In Deo respectu Filij prius dicitur notionaliter,  
 quam essentialiter respectu creaturarum, nume-  
 ro septimo.  
 Quid nomen ingeni, prout Patris, significet, nu-  
 mero 10. 11. Vide *Pater Deus*.

*Nomina Spiritus sancti.*

Nomen Spiritus sancti duobus modis vsurpatur,  
 D. 4. q. 1. d. 3. numero 21.  
 Cur non dicatur propriè imago, quæst. 4. dub. 2.  
 numero 27.  
 Varia nomina & appellationes Spiritus sancti & ea-  
 rum significatio, Vide *Spiritus S.*

*Notio in diuinis & actus notionales.*

Quid notio in diuinis sit, D. 4. q. 3. d. 5. numero 1.  
 Quæ ad eam requirantur, numero 2.  
 Quid actus notionales, numero 3.  
 Necessario in Deo notio admittenda, numero 5.  
 Quinque tantum sunt, & quæ, & singularum expli-  
 catio, numero 7.  
 Inter notiones non numerantur origines, n. 11.  
 Actus notionales seu origines sunt quatuor, n. 13.  
 Quomodo quatuor processiones etiam distingui  
 possint, numero 14.  
 Quid actus notionalis materialiter in Deo, quid for-  
 maliter, numero 15.  
 Distinctio notionum, originum, & proprietatum,  
 personalium, numero 17.  
 Comparatio earundem & relationum, n. 20. 21.  
 Verba actionem significantia de notionibus aut per-  
 sonarum proprietatibus prædicari non possunt,  
 numero 18.  
 Quæ tamen liceant prædicationes ostenditur,  
 numero 20.  
 Comparatio originum cum personis & relationi-  
 bus, numero 21.  
 Varia item notionum & originum cum relationibus  
 & proprietatibus personalibus, n. 20. 21.  
 Quid identificari adæquatè cum altero in diuinis,  
 numero 25.  
 Arrianorum, Eunomianorum, Macedonianorum,  
 errores, q. 2. d. 8. numero 1.  
 Notionalia attributa eadem cum relationibus, q. 2.  
 d. 1. numero quarto.  
 Verba notionalia & participia non possunt absolute  
 prædicari de relationibus, possunt de personis.  
 D. 4. quæst. 3. d. 2, numero 26.  
 Proprietates personæ quid differat à relatione, seu pro-  
 prietate notionalium, d. 5. n. 4.

*Numerus*

Quid, Disp. 2. quæst. 5. d. 3. numero 10.  
 Cui conueniat, ibidem.

*Numerus Angelorum.*

Certus absolute & in particulari definiti non po-  
 test vilo modo, Disp. 5. q. 1. d. 6. numero 2.  
 Ingens tamen, & secundum humanam æstimatio-  
 nem quasi innumerus, numero 3.  
 Probatur è Scriptura, & PP. n. 4. Ratione, num. 5.  
 Angelorum etiam bonorum absolute maior, quam  
 hominum, numero 6.  
 Probatur è Scriptura, num. 7. Sanctis Patribus, nu-  
 mero 8. Ratione, n. 9. Reuelatione B. Brigitte,  
 n. 11. obiectio soluta, numero 12.  
 Idem Angelus ne diuerso quidem respectu ad custo-  
 diam pluribus deputatur, numero 10.  
 Numerus Angelorum probabiliter numerum om-  
 nium specierum, quæ in substantijs corporeis  
 cernuntur, & omnium perfectorum indiuiduo-  
 rum substantiæ corporeæ, saltem simul existen-  
 tium, & per se, ac ipsa quodammodo rerum na-  
 tura exigente, inter se diuisorum & distincto-  
 rum superat, numero 13. & 5. seqq.  
 Soluta obiectio, numero 19. & seqq. ad fin.  
 Numerus Angelorum peccantium & perseveran-  
 tium quantus, & hic quidem illo maior, ille in-  
 certus, q. 6. d. 3. numero 3.

*Numerus calorum.*

Disp. 6. quæst. 4. d. 4. Vide *calorum numerus*.  
*Numerus prædestinatorum.*  
 Certus, & quomodo, D. 3. q. 6. d. 1. numero 6.  
 Quantus, d. 2.  
 Dupliciter assignari potest, numero 1.  
 Prædestinitus ex proportionem ad vniuersum, & qua-  
 limitatione, numero 5. &c.

*Numerus reproborum.*

Certus, Disp. 3. quæst. 7. d. 5. numero 1.  
 Reproborum absolute minor, quam electorum, n. 3.

O.

*Obduratio.*

Spectat ad reprobationem, D. 3. quæst. 7. d. 1. n. 20.  
 Quid sit, d. 2. numero 12. 13.  
 An in demonibus impediatur omne bonum morale,  
 tam in actu primo, quam secundo, ibid. à n. 17. ad  
 24. Vide *obstinatio demonum*.

*Obex.*

Obicis carentia non est causa meritoria prædestina-  
 tionis aliquorum effectuum, seu opera bona me-  
 re naturalia, Disp. 3. q. 4. d. 5. numero 1.

*Obiectum.*

Angelicæ cognitionis naturalis, respectu  
 rerum materialium, presentium,  
 præteritarum, possibilium.

Angeli directe & per se, propriaq; adeo & intuitiua  
 cognitione cognoscunt res materiales singulares  
 existentes, D. 5. q. 3. d. 4. numero 2.  
 Est contra duos errores Gentilium, & quos, n. 2. 3.  
 Ratio vniuersalis, numero 4.  
 Angeli non cognoscunt hæc indiuidua materialia,  
 vel per solam præsentiam obiecti sine aliqua spe-  
 cie eiusdem obiecti, numero 5.  
 Nec per species ab ipsis obiectis acceptas, sed per  
 species sibi ab initio congenitas, n. 5. Ratio, n. 6.

Angeli



### Index Generalis III.

Angeli habent species innatas omnium rerum materialium (abstrahendo à futuris contingentibus, & occultis cordium) creatarum & creaturarum ab initio mundi ad finem. n. 7.  
 Idque non solum quoad genera & species, sed etiam quoad individua. ib.  
 Non sunt in Angelo species distinctæ, ad representandam existentiam eiusmodi rerum singularium, aut essentiam, vel genera, species, individua earundem. num. 8.  
 Vel denique ad representandam substantiam, & accidentia earundem rerum. ibid.  
 Sed eadem species tum directe individua eiusdem speciei, tum ipsas eorundem naturas, gradus, & rationes essentielles communes representant. numero 8.  
 Tum omnia eorundem accidentia, modos, & mutationes: tum denique simul & essentiam, & cum existunt, etiam existentiam. ib. Ratio. n. 9.  
 Eiusmodi species congenitæ angelo, quamvis numero finitæ, imò etiam vna quæpiam ex illis representant successiuè possunt infinita singularia accidentiù re ipsa quandoque existentium tam materialium, quam immaterialium, quæ in substantijs siue corporeis, siue incorporeis in categorematicè in infinitum multiplicentur, n. 10. 11.  
 Angeli quique cognoscere possunt eiusmodi obiecta naturalia præterita, etiam vt præterita. n. 12.  
 Idque non tantum in aliquo suo effectu, aut signo externo, vel etiam per extrinsecam attestacionem Dei, vel alterius Angeli, aut hominis, numero 13.  
 Sed etiam in naturali intrinseca, & ex internis principijs, quæ Angeli ipsi in se habent, & quibus in actu primo constituuntur, vimque naturalem intrinsecam habent ad ea cum voluerint recognoscenda, num. 13.  
 Angeli naturaliter ita sine medio extrinseco cognoscere possunt præterita, et ita iam antea, cum præsentia essent, actu non cognouerint. numero 14. 15.  
 Idque non solum per speciem alienam, sed multò minus per speciem de nouo primum acquisitam ipsius præteritæ cognitionis seu visionis. ibid.  
 Sed directe & in se per speciem ipsius rei præteritæ naturaliter congenitam. ib. contra Suarez & alios, n. 16. Ratio. n. 17.  
 Angeli ex probabiliori per eandem speciem à parte rei inuariatas cognoscunt res præteritas, quibus cognouerant, aut cognoscere poterant præsentem, mutata solum conditione ipsius obiecti. n. 18.  
 Triplex modus explicandi. ib. & 2. seqq.  
 Angeli non habent species proprias rerum purè possibilium, nec eas etiam aded in se quidditatiuè cognoscunt. numero 21.  
 Sed solum quatenus in potentia actiua aliquarum rerum productarum continentur, per quas proinde cognoscuntur velut per medium cognitum. ib. Ratio. num. 22.  
 Cognitio rerum naturalium existentium per proprias species est intuitiua: non existentium seu præteritarum, seu merè possibilium (quatenus quidem hæc sub eius cognitionem cadunt) solum est abstractiua. n. 23. 24.

#### Obiectum

#### Angelica cognitionis naturalis respectu rerum immaterialium.

Angelus naturaliter cognoscit tum seipsum, tum alios Angelos ac Deum. D. 5. q. 3. d. 3. n. 1.  
 Seipsum autem per suam substantiam, & non per speciem superadditam. n. 3. Qui negent. ib. Ratio. n. 4.  
 Idque ita immediatè, vt substantia ex parte obiecti immediatè influat & concurrat ad eam cognitionem. n. 5.  
 Sic etiam cognoscit naturales suas potentias, & proprietates ab eius essentia manantes, n. 6.  
 Species verò intelligibiles, & ipsam sui cognitionem, vt & cætera accidentia intrinseca, etsi libera & contingentia cognoscit per seipsa cum existunt, non per suam substantiam, aut species impressas. ibid.  
 Quilibet Angelus clarè & perfectè etiam cognoscit omnes alios, sed nec per suam substantiam, nec per substantiam angeli cogniti, nec per species ab eo impressas, sed per species sibi à Deo naturaliter inditas. num. 7.  
 Cognitiono illa, qua quisque Angelus alterum intelligit, est quidditatiua, non comprehensiuua. numero decimo.  
 Angelus non cognoscit Deum naturaliter per ipsam Diuinam Essentiam, concurrentem per modum speciei intelligibilis. num. 11.  
 Neque per aliquam Essentiæ diuinæ speciem creatam, contra Scotum. n. 12.  
 Sed naturaliter eum cognoscit in primis per suam essentiam. n. 13. 14.  
 Idque vt per similitudinem seu imaginem & medium cognitum. n. 15.  
 Angelus etiam quisque naturaliter Deum cognoscit ex alijs rebus creatis, tanquàm Dei effectibus, adeoque vt per medium cognitum, ac per species concreatam tum aliorum Angelorum, tum Electorum, aliarumque rerum naturalium. n. 17.  
 Angelus perfectius cognoscit Deum per Angelum, superiorem perfectione nobilitatis ex parte obiecti, seu medij cogniti. n. 18.  
 Perfectione autem claritatis ex parte actus cognoscendi perfectius cognoscit per seipsum. ib.  
 Angeli cognoscendo Deum per suam substantiam, vna & eadè cognitione cognoscunt seipsos & Deum per seipsos, siue per suam substantiam. n. 19.

#### Obiectum

#### Angelica cognitionis respectu obiectorum supernaturalium.

Res seu effectus supernaturales, solum quoad productionis modum, naturales quoad substantiam, possunt, cum existunt, naturaliter & intuitiue ab angelis cognosci. D. 5. q. 3. d. 7.  
 Supernaturales autem quoad substantiam, non possunt ab Angelis naturaliter, id est, absque reuelatione diuina certò cognosci. n. 3.  
 Idque nec in particulari, nec in genere, neque secundum esse actualis existentia, neque secundum esse possibile, adeoque nullo modo, & cur. ibidem.



Res eiusmodi intrinsece supernaturales non tantum sunt myſteria fidei increata, ſed etiam modi & accidentia quædam creata. n. 4. Qui negent. ib.

Cognoscunt Angeli ea myſteria gratiæ intrinſece, ſupernaturalia ſupernaturaliter, & beati viſione beatifica. n. 6. Ratio. n. 7.

Omnes etiam Angeli eiusmodi ſupernaturalia quædam gratiæ ſeu fidei, præſertim circa incarnationis & Trinitatis myſteria cognouerunt olim ſtatim à principio ſuæ creationis, etiamnum viatores, per ſupernaturalem fidei cognitionem. nu. 8.

Probabile eſt etiam beatos Angelos cognoscere hæc myſteria fidei per ſcientiam inſulam, & quomodo. n. 9.

Sed & facta, ac ſuppoſita iam reuelatione, poſſunt Angeli etiam mali, & animæ ſeparatæ naturaliter, ſeu viribus naturæ aliqua eiusmodi myſteria cognoscere cognitione abſtractiua euidenti, & per ſpecies alienas, quæ nitatur experientia, ſeu euidentiæ Dei reuelantis. n. 12.

**Obiectum Habituum, & aliarum rerum.**

Obiectum habituum quid. D. 1. q. 3. d. 1. n. 1.

Quotuplex. n. 1. 2.

Quomodo differat à ſubiecto. n. 1.

Quid obiectum materiale. ib.

Quid formale, quid totale, quid partiale, quid communis. n. 1. 7.

Quid attributionis. ib. & n. 5.

Quomodo obiectum adæquatum virtute continere debeat veritates omnes ſcientiæ. n. 5.

Quomodo differant obiectum formale *Quod*, & ratio formalis *Quæ* in obiecto materia. d. 2. n. 1.

Obiecti conditionem & dignitatem cur non ſequatur euidentiæ. q. 4. d. 5. n. 5.

Obiecti ratio ſub qua, an differat à ratione *Quæ*, & *Qua*, ſive propter quam. q. 3. dub. 3.

Obiecti cognitionis duplex officium. D. 2. quæſt. 8. d. 6. n. 1.

Obiectum potentiæ ſeu facultatis operatiuæ ad extra dupliciter dicitur. q. 11. d. 3. n. 3.

Obiectum potentiæ effectiuæ duplex. n. 3.

Obiectum adæquatum omnipotentia diuinæ eſt ens, prout ens & non ens poſſibile includit. n. 1.

Entia mere ficticia non ſunt de obiecto potentiæ diuinæ. n. 4.

Sed ſola entia poſitiua realia poſſibilia. ib.

Quænam non entia per modum termini indirecte, & per accidens effectibilis ſint obiectum diuinæ potentiæ. n. 5.

Quomodo peccata ad hoc obiectum reuocentur. n. 6.

Obiectum mobile Angeli. Diſp. 5. q. 5. d. 2. Vide ibi, *ſubiectum mobile*.

Obiectum prædeſtinationis quod. D. 3. quæſt. 2. d. 1. num. 8.

Voluntas Dei quomodo reſpectu ſuorum obiectorum partim libera, partim neceſſaria. D. 2. q. 10. d. 4. n. 5.

Deus neceſſitatē quibusdā reb<sup>9</sup> voluit imponit. d. 6.

Obiecta diuinæ prouidentia & ordo. D. 3. q. 1. d. 3. num. 8.

Quandonam obiectum cognitum eſt principium, *Quo* cognitionis. D. 4. q. 4. d. 3. n. 2. 5.

In ſomno anima expeditur ad ſpiritualia obiecta, & reuelationes percipiendas. Diſp. 2. quæſt. 6. d. 1. n. 11.

Theologiæ communis obiectum. D. 1. q. 3. d. 1. num. 3.

Totius Theologiæ obiectum attributionis adæquatum eſt Deus. n. 7.

Formale *Quo*. d. 2. Et ratio ſub qua an differat. d. 3.

Obiectum voluntatis diuinæ, Diſp. 2. quæſt. 10. d. 1. n. 4. 5.

Obiectum angelicæ cognitionis. Vide paulo ſupra, ad longum.

Abſtractio varia à materia & motu quando conditio obiecti ſcibilis. D. 1. q. 3. d. 3. n. 7. Quando ratio formalis. ib.

Quando intellectus noſtri concipiendi ratio vera ſit cum obiecto in conceptibus in adæquatis, & abſtrahibilibus. D. 2. q. 2. d. 5. n. 1. 2.

**Obſervationes, & Hypotheſes Mathematicæ.**

Quomodo differant. D. 6. q. 3. d. 3. n. 2. 4. ad 30. Et, q. 4. d. 3. n. 7.

Obſervationibus vniuerſim fidem abrogantes, oſores Mathematicæ cenſentur. q. 3. d. 2. n. 7. ad 11.

Eſt non ſine delectu fides iis adhibenda. num. 11. ad 13.

Quod bene probant rationes Tychoſis. num. 13. ad 24.

Obſervationes Tychoſis Brahe quales. n. 80. ad 90. Vide *Phænomena*.

**Obſtinatio Dæmonum, cauſa eius, & tempus.**

Voluntas Angelorum poſt peccatum ita obſtinata eſt, vt perpetuo oderint Deum, & cur. D. 5. q. 6. d. 5. n. 4.

Probatur ſcriptura. ib. SS. PP. n. 5.

Obſtinatio Angelorum cœpit poſt primum inſtans peccati. n. 6. & ſeq.

Quæ ſit propria & immediata cauſa obdurationis dæmonum. n. 11.

Non inflexibilitas naturæ. ibid. niſi de congruo. ib.

Sed decretum Dei ita ſtatuentis, vt poſt primum inſtans peccati facultatem non habeant ſalutaris pœnitentiæ. n. 12.

Varij modi hoc explicandi. n. 14. 15.

Verus eſt, id eo fieri, quod Deus dæmonibus poſt peccatum omnem gratiam tam actiualem ad conuerſionem peccatoris neceſſariam, non efficacem modo, ſed & ſufficientem, quam habitualemente negat. n. 16.

An obduratio dæmonum impediatur omne bonum morale tam in actu primo, quam ſecundo. Qui affirmant. n. 17. Fundamentum Vaſquii. n. 18. Refellitur. n. 19. Qui negent. n. 20. Noſtra ſententia quatuor dicit:

I. Dæmones poſſunt aliquod opus morale, ſaltem ex obiecto bonum operari, quod tamen aliqua praua circumſtantia deprauetur. ib.

II. Non ſolum male ſemper operantur, ſed etiam omnes actus illorum deliberati reipſa mali ſunt. n. 21.



### Index Generalis III.

III. Et ideo non possunt moraliter loquendo bonum operari. n. 22.

IV. Possunt tamen absolute ac physice loquendo potentia nunquam in actum redigenda bonum aliquid opus morale facere. Ratio. n. 23.

Dæmones peccando nihil amplius demerentur. nu. 25. Vide *voluntas Angeli*.

#### Oculus.

Dubitavit S. Augustinus, an oculus humanus per potentiam diuinam ad Dei visionem eleuari posset, & recte negatur. D. 2. q. 6. d. 1. n. 7.

Oculis corporis Deus non potest cognosci de absoluta potentia. *ibid.*

Idque quocunque sensu. n. 8.

Est alterius ordinis oculus creatur à Deo, cuius obiectum sit immateriale. n. 9.

#### Odium Dei.

Perpetuum post peccatum in Angelis viget. D. 5. q. 6. d. 5. n. 4. 5.

#### Omnipotentia Dei.

D. 2. q. 11. d. 1. &c. Vide *Dei potentia*.

#### Omnipresentia Dei.

D. 2. q. 4. d. 3. Vide *Dei immensus*.

#### Operatio.

An Angeli sint per operationem in loco. Vide *vbi Angelicum*. vbi plura. Disp. 5. q. 2. d. 3. num. 10. & d. 5. n. 5.

#### Opificium sex dierum.

Vide *opus I. diei*. & seqq. D. 6. q. 2. d. 1. &c.

#### Opificii sex dierum synopsis.

Vide *synopsis opificii*. D. 6. in fine. à n. 1. ad 20.

#### Opinio.

Quid sit. D. 1. q. 2. d. 2. n. 1.

Non est de ratione eius actualis formido. n. 2.

Quomodo à fide humana differat. n. 1. 2.

#### Opinatus Habitus.

Theologia in hæreticis est opinatus habitus seu fidei humanæ. D. 1. q. 2. d. 2. n. 6. 7. vt & in nonnullis orthodoxis. *ib.*

Habitus Theologiæ opinatiuæ & quoad substantiam, & quoad modum naturalis est, & acquisitus. q. 4. d. 1. n. 6.

#### Opinatus Theologia.

Incertior est scientiis naturalibus. D. 1. quæst. 2. d. 4. num. 8.

Habitus eius tam quoad substantiam, quam quoad modum naturalis est & acquisitus. q. 4. d. 1. n. 6.

Et opinatus, seu fidei humanæ in hæreticis & nonnullis orthodoxis Theologis. q. 2. d. 2. n. 6.

#### Opus I. Diei.

#### Cælum, terra, lux.

*in principio creauit Deus cælum & terram*, quam varie hæc verba explicantur, & tres sententiæ de tempore creationis cæli & terræ. D. 6. q. 2. d. 1. n. 1. ad 8. Designatur peculiare opus diuinum, ante cætera creationis opera factum I. die. n. 8. 9.

Probabilius cælum & terra primo instanti primi diei dicuntur creata. n. 10.

Probatur è scriptura. *ib.* SS. PP. n. 11. Ratione n. 12.

Argumenta contraria soluta. n. 13. ad 19.

Cælum & terra non fuerunt creata eodem instanti cum luce, sed tempore antecedente. n. 19.

Opera sex dierum ex communi PP. quando sint producta. q. 1. d. 4. n. 5. ad 10. contra Augustinum.

Plura ex instituto huc spectantia. Vide *cælum & terra*. & *ordo & tempus productionis mundi*. *Mundus*.

#### Lux.

#### Eius qualitas, tempus creationis, finis, vsus.

Lux primo die fuit creata. D. 6. q. 2. d. 2. n. 12. & d. 1. n. 19. Vide *cælum & terra*. *Opus I. diei*.

Quæ nec solis, nec syderum est proprietas, sed solum accidens commune. q. 4. d. 2. n. 7.

Quando syderibus constanter & immobiliter indita sit. n. 5.

Lux est primo die creata sit, non tamen in principio primi diei, sed sex circiter horis tenebrarum post initium primi diei elapsis. q. 2. d. 3. n. 1.

Lux hæc S. Augustino spiritualis fuit. n. 2.

Ex communi SS. PP. & certa, corporalis. n. 3.

Quantitas extensiuæ & intensiuæ eius. n. 4.

Lux primigenia non fuit certa aliqua substantia lucida, sed solum accidens lucis seu luminis, nulli subiecto certo constanter inhærens, sed à solo Deo in cælesti corpore adhuc liquido, seu aquis cælestibus secundum lineam verticalem ita successiue producta, vt sensim in alia & alia corporis parte perinde produceretur, ac si vnum & idem corpus lucidum motu suo ab occasu in ortum naturalem diem, ac continuam lucis ac tenebrarum successione efficeret. n. 7. 8.

Dux sententiæ circa idem, omiſſis aliis, reselluntur. n. 9.

Duplex ratio, cur lux ante cætera opera dierum sequentium sit producta. n. 10.

Quomodo lux illa effecerit diem ac noctem. numero 11.

Cælum & terra non fuerunt eodem instanti creata cum luce, sed tempore antecedente. d. 1. numero 19. Plura huc spectantia. Vide *Cælum & terra*. *Opus I. diei*. mox initio. *Opus IV. diei*.

#### Opus II. Diei.

Firmamentum; quid sit, & quam late pateat. D. 6. q. 3. d. 1. à n. 3.

Firmamenti soliditas II die elaborata. D. 6. q. 3. d. 1. n. 14.

An Cælum (intellige sydereum) sit solidum vel liquidum, quatuor sunt sententiæ. d. 2.

I. Absolute facit liquidum. n. 3. PP. pro ea. n. 4. ad 14. Rationes. n. 14. 15.

II. Ponit stellas inerrantes seu planetas in æthere, velut liquido corpore, libere vagantes. n. 16. PP. pro eadem. n. 17. ad 21. Recentiores Astronomi. n. 21.

III. Vult cælum nec esse ita liquidum, vt aerem, nec ita solidum, vt terram aut crystallum. n. 22. 23.



IV. Coelum omne sydereum tam stellarum, errantium, quam inerrantium solidum ponit. nu. 24. PP. pro eadem. n. 25. ad 44. Sequitur nostra. Coelum sua natura non est corpus solidum sed liquidum. n. 44. Probatur e scriptura. n. 46. SS. PP. n. 45. Ratione. num. 47. Soliditas non est proprietas naturalis substantiae coelestis. Causa variae. n. 44. & 2. seqq. Coelum tamen stellarum inerrantium solidum esse sine temeritate vix nunc quidem negetur. num. 51. Probatur e Scriptura. ibid. ad num. 58. Soluta obiectio. num. 58. autoritate veterum scriptorum & PP. n. 59. ad 62. Rationibus. nu. 62. ad 66. Respondetur ad argumenta contrariarum opinionum, maxime primae. n. 67. ad fin. An noua phaenomena coelorum soliditati obstant. d. 3. per totum. Vide ibi, *phaenomena noua*.

Opus III. Diei.

Congregatio aquarum, germinatio terrae.

Vtrumque opus III. diei. Ratio conuenientiae. D. 6. q. 4. d. 1. n. 1. Quo modo facta sit congregatio aquarum. numero 2. 3. Modi tres S. Augustini. ib. Primum caeteris duobus praefert S. Thomas, n. 3. Secundus improbabilis. n. 4. 5. Cur Moyses v. 1. terram antea a Deo creatam, postea rursus dicat, *Et vocauit aridam terram*, numero 6. An quia priore loco nudam materiam primam, posteriore ipsum elementum terrae significare voluit. n. 7. Hoc III. die actu herbae productae, non solum virtute. n. 8. Et plantae etiam noxiae hominibus, contra S. Basilium. n. 9. Terra eodem die produxit herbas virentes, plantas & arbores immediate solum passiuae, non actiuae. n. 10.

Opus IV. Diei.

Luminaria, seu stellae in firmamento positae.

Sydera, an & ex qua materia IV. die producta, & quomodo firmamento, seu coelis inserta. D. 6. q. 4. d. 2. Ratio conuenientiae. n. 1. Sydera producta ex materia praesupposita, non ex nihilo creata. n. 2. Nec ex materia elementari, sed coelesti. ib. Nec quoad formam substantialem, sed tantum accidentalem producta sunt eodem die. numero 3. Forma autem accidentalis syderum est lux ipsa, quae tunc primum syderibus constanter & immobiliter indita. n. 4. Alterum accedens est motus difformiter vniiformis, ex quo varietas IV. anni temporum, dierum ar-

tificialium longitudo, totius anni seu lunaris seu solaris (diuerso respectu) periodus desumpta. num. 5.

Refellitur Vielmus. n. 6.

Vnde sequitur, nec ex caeterorum astrorum, nec solis substantiali forma lucem per modum proprietatis emanare, sed solum velut accidens commune eis competere. n. 7.

Sydera & stellae IV. die in ipso firmamento producta, eidemque inserta, vt ab ipso & cum ipso circumagerentur. n. 8. etsi q. 2. d. 2. n. 19. V. die coelis infixa dicantur.

Sol & luna dicuntur luminaria magna, quod caeteris maiora appareant, & efficaciora sint. numero 9.

Quare facta sint sydera. n. 10.

Sydera an sint animata. Vide, *Coelum animatum*, & a quo damnati asserentes. ib.

Cultum astrorum ecclesia prohibuit. ib.

An ab hominibus incolantur. ib.

Qui terram moueri dixerint, & a quo damnati. d. 3. n. 2. Vide *Coelorum motus*.

Sydereum coelum quando productum. quaest. 2. d. 2. num. 3. 4.

Syderci coeli omnes eiusdem sunt essentiae. q. 4. d. 4. n. 17. Vide *Coelorum numerus*.

Opus V. & VI. Diei.

Animalium & hominis productio.

D. 6. q. 5. d. 1. num. 1.

Cur inter opera V. & VI. diei numerari soleant reptilia. An quia V. die producta reptilia aquatica, VI. die terrestria. n. 2.

Cur productio aquatium & auium aquae tribuatur, & non terrae. nu. 3. Solutae obiectiones. numero 4. ad 8.

Quomodo homo dicatur factus ad imaginem Dei. num. 8.

In quo haec ratio imaginis Dei, quam homo habet, consistat. n. 9.

Caeterae res cur non ad imaginem Dei factae, sed solum Deivestigia dicantur. n. 10.

In homine est imago Dei, tam quatenus Deus secundum substantiam vnus, quam quatenus trinus est in personis, & quomodo. n. 11.

Similitudo hominis cum SS. Trinitate vnde colligatur. n. 12.

Ratio similitudinis, ad quam homo factus dicitur, quomodo & quotupliewer distinguitur a ratione imaginis. n. 13.

Omnes homines sunt ad imaginem Dei, & quomodo. n. 14.

Ad similitudinem autem Dei sunt soli iusti. ib.

Opificii V. dierum Synopsis &c. Vide *Synopsis opificii* &c.

Opus Bonum.

Praefinitur in sua causa absque nostro consensu. D. 2. q. 10 d. 7. n. 25.

Opus bonum praefiniri ante praefinitionem peccati, & ante cooperationem ipsius efficientis diuersa sunt. D. 3. q. 5. d. 6. n. 42.

Non tota ratio operis in decretum diuinum praedefiniens referenda, sed vltimata. n. 37.



Index Generalis III.

Bona opera mere naturalia non sunt causa merito-  
ria praedestinationis aliquorum effectuum. q. 14.  
d. 5.  
Etsi ex specialibus auxiliis profecta ante gratiam  
sanctificantem. n. 10.  
Nec ex gratia profecta. n. 17.  
Nec bonus usus gratiae, seu cooperatio nostra ab-  
solute futura est causa, vel conditio sine qua non  
ad praedestinationem. n. 20.  
De bonis & donis tam naturalibus, quam superna-  
turalibus, Item, de actibus salutaribus prae-  
stinatorum, & de praeuisione meritum vel non.  
Vide plura, *Dei praeuisione Meritum.*  
Opus morale bonum an omne impediatur obduratio  
demonum. D. 5. q. 6. d. 5. n. 17. ad 24. Vide ibi, ob-  
duratio demonum.

Oratio.

Orationes aliorum hominum, praeterquam Christi,  
effectus praedestinationis sunt, non causa. D. 3.  
q. 4. d. 2. n. 6.  
Possunt tamen conducere efficienter ad executio-  
nem praedestinationis. n. 19.  
Orationes nostras quomodo audiant beati. D. 2. q. 6.  
d. 9. n. 7. 8.

Ordines & Hierarchiae Ange-  
lorum.

D. 5. q. 1. d. 5. n. 1. 2.  
Distinctio eorumdem angelorum specifica, nume-  
ro 27. 28.  
Non omnes tamen Angeli sunt eiusdem speciei in-  
firmæ, etiam eiusdem ordinis. n. 29.  
Distinctio ordinum & hierarchiarum ubi funda-  
mentaliter, ubi complete & formaliter fundetur.  
num. 31.  
An post iudicii diem eadem distinctio cessatura  
sit. numero 32. Vide *differentia Angelorum.*  
An ex omni hierarchia & ordine aliqui etiam ex-  
terna missione à Deo immediate mittantur. q. 6.  
d. 8. Vide *hierarchia &c.*  
IX. Ordines Angelorum fundantur in scriptura q. 1.  
d. 5. n. 3.  
Discrimen & varietas SS. PP. circa dispositionem  
eorundem. n. 4.  
Iudicium S. Thomae circa idem. n. 5.  
Dispositio ordinum S. Dionysii communior est a-  
pud scholasticos, & qua. n. 6.  
An e quouis ordine deciderint aliqui. q. 6. d. 3. n. 24.  
Vide *via malorum.*  
Officium tria hierarchiae triplex. quæst. 1. d. 5.  
num. 8.  
Interna missione quomodo omnes nobis mini-  
strent. q. 6. d. 8. n. 3.  
Interna & externa missio quid. ib.  
Custodes ordinarie sunt ex infimo ordine, extra or-  
dinem etiam ex superioribus. n. 22.  
Ministrantium & assistentium discrimen. n. 7. 8. Vi-  
de plura, *ministra Angelorum.*  
Cur Seraphim ante Cherubim locentur. q. 1. d. 5.  
num. 7.  
Cur nomina Seraphim & Thronorum malis An-  
gelis non tribuantur. quæst. 6. dub. 3. nume-  
ro 25.

Ordo.

Prioritatis in electione hominum nullus est, sed om-  
nes simul sunt electi. D. 3. q. 5. d. 9. n. 2.  
Quo ordine electi sint homines, ut completerent rui-  
nas Angelorum. d. 8. n. 1. 2.  
Diuerfi diuerforum Dd. ordines quoad actus con-  
currentes in praedestinatione, d. 10. n. 1. & seqq.  
Ordo secundum nostram sententiam quis. n. 11. 14.  
Ordo & progressus cum synopsi totius praedestina-  
tionis in fine.  
Ordo executionis licet in hominibus imperfectus  
sit, Deo tamen sine imperfectione tribuitur. d. 2.  
num. 41.  
Inter media omnia specialia à Deo praeuisionem est  
ordo. d. 6. n. 29.  
Ordine executionis electos Deus praeuisionem de-  
pendenter à meritis. d. 4. n. 61.  
Ordo & distinctio prioritatis actuum voluntatis in  
Deo, secundum nostrum modum concipiendi,  
quibus homini vult gloriam. d. 2. n. 27.  
Quis ordo ille. n. 28.  
Voluntas, qua Deus electis vult gloriam per merita,  
& merita propter gloriam, quomodo in se distin-  
cta cum ordine prioritatis, licet vna sit. n. 11.  
Idem dicendum de praeuisione seu electione  
ad gloriam. ib.  
Ordo & processus totius reprobationis. q. 7. d. 4. n. 11  
Ordo finis & mediorum ad se mutuo inter res crea-  
tas, & à Deo volitas an & quis. D. 2. q. 10. d. 5.  
num. 3.  
Ordo signorum in voluntate diuina secundum ra-  
tionem distinguitur, in quibus hoc prius, illud  
quasi posterius voluisse videtur. n. 4.  
Ordo scientiarum in Deo. q. 11. d. 9. n. 2. & seqq.  
Vnde sumatur. n. 3.  
Ordo in personis diuinis quis, & quomodo nomen-  
tur. D. 4. q. 1. d. 8. n. 8.  
An ordinem vniuersi immutare queant Angeli. D. 5.  
q. 5. d. 6. n. 1. ad 6. Vide *potestas Angelorum.*  
An & quando personae diuinae inter se similes & equa-  
les, id est, in essentia, atque in se mutuo existentes  
saluo ordine originis. D. 4. q. 1. d. 8. per totum.  
Præuisione fieri potuit cum ordine independen-  
tiae ad diuersos gloriae gradus simul cum præui-  
sione peccati. D. 3. q. 5. d. 5. n. 69.

Ordo & tempus productionis  
mundi.

Mundum corporeum & totum opus hexaemeron  
simul ac eodem momento fuisse productum ait  
S. Augustinus. Disput. 6. quæst. 1. d. 4. num. 2. &  
3. seqq.  
Communis PP. est, opera illa sex dierum successi-  
ue, siue sex diebus diuersis sibi succedentibus fuis-  
se producta. n. 5. ad 10.  
Probatur è scriptura. n. 10.  
Contraria refellitur ab absurdis. n. 11. ad 16. Argu-  
menta eius soluta. n. 16. ad 20.  
Cum initio mundi simul coepit tempus & Angeli-  
cum, & rerum corporearum, & quatenus. n. 21. 22  
Mundus die dominico est creatus. n. 23.  
Et in vere, mense Martio. n. 26.  
Refelluntur aliorum chronologiae. num. 24. 25.  
Vide *mundus.*

Origenes



*Index Generalis III.*

*Origenes.*

Eius error de animatis cœlis seu saltem astris damnatus à II. synodo Constantinopolitana, dicta V. generali D. 6 q. 2. d. 5. n. 15.  
 Alter, circa firmamenti aquas supra & infra, per quas male bonos & malos angelos intellexit. q. 3. d. 1. n. 17.  
 Tertius, circa damnatorum & beatorum metempsychosin. D. 3. q. 4. d. 3. n. 6.

*Origenes.*

Non numerantur inter notiones. Disp. 4. quæst. 3. d. 5. n. 11.  
 Et sunt quatuor. n. 13.  
 Distinctio originum, notionum & proprietatum personalium. n. 17.  
 Comparatio originum cum personis & relationibus. q. 3. d. 5. n. 21.  
 Item notionum & originum cum relationibus & proprietatibus personalibus. num. 21. Vide *Notio.*

**P.**

*Paradisus.*

**Q**ualis conditio in Paradiso respectu posterorum Adami fuisset, & an adhuc superfit. D. 6. q. 5. d. 2. n. 15. ad fin.

*Paranomasia.*

Multa paranomasia in linguis radicalibus à Deo relicta. D. 2. q. 1. d. 1. n. 6.

*Pars.*

An dentur partes actu in continuo. Vide *Continuum*. D. 2. q. 4. d. 2. n. 23. & c. quid prisca Philosophi de hoc senserint. D. 1. q. 4. d. 2. n. 26.

*Participia.*

Et verba notionalia non possunt absolute prædicari de relationibus, possunt de personis. D. 4. q. 3. d. 2. n. 26.

*Particula.*

Exclusivæ particulæ in scripturis quomodo explicanda. D. 4. q. 1. d. 4. n. 13.

*Parvuli.*

Non habent causam actiuam prædestinationis. D. 3. q. 4. d. 3. n. 3.  
 Parvulorum reprobationis causa diversa ratione explicanda est, quam a dultorum & angelorum. q. 7. d. 1. n. 35.

*Passio Christi.*

Quomodo fuerit prædestinata D. 3. q. 5. d. 5. n. 73.  
 Eadem cum incarnatione non est effectus prædestinationis. q. 3. d. 1. n. 5.  
 Saltem particularis huius vel illius, sed potius generalis providentiæ. ib.

*Pater Deus & Paternitas.*

Pater est Deus & persona diuina. Disp. 4. q. 1. d. 3. n. 10. & c.  
 Pater an constituitur intelligens Verbo. q. 2. d. 4. num. 8.  
 Paternitas an prior generatione, an posterior. q. 3. d. 6. n. 28.

Distinctio personæ patris ab aliis unde primario sumatur. n. 33.

Quid constituat personam patris. n. 34. 36. & quomodo. ib.

Paternitas vt sic formaliter relatiuum est. n. 35.

Patris varia nomina & appellationes, & singulorum vis & significatio. q. 4. d. 1.

Nomen patris in scripturis dupliciter accipitur. num. 5.

In Deo respectu filii prius dicitur notionaliter, quam essentialiter respectu creaturarum. n. 7.

Quid nomen ingenti, prout patris significet. n. 10. 11.

An possit dici, pater intelligit verbo. d. 2. n. 33.

Patri per se conuenit spirare. d. 7. n. 15.

Paternitas & spiratio actiua an sint dicendæ duæ relationes à parte rei. q. 3. d. 1. n. 13.

Spiritus S. quomodo procedat à patre & filio; ac per filium. q. 4. d. 5.

In quibus distinguatur à patre & filio. d. 6. n. 10.

Pater & filius sunt vnum principium spiritus sancti. d. 7. n. 2.

Licet recte dicantur duo spirantes. ibidem.

**SS. Patrum auctoritas.**

A priori per se non est infallibile fidei argumentum. D. 1. q. 5. d. 1. n. 10.

Est tamen à posteriori. n. 9.

Est locus Theologiæ. n. 7.

Quomodo intelligendi præsertim Græci, dum Deum videri posse negant. Disp. 2. quæst. 6. d. 1. num. 6. 7.

PP. Græci & Latini quid senserint de compositione Angelorum, & an corporeos asseruerint. D. 5. q. 1. d. 2. num. 20. 21. Vide *Compositio Angelorum*.

Obiectiones ex iisdem pro corporeitate Angelorum peritæ solutæ. n. 22. & 5. seqq.

PP. Græci aliqui cur negarint spiritum S. procedere ex Filio. D. 4. q. 4. d. 5. n. 23.

PP. Græcis, qui in materia prædestinationis S. Augustino contrarii esse videntur, quomodo respondendum. D. 3. q. 5. d. 5. n. 7. & c.

PP. nonnullorum error circa existentiam Angelorum. D. 5. q. 1. d. 1. n. 16.

Quare scriptura & PP. prædestinationem subinde per actum voluntatis explicent. Disp. 3. q. 2. d. 2. n. 17. 18. 20.

*S. Paulus.*

An Deum in hac vita viderit. Disp. 2. quæst. 6. d. 1. n. 12. 13.

Quomodo essentiam Dei cognouerit. d. 2. num. 18. & d. 3. n. 13.

*Paulus V.*

Damnauit asserentes terram, non cœlos moueri. D. 6. q. 4. d. 3. n. 6.

*Peccatum. Peccator.*

Quomodo beati in Deo videant. Disp. 2. q. 6. d. 3. num. 11.

Peccata Deus nullo modo prædefinit. quæst. 10. d. 7. n. 6.

Nisi secundum actum entis. n. 7.

Non



*Index Generalis III.*

Non tamen simpliciter dicendum Deum actus malos prædefinire. n. 17.  
 Hæ tamen præfinitiones scientiam mediam nostræ liberæ cooperationis consequuntur, non, antecedunt. n. 17.  
 Opus autem peccati nec in se, nec in sua causa, sed tantum concomitante prædefinitione præfinitur. n. 18.  
 Opus peccaminosum antecederet ad nostrum consensum prædefiniri potest. n. 20.  
 Peccata non debent dici à Deo prouisa, sed præuisa. D. 3. q. 1. d. 2. n. 11.  
 Peccati præfinitio quomodo prior illo bono, cuius occasio peccatum. q. 3. d. 3. n. 8.  
 Peccati permissio quid sit. n. 7.  
 Peccatum formaliter nec vult, nec velle potest Deus. D. 2. q. 10. d. 1. n. 6. 7.  
 Etsi velit permissioem peccati. n. 8.  
 Peccator quantumvis magnus nunquam ex toto desinitur à cultu deo, licet exercitium custodiæ remittat. D. 5. q. 6. d. 8. n. 19.  
 An ad diuersa peccata diuersi dæmones instigant, incertum; quod vnus & idem probabile. d. 7. num. 1. 1.  
 Peccata quomodo ad obiectum diuinæ potentiaë reuocentur. D. 2. q. 11. d. 3. n. 6.  
 Ante omne præuisum cuiuscunque peccatum electi sunt homines. D. 3. q. 5. d. 8. n. 5. 9.  
 Imo ante voluntatem permittendi peccatum Adami. n. 9.  
 Nec necesse est dicere, quoad existendi consequentiam aliter esse factum. n. 11.  
 Dæmones peccando nihil amplius demerentur. D. 5. q. 6. d. 2. n. 2. 2.  
 Dæmon quatenus omnium peccatorum auctor, quatenus non. D. 5. q. 6. d. 7. n. 19. Vide *plura obstinatio dæmonum*. D. 5. q. 6. d. 5. *Malum culpæ. Peccati Angelici qualitas. Præfinitiones diuinæ. Via malorum, & peccatum.*  
**Peccati Angelici qualitas.**  
 Primum peccatum Angelorum & speciale fuit superbia. D. 5. q. 6. d. 4. n. 2.  
 Probatur è scriptura. n. 3. SS. PP. n. 4. Ratione. n. 5.  
 Soluta obiectio. n. 6.  
 Possunt in Angelis esse omnia peccata secundum reatum culpæ & poenæ per consensum & complacentiam voluntatis. n. 7.  
 Non tamen proprie & formaliter secundum proprium actum. ib.  
 Etsi vt sic etiam quædam alia, præter superbiam & inuidiam esse possint. n. 8. Ratio omnium. nu. 9.  
 Soluta obiectio. n. 10.  
 Peccatum eorum superbiæ consistit quidem in affectata aliqua cum Deo similitudine. n. 11. 12.  
 Specialis autem ratio superbiæ incerta; etsi creditur duplex fuerit, appetitus scilicet inordinatus beatitudinis naturalis, seu supernaturalis; & vnionis hypostaticæ. n. 11. 13.  
 Quatuor sententiæ circa hoc ipsum. numero 14. ad 22.  
 Quarta verior. n. 24. in his consistit  
 Voluit Angelus beatitudinem seu naturalem seu su-

pernaturalem propriis viribus adipisci & quomodo. n. 22. 23.  
 Potuit Angelus variis modis. n. 24. relatis superbe, effertur, & peccare, nec incredibile vno pluribusue sic peccasse, sed non primario, at secundario. num. 25.  
 Angelus viator, præter superbiam, plura peccata commisit, & qualia: etsi omnia nata sint è superbia peccato. n. 26.  
 Peccatum Angeli ex suo genere grauissimum fuit, & cur. n. 27.  
 Quæ de peccato primi Angeli hætenus dicta, cum proportione de peccatis aliorum accipienda. n. 28. ad fin. Vide *via malorum*.  
 Dæmones omnium peccatorum & tentationum, mediate & remote sunt auctores, & quid hoc: non autem directe & immediate. d. 7. n. 19.  
 Peccantium Angelorum numerus incertus, etsi perseuerantium multo maior. d. 3. n. 23. Vide *obstinatio dæmonum*.  
 Quilibet Angelus natura sua peccare potuit & quidam re ipsa peccarunt, & quidem suasionem & exemplo Luciferi seducti. Hæc omnia. Vide *via malorum*, plura *via bonorum*. Peccatum.

*Pelagii, & Pelagianorum.*

Errores. D. 3. q. 4. d. 3. n. 8.

*Perfectio, perfectum.*

Qualis perfectio debeat esse attributum diuinum. D. 2. q. 2. d. 1. n. 3.  
 Perfectum quid. q. 3. d. 2. n. 1.  
 Perfectiones simpliciter simplices quæ. n. 3. 4. Vide *Dei perfectio*.  
 Relationes non sunt tales, nisi forte in maxima confusè considerata. n. 4. 5.  
 Subsistentia diuina quatenus talis, quatenus non. D. 4. q. 1. d. 6. n. 12.  
 Neque tales sunt perfectiones, negationes, priuationes, denominationes extrinsecæ, entia rationis. D. 2. q. 3. d. 2. n. 5.  
 Quænam autem tales perfectiones, discurre per singulas perfectiones diuinas, inchoando, *Dei Aeternitas*, & sic deinceps.  
 Personales relationes non sunt perfectiones simpliciter simplices. D. 4. q. 1. d. 4. n. 6.  
 An infinitum, & perfectiones simpliciter simplices distingui possint. D. 2. q. 4. d. 1. n. 4.  
 Perfectiones diuinæ quæ & quatenus creaturis communicabiles, quæ & quatenus non. Vide per singulas incipiendo, *Dei Aeternitas* & deinceps.  
 Ibidem singulas perfectiones diuinas poteris discutere.

*Permissio culpæ.*

Quatenus est effectus prædestinationis, per se physice non est gratia, sed moraliter. D. 3. q. 3. d. 3. num. 6.  
 Quomodo autem permissio culpæ, & mala poenæ sint effectus prædestinationis. Vide d. 3.  
 Et non sit itidem malum culpæ. n. 3.



Ad prouisionem vniuersalem non pertinet impedire omnes defectus. q. 1. d. 2. n. 12.  
 Quomodo mala culpæ sub diuinam prouidentiam cadant. n. 10.  
 Peccati permissio quid. q. 3. d. 3. n. 7.  
 Deus vult permissionem peccati, quæst. 10. d. 1. num. 8.  
 Ante voluntatem permittendi peccatum Adami electi sunt homines, quæst. 5. d. 8. num. 9. Vide *peccatum*.

*Perseuerantia.*

Perseuerantium Angelorum maior numerus, quam peccantium. D. 5. q. 6. d. 3. n. 23.  
 Prædestinatis re ipsa DEVS congruam gratiam ad perseuerandum prædestinat. D. 3. quæst. 5. d. 6. n. 4.  
 Non tamen ideo reprobis incongruam. d. 1. n. 38. & d. 5. n. 31.

*Persona.*

Vnde dicta, & quid significet. Disput. 4. quæst. 1. d. 1. num. 6. 8. Vide infra, *persona diuina & subsistentia*.  
 Cur ad intra persona sola agat, vel terminet, visionem tamen sola terminare non possit. D. 2. q. 6. d. 6. n. 6. 7.  
 Personarum acceptor in prædestinatione cur Deus nequeat dici. Disp. 3. q. 3. d. 3. n. 30.

*Persona diuinæ.*

Nihil distinguendum inter proprium & formale, constitutum & distinctum personæ. D. 4. q. 3. d. 6. n. 13.  
 Omnium personarum quomodo eadem proportionaliter ratio. n. 14.  
 Quibus constituentur & distinguantur, num. 15. & 26.  
 Et quomodo. n. 22. 26.  
 Constitutio personæ diuinæ ex essentia & proprietate personali rectius dicitur realis. n. 31.  
 Personis diuinis quomodo nomen principii commune. q. 4. d. 1. n. 4.  
 Nomen *inuis* non est tribuendum personis diuinis. num. 14.  
 Personis diuinis conuenit *dicere*, & quid per illud hic intelligatur. d. 2. n. 13.  
 Diuina persona ab æterno dicitur donum, licet in tempore detur. d. 4. n. 16.  
 Verba notionalia & participia non possunt absolute prædicari de relationibus, possunt de personis, q. 3. d. 2. n. 26.  
 Personarum, originum & relationum comparatio. d. 5. n. 21.  
 Personalium proprietatum cum notionibus & originibus varia comparatio. num. 20. 21. Vide *notio*.  
 Personarum proprietates sunt quatuor. n. 16.  
 In SS. Trinitate personæ diuinæ tres, & quæ. q. 1. d. 3. per totum. præsertim. n. 28. 39.  
 Personæ hæc à seipsis mutuo re ipsa & realiter distinguuntur. n. 41.  
 Trinitas quid Deo addat, & dualitas, ac pluralitas, num. 42.

Trinitati personarum creare commune est secundum essentiam reduplicatiue, specificatiue etiam singulis quoad propriam personalitatem. D. 6. q. 1. d. 2. n. 1. Vide *SS. Trinitas. Processiones person. diuin.*

Verba actionem significantia non possunt de notionibus aut personarum proprietatibus prædicari. D. 4. q. 3. d. 5. n. 18.

Quæ tamen liceant prædicationes ostenditur. numero 20.

An esset visio beatifica, si videretur Dei essentia sine personis. D. 2. q. 6. d. 7. n. 6.

Quatenus dentur relationes reales inter personas diuinas. Vide *relationes diuina &c.*

Quando personæ nomen omnibus personis commune, & quando de singulis prædicetur. D. 4. q. 1. d. 1. n. 5.

Personæ nomen in diuinis, siue generatum, siue particulatim loquamur, quid significet. numero 2. &c.

Personæ nomen ad personas seu diuinas, seu creatas est quid analogicum. n. 9.

Quomodo se habeant diuinæ personæ ad essentiam & attributa essentialia secundum rem ipsam. d. 7. n. 6.

Quomodo secundum modum prædicandi. numero 8. &c.

Quomodo de personis & essentia & attributis inter se comparatis loquendum, ib.

Quomodo de iis, quæ pertinent ad unitatem & pluralitatem in Deo. ib.

An & quando personæ diuinæ inter se similes, æquales, id est, in essentia atque se mutuo existentes, saluo ordine originis. dub. 8. per totum.

Quis ordo in personis diuinis, & quomodo nominetur. n. 8.

Quid in personis diuinis circuminfectio. n. 15. & 3. seqq.

Tribus personis creare commune est secundum essentiam reduplicatiue, specificatiue etiam singulis quoad propriam personalitatem. D. 6. q. 1. d. 2. n. 1. Vide *subsistentia diuina. Missiones diuin. person. Processiones. proprietates.*

*Petitio principii.*

Quomodo cum vnum attributum per aliud demonstratur, non idem per idem probetur, seu synonymia comittatur. D. 2. q. 2. d. 4. n. 12. Vide *attributa diuina. Synonymia. Nomen.*

*Petri Abailardi.*

Error. Disput. 2. quæst. 11. d. 4. num. 1. & q. 6. d. 1. num. 3.

*Phenomena noua.*

An obstitent cælorum soliditati. Disput. 6. quæst. 3. d. 3. n. 1.

Recensentur aliquot. n. 2. ad 7.

Observationibus nouis vniuersim fides non abroganda. n. 7. ad 11.

Et si non sine defectu fides iis adhibenda. num. 11. ad 13.



*Index Generalis III.*

Quod bene probant rationes Tychonis. num. 13. ad 24.  
 Quale discrimen inter obseruationes & hypotheses Mathematicas. n. 24 ad 30.  
 Respondetur ad phænomena noua supra à n. 2. ad 7. obiecta. Et primo.  
 De luna. §. 3. n. 30 ad 35.  
 De Cometis & nouis stellis. §. 4. numero 35 ad 63.  
 De maculis solaribus. §. 5. n. 68. ad 73.  
 De Mercurio, Venere, Marte. §. 6. num. 73 ad 78.  
 Obseruationes Tychonis censentur. numero 80. ad 90.  
 Deslipatoribus Jouis & Saturni. §. 7. numero 90 ad fin.

*Philosophus.*

Philosophorum auctoritas locus externus Theologia. D. 1. q. 5. d. 1. n. 5.  
 Philosophi antiqui qui Deum negarint. D. 2. q. 1. d. 4. n. 1.  
 Qui errarint circa Dei simplicitatem. quæst. 3. d. 1. num. 14.  
 Opiniones eorum de infinitate primi principii. c. 4. d. 1. n. 1.  
 Quid senserint de punctis. lineis. superficiebus. partibus in continuo. d. 2. n. 26.  
 Quid de Dei immensitate. d. 3. n. 3. 4.  
 Res quam variis modis à Philosophis & Scriptura æternæ dicantur. q. 5. d. 2. n. 13.  
 Errores circa prouidentiam Dei eorundem. D. 3. q. 1. d. 2. n. 6. & d. 3. n. 2.  
 Circa Angelorum existentiam seu creationem. D. 5. q. 1. d. 1. n. 14.  
 Circa cognitionem Angelicam naturalem rerum materialium. gentilium &c. error duplex. q. 3. d. 4. n. 2. 3.  
 An Trismegisto & Plato mysterium SS. Trinitatis agnouerint. Disput. 4. quæst. 1. dub. 2. numero 14.  
 Alios eorum errores. Vide *Errores.*

*Planetarum Coeli.*

An liquidi ut asserunt. D. 6. q. 2. d. 2. n. 21. Recentiores astronomi. Vide *opus 11. diei.* Firmamenti soliditas.

*Plantæ & vegetatiua.*

Cur non intelligantur. Disput. 2. quæst. 8. dub. 1. num. 5.  
 Plantæ etiam noxiæ hominibus quando productæ. contra S. Basilium. D. 6. q. 4. d. 1. n. 8. & 2. seqq. Vide *opus 11. diei.*

*Plato.*

An cum Trismegisto mysterium SS. Trinitatis agnouerit. D. 4. q. 1. d. 1. n. 14.

*Platonici.*

Cum Stoicis & Pythagoricis. quos plures hæretici secuti. materiam Deo coæternam falso asseruere. D. 6. q. 1. d. 3. n. 3.

*Pluralitas.*

Quomodo differat ab vnitatem. & quid illi addat. D. 4. q. 1. d. 3. n. 43.

*Tom. I.*

Quid addat Deo. n. 42.  
 Quomodo impediatur. & non impediatur vnitatem. D. 2. q. 5. d. 3. n. 12.  
 An Angelus possit esse in pluribus locis naturaliter non distinctis & separatis adæquatis. D. 5. quæst. 2. d. 4. n. 2.  
 Sed nec in talibus inadæquatis. n. 3.  
 Qui negent. ibid. Probatur. num. 4. Conciliantur nobiscum. num. 5. Ratio. num. 6. Vide *Locum Angeli.*  
 Quomodo loquendum de iis. quæ pertinent ad vnitatem & pluralitatem in Deo. D. 4. q. 1. d. 7. num. 8. &c.

*Pœna.*

Proprie non nisi post præuisionem peccati præfinitur. D. 2. q. 10. d. 7. n. 18.  
 Pœna sensus & damni. Vide *Pœna dæmonum.* D. 5. q. 6. d. 6. n. 2.  
 Pœna alligationis quid. & cur proprie non conueniat dæmonibus æreis. ibid. num. 5. & 22. Vbi plura.  
 Malum pœnæ seu naturæ quomodo velit Deus. D. 2. q. 10. d. 1. n. 8.

*Pœna dæmonum.*

Angeli damnati patiuntur nunc æternam pœnam sensus & damni. Disput. 5. quæst. 6. d. 6. num. 2.  
 Torquentur ab igne vero corporeo ac sensibili. numero 3.  
 Error quorundam circa hoc. n. 4.  
 Dæmones ut & animæ damnatæ torquentur ab igne infernali saltem per alligationem. & quid hoc. n. 5.  
 An præter alligationem dæmones ab igne cruciuntur alio modo. Qui negent. n. 6.  
 Affirmatiua verior. n. 7.  
 Quatuor modi explicandi reiecti. ibidem. & 3. seqq.  
 Verior hic est. dæmones ab igne ut anima corpori iuncta affliguntur. n. 11.  
 Ignis alio etiam modo torquet dæmones & animas separatas. quam per alligationem. aut solum obiectiue. n. 12.  
 Probatur è scriptura. ibid. SS. PP. num. 13. Ratio. n. 14.  
 Non tamen necessario dæmones & animæ separatæ ab igne torquentur effectiue per actionem. ignis physicam. ab intentionali actione. distinctam. & quid hoc. n. 15.  
 Probabilissimum est. ignem velut instrumentum. Dei physice torquere dæmones & animas separatas. non solum obiectiue. à n. 16.  
 Dæmones æque ac animæ damnatæ pœnam ignis (per modum aduersionis modo explicato) patiuntur vbique. & mox passi sunt ab instanti suæ damnationis. n. 21. 22.  
 Licet dæmones ære per alligationem proprie nondum puniantur. n. 22.  
 Probatur è scriptura. numero 23. SS. PP. numero 24.  
 Dæmones maiorem partem pœnas dictas in inferno damnatorum patiuntur. n. 25.

Kkkk

Non



Non tamen omnes, sed multi dum liberi in terris vagantur n. 26.

Nulli demones probabiliter perpetuo inferno sunt alligati, excepto lucifero n. 27.

Demones non sunt capaces vere delectationis, sed tantum phantastica & affectata n. 28.

Quot & quibus actibus mali poenam meruerint, Vide *via Angelorum. Via malorum.*

*Pœnitentia.*

Quomodo vna cum retractatione voluntatis Deo tribuatur. D. 2. q. 5. d. 1. n. 5.

Pœnitentię diuinitus capaces sunt demones. D. 5. q. 4. d. 2. n. 3.

An etiam naturaliter? Verius est, Angeli voluntatem non esse natura sua ita inflexilem, quin id, quod semel perfecta libertate & deliberatione elegit aut voluit, absolute possit mutata voluntate nolle, adeoque pœnitere n. 5.

Probatur auctoritate SS. PP. n. 6. 7. Ratione numero 9.

Angeli tamen voluntas semel ad malum libere determinata non nisi difficulter admodum suauitatura in bonum flecti potest n. 10.

*Pontifex summus.*

Pontificis minor est auctoritas quam scripturę D. 1. q. 4. d. 5. n. 8. Vide *Concilia.*

*Possibilia.*

Possibiles Dei effectus quid sint Disp. 2. quęst. 8. d. 3. n. 11.

Quomodo Deus velit entia mere possibilis, q. 10. d. 1. n. 6.

Quod habeant esse. ib.

Rerum possibilium pure nullę species in Angelis. D. 5. q. 3. d. 4. n. 21.

Quomodo cognoscat Deus creaturas possibilis. D. 2. q. 8. d. 4.

Ens possibile spectat ad obiectum adæquatum potentię diuinę. q. 11. d. 3. n. 1.

Ens possibile vnde dicatur, vnde, ens impossibile. num. 7.

Quę Deus non possit facere. n. 7. Vide plura *Dei potentia.*

Bonitas Dei est finis volitionis Deo creaturarum, etiam mere possibilium, quęst. 10. dub. 5. numero 2.

*Posterii Adami.*

Num in iustitia confirmati, si Adam non peccasset. D. 6. q. 5. d. 2. n. 11.

Num in scientia perfecti. n. 12.

Num omnes pares quoad animi & corporis dotes num. 13.

Qualis diuersitas quoad animam. n. 14.

Qualis conditio loci seu paradisi, in quo tum homines victuri essent, & an paradisi etiam num superstit. numero 15. ad fin. Vide *hominis conditio.*

*Potentia actiua, vel operatiua.*

Dupliciter considerari potest. Disp. 2. quęst. 11. d. 5. num. 7.

Potentię seu facultatis operatiuę ad extra duplex consideratio. D. 1. q. 11. d. 3. n. 3.

*Potentia locomotiuua Angelorum.*

Est in Angelis potentia quędam naturalis operatiua ad extra, qua saltem corpora localiter mouere possunt. Disput. 5. quęst. 5. d. 1. num. 3.

Probatur ę scripturę numero 4, & 2. seqq. Ratione num. 7.

Et est re ipsa distincta a potentia naturali Angeli, qua se ipsum mouet. n. 8.

E. dem a substantia Angeli non minus re differt, quam intellectus & voluntas. n. 9. 10. Qui negent. n. 11. Probatur. n. 12.

Angelus non potest agere in distans, adeoque nec immediate mouere corpus, nisi cui secundum substantiam presens est. num. 13. Qui negent. num. 14.

Probatur ab auctoritate. n. 15. Ratione, n. 16. Soluta obiectione, n. 17.

Angeli virtute naturali non possunt facere vera miracula. n. 18. sed solus Deus. n. 19.

*Potentia productiua substantię vel qualitatıs Angelica.*

Non est in Angelis potentia immediate, aut per se productiua vllius substantię, Disp. 5. quęst. 5. d. 4. n. 1.

Probatur auctoritate conciliorum. num. 2. Ratione num. 3.

Nec per se possunt etiam vllum accidens producere. num. 4.

Nec vllam qualitatem materialem sensibilem intentionalem. n. 5.

Nec ad extra vllum accidens præter vbi seu motum localem, eiusue impetum. n. 6.

Possunt tamen applicatione agentium naturalium in rebus naturalibus efficere, quicquid per easdem causas naturales effici potest, & quomodo. num. 7.

*Potentia Dei.*

Vide *Dei potentia.* D. 2. q. 11. d. 1.

*Potestas Angelorum circa hoc vniuersum.*

Non potest Angelus substantialem statum huius vniuersi destruere: aut vniuersalem seu essentialem rerum naturalium ordinem immutare. Exempla, Disp. 5. q. 5. d. 6. n. 1. 2. Ratio, num. 3. ad 6.

Potest tamen naturaliter sensuum etiam externorum sensationem varie impedire, ipsosque sensus ludificare. n. 7.

Non tamen positus omnibus requisitis. numero 9. 10.

Non potest demon facere, vt ignis stramen non comburat &c. positus omnibus ponendis, sed tantum ab extrinseco, & quomodo. num. 11. & seqq. ad fin.

*Practicum.*

Practicus habitus vnde sumatur. Disp. 1. quęst. 4. dub. 3. numero 4. in quo consistat. numero 1. 2.

Practi-



Practicum & speculativum non sunt essentialia differentiae habituum. ib.

Practicae scientiae quae & vnde n. 1. 2. 5.

Practica quando n. 4. requisita ad eam n. 7. 2.

Non potest fieri cognitio eadem ex speculativa successiva practica. n. 5.

Idea divina ad practicam scientiam pertinent. Vide *Dei Idee*. D. 2. q. 9. d. 1. n. 9. 10.

Practica Dei scientia, quomodo differat à scientia, ut est causa rerum. Disput. 3. quaest. 11. d. 10. num. 17.

Theologia quando speculativa, quando practica. Vide *Theologia*. D. 1. q. 4. d. 3.

*Prædefinire.*

Prædeterminare, destinare, & huiusmodi quid significant. D. 2. q. 10. d. 7. n. 1. 2.

An peccata Deus prædefiniat. Vide *Dei voluntas. Peccatum. Præfinitiones divinae.*

*Prædestinatio.*

**Quantum ad essentiam, & rationem suam.**

Eius nominis notio; & quid vocula *Præ* ibidem significet. D. 3. q. 2. d. 1. n. 3. 4.

Quis absolutus prædestinationis conceptus. q. 2. d. 1. n. 12.

Prædestinationis decretum, quibus nominibus afficiatur in scriptura. q. 2. d. 1. n. 14.

Actus varii intellectus & voluntatis, partim ad prædestinationem prærequisiti, partim ab ea comprehensi. q. 2. d. 2. n. 2. & seq.

Non consistit in actu imperii d. 2. n. 5.

Nec in scientia visionis. ibid. n. 9.

Sed in scientia approbationis, adeoque actu intellectus, consignificante actum voluntatis in obliquo. n. 12.

Quare nihilominus scriptura & Patres subinde prædestinationem per actum voluntatis explicent. d. 2. n. 17. 18. 20.

Definitio eiusdem. n. 23. & 26.

Quomodo prædestinatio se habeat ad præscientiam, ab eaque distinguatur. q. 2. d. 3. n. 2.

Prædestinatio nostro modo concipiendi supponit dilectionem & electionem; hæc dilectionem. d. 3. n. 5.

Qualis pars providentiæ prædestinatio. n. 14.

Prædestinationis & providentiæ discrimin. q. 3. d. 2. n. 6.

Quomodo prædestinatio se habeat ad librum vitæ. q. 2. d. 4. n. 1. & seqq. Vid. *Liber vitæ.*

**Prædestinationis terminus, seu obiectum**  
**Quod, eiusdemque effectus.**

Quid his nominibus in genere significetur. D. 3. q. 2. d. 1.

Quatuor requisita ad effectus prædestinationis. D. 3. q. 3. d. 1. n. 4.

Christi incarnatio & passio &c. in genere spectata, non sunt effectus prædestinationis, saltem particularis, huius vel illius; sed potius generalis providentiæ q. 3. d. 1. n. 5.

Omnia dona & bona supernaturalia prædestinati, sunt effectus prædestinationis, d. 1. n. 6. & seq.

Datur in adultis prædestinatis peculiaris gratia, velut prædestinationis effectus, & quæ. d. 1. n. 17.

Omnia quæ conducunt prædestinato efficaciter ad salutem re ipsa consequendam, effectus sunt prædestinationis. ibid.

Itaque & bona quædam naturalia sunt effectus prædestinationis. d. 2. n. 1. & 2.

Imo etiam mala poenæ, & permissio culpæ, non tamen ipsa culpa, aut actus peccaminosus, effectus sunt prædestinationis. d. 3. n. 3.

**Prædestinationis Causæ.**

An & quænam sit finalis causa totius prædestinationis, quoad suos effectus. D. 3. q. 4. d. 1. n. 4.

Qua ratione ex ipso fine prædestinationis, reddi possit ratio eiusdem, tum in genere, tum in specie. ibid. n. 6. & 10.

Non vero, cur hic potius sit prædestinatus, quam ille: hoc enim sine acceptione personarum, Deus suo arbitratu decernit. ib. n. 10. & 30.

Causa meritoria totius prædestinationis est Christus q. 4. d. 2. Vide *Christus.*

Nullus homo purus potest esse causa meritoria omnium effectuum prædestinationis alterius hominis, saltem de potentia Dei ordinaria. ib. n. 13.

Nec ipsius prædestinationis quoad absolutum decretum dandi gloriam. ib. n. 15.

Orationes aliorum hominum, præterquam Christi, sunt effectus prædestinationis, non causa. n. 16.

Possunt tamen homines suis meritis & precibus conducere efficienter ad executionem prædestinationis. n. 19.

Causa efficiens, & materialis (sive subiectum prædestinationis) quænam. q. 4. d. 3. n. 1.

In parvulis nulla est causa activa prædestinationis, quoad vllum effectum. ibid. n. 3.

Quænam contra varias hæreses certa sint, circa causam meritoriam prædestinationis, ex parte prædestinati. q. 4. d. 3.

Quid scholastici nonnulli de prædestinationis causa, ex parte prædestinati senserint. q. 4. d. 4.

Quænam sit vera sententia de causa prædestinationis, ex parte prædestinati; & refutatio præcedentium. q. 4. d. 5.

Causa prædestinationis, ex parte prædestinati, non est carentia obicis, vel bona opera mere naturalia. ibid. n. 1.

Quamvis ex particularibus Dei auxiliis profecta sint, antegratiam sanctificantem. n. 10.

Causa etiam non sunt bona opera ex gratia profecta. n. 17.

Neque bonus usus gratiæ, & cooperatio nostra absolute futura, est causa, vel conditio sine qua non, respectu totius prædestinationis. n. 20.

Imo ex parte prædestinati, nulla penitus datur causa vel conditio sine qua non, respectu totius prædestinationis. n. 22.

Datur tamen in homine causa meritoria aliquorum effectuum prædestinationis, adeoq; ipsius prædestinationis, ex parte aliquorum effectuum. n. 27.

**Prædestinationis ordo ac progressus in mente divina.**

Deus antecedente plane voluntate, ac singulari amo-



re, saluandis prædestinat peculiarem quandam gratiam congruam, electorū propriā. D. 3. q. 5. d. 1. Est in mente diuina, secundum rationem nostram, aliquis ordo prioritatis inter prædestinationem ac præuisionem meritorum, seu mediorum in particulari, & inter electionem ad gloriam, aliosue actus, quibus Deus saluandis vult gloriam. q. 5. d. 2.

Variū actus voluntatis diuinæ circa finem & media, in prædestinatione considerandi. ib. n. 7. & 8.

Voluntas, qua Deus electis vult gloriam per merita, & merita propter gloriam; qua ratione distinguitur, cum ordine prioritatis, licet vna sit. n. 11.

Impossibile est, præscientiam absolutam meritorum simul esse cum prædestinatione. n. 25.

Quisnam sit ordo prioritatis actuum voluntatis in Deo, secundum nostrum modum concipiendi, quibus homini vult gloriam. n. 27. & 28.

Duplex voluntas efficax in Deo nobis conferendi gloriam, & qualis. n. 32. & 34.

Ordo intentionis & executionis, in ipso etiam Deo sine imperfectione distinguitur. n. 41.

Habet quidem Deus voluntatem conferendi gloriā ex præuisis meritis; sed quæ ad ipsam prædestinationem non pertinet. n. 44.

Quid de prædestinatione seu electione ad gloriam, ante præuisionem meritorum seu mediorum, senserint veteres Theologi, speciatim S. Augustinus, & S. Thomas. q. 5. d. 3.

Vera quidem, sed simplici voluntate, tam reprobis, quam prædestinatis gloriam voluit Deus ante præuisionem meritorum. d. 4. n. 1.

Non est distinguendum inter prædestinatos quosdam sine præuisis meritis, & alios, post præuisa merita. ibid. n. 2.

Deus pariter omnes saluandos prædestinavit ante præuisionem meritorum. n. 6.

Quamuis absolute potuit, etiam post præuisionem meritorum eosdem prædestinare. n. 58.

Sed & ordine executionis prædestinavit Deus electos dependentem a meritis. n. 61.

Cur respectu gratiæ non possit distingui voluntas executiua ex præuisis meritis, sicut respectu gloriæ. n. 64.

Qualis fuerit prima illa voluntas prædestinationis, in genere, & in specie, erga singulos electos. n. 66.

Quomodo Deo tribui possit in aliquo rationis signo, voluntas indeterminata. n. 70.

Non sunt contradictoria, decretum conferendi gloriam sine præuisis meritis, & conferre gloriam per modū præmii, sine propter merita. ibid. d. 5. n. 2.

Deus ita definit rem faciendam ab æterno, vt in tempore facit, quomodo intelligendum. n. 3.

Quid ad SS. Patres Græcos, qui contra S. Augustinū in materia prædestinationis videntur locuti, respondendum. n. 7. & seq.

Quomodo volūtas diuinæ electionis ad gloriā, quāuis sit antecedens, non tamen sit inefficax. n. 15.

Quomodo cū electione gratuita aliquorū, stet serua voluntas Dei, qua omnes vult saluos esse. n. 29.

Quomodo non obstante gratuita prædestinatione ad gloriam, nihilominus tam pauci electi. n. 30.

Qua ratione Deus serio hortetur ad vitā æternā procurandam, etsi non omnes sint electi. n. 34. & seq.

Quomodo Deus prædefiniens bona opera electorū etiam in particulari, non prædestinat tepiditatem nostram. n. 53.

Sententia hæc de gratuita prædestinatione, non tantum ad desperationem non adigit, sed potius spem nostram solide roborat. n. 57.

Quantum eadem sententia differat à Caluinistarum errore & impietate. n. 65.

Fieri potuit prædestinatio ad diuersos gloriæ gradus, ordine quodam independentiæ, siue consequentiæ, simul cum præuisione peccati. n. 69.

Potuisse Deum durante statu innocentie, ad eundem gradum gloriæ prædestinatum perducere, ad quem nunc deducitur post lapsum Adami. n. 70.

Non ideo Passio Christi fuit prædestinata ante permissionem peccati, licet prædestinatio hominum eandem permissionem præcesserit. n. 73.

Solutio illius dilemmatis: Vel sum prædestinatus; vel non sum. & c. n. 56 & 62. & q. 7. d. 5. n. 11.

Cæterarum obiectionum solutio aduersus gratuitā prædestinationem ad gloriam, q. 5. d. 5. per totū.

Non tantum ipsam gloriam, aut gratiam, sed & certum gloriæ & gratiæ gradum Deus prædestinavit ante præuisionem liberæ cooperationis nostræ. D. 3. q. 5. d. 6. n. 1. & seq.

Sed & omnes actus salutares prædestinatorum, et in particulari, tam in se, quam in sua causā prædestinavit ac prædefiniuit Deus, ante præuisionem cooperationis nostræ. ib. n. 7. & seq.

Eos tamen actus, qui peccatū necessario supponunt, nõ prædefiniuit Deus ante præscientiā peccati. n. 27.

An etiam & qualis sit ordo inter ipsā media salutis nostræ à Deo prædefinita. n. 29.

Gratia sanctificans, eiusque gradus, prius est prædefinitus, quam merium. n. 30.

Non tota ratio bonarum actionum nostrarum, sed vltimata, in decretum diuinum prædefiniens est referenda. n. 37.

Omnes particule corporis electorū prædefinitæ sunt ante præuisionem cursus recti, & quomodo. n. 41.

Aliud est opus bonū prædefiniiri ante præuisionem cooperationis nostræ, aliud ante cooperationem nostram. n. 42. (d. 8. n. 5. 9.)

Ante omne peccatū præuisum electi sunt homines. Imo ante voluntatē permittēdi peccatū Adami. n. 9.

Neque necessarium est dicere, quoad existendi consequentiam aliter esse factum. n. 11.

Quo ordine electi sint homines, vt compleant ruinas Angelorum. n. 12.

Quomodo intelligendum, vnum accipere locum & coronam alterius, sine prædestinationis incommodo. n. 13.

Omnes homines, imo & Angeli, electi sunt simul, sine vllō ordine prioritatis. d. 9. n. 2. & seq.

Diuersi diuersorum Doctorum ordines ac series signorum, quoad actus concurrentes ad prædestinationem. d. 10. n. 1. & seq.

Ordo verior secundū nostram sententiam. n. 11. 14.

*Prædestinationis certitudo est infallibilitas saluo libero arbitrio.*

Prædestinatio quomodo certa sit, & immutabilis. D. 3. q. 6. d. 1. n. 1. & seq. (n. 5. 6.)

Certus prædestinatorum numerus, & quomodo. ib.



*Index Generalis III.*

An & quomodo aliquis alterius coronam accipere possit. n. 16.

Numerus prædestinatorum prædestinitus est ex proportionem ad vniuersum; quæ tamen non consistit in indivisibili. d. 2. n. 5. & seq.

Multo pauciores homines prædestinati; & quare. d. 2. n. 9.

Quantus absolute sit prædestinatorum numerus. d. 2.

Prædestinatus potest damnari, triplicem habet sensum. d. 3. n. 7.

An & quomodo prædestinatio sit in nostra potestate; vel certe cum libero arbitrio consentiens. cit. q. 6. d. 3.

Nemo sine speciali Dei reuelatione certus esse potest de sua prædestinatione. d. 4. n. 1. & seq.

Prædestinationis quænam sint signa, & quotuplicia. Ibidem n. 12.

Constans religiosi status obseruantia, admodum probabile prædestinationis signum. ib.

Prædestinatio gratuita tam ad gratiam, quam ad gloriam, quos fructus veræ pietatis in animo producat. q. 7. in fine. n. 25.

Anchora animæ Deum timentis, & in profundo diuinæ prædestinationis pelago secure nauigantis. ibidem.

Synopsis & progressus totius prædestinationis, simul & reprobationis. ibid.

*Prædeterminatio.*

Quid prædeterminare. D. 2. q. 10. d. 7. n. 12.

Prædeterminatio physica diuina non est necessaria ad vllam operationem creatam, seu liberam, seu necessariam. D. 2. q. 11. d. 1. n. 6.

In actibus autem peccaminosis, qui moralem malitiam adiuuant, non est possibilis. n. 14.

Repugnat libero arbitrio. n. 19.

Quo sensu tamen admitti possit, causam secundam à prima, seu actione primæ causæ moueri, determinari, applicari. num. 27. Vide *prædeterminationes diuinae.*

*Prædicamentum.*

Creatio seu vti actio, seu vt passio spectetur, non est in prædicamento, nec verum accidens. D. 6. q. 1. d. 1. n. 14. 15. Ratio S. Thomæ refellitur. n. 16. 17. Rationes nostræ. n. 18.

Formaliter tamen est fundamentum relationis prædicamentalis, & quatenus. n. 13.

Deus non est in prædicamento. D. 2. q. 3. d. 1. n. 9.

Prædicamentale accidens non habet locum in Deo sed prædicabile, & quomodo secundum nostrum modum concipiendi. n. 11.

Vtiusque discrimen. ib.

*Prædicata.*

Propria de Deo. Vide *Dei essentia*. D. 2. q. 1. d. 1.

*Predicationes attributorum diuinorum.*

Vide *attributorum diuinorum predicationes*. *Proposio*. D. 2. q. 2. d. 7.

*Predicationes in diuinis.*

Variæ. D. 4. q. 3. d. 6. n. 1. & q. 8. d. 8. n. 4. 7. 8. 12. 21.

Tom. I.

Prædicationum regulæ. D. 4. q. 1. d. 7. Vide *Attributa diuina*. *Proposio*.

*Prædicationes diuinæ.*

Nulla prædicitio sequitur futuritionem absolutam rei prædicitæ. D. 2. q. 10. d. 7. n. 24.

Tres prædictionum diuinarum modi. dub. 8. numero 2.

Prædicitio efficax per modum conditionati aut generalis decreti non impedit libertatem. numero 3.

Res & effectus naturales antecedente respectu nostræ libertatis prædiciuntur. d. 7. n. 25.

Voluntas hypothetica ad futuram determinationem nostram non impedit libertatem. d. 8. num. 3.

Neq; prædicitio antecedentium in vocatione congrua. n. 4.

Quomodo arbitrii creati libertas cum prædictionibus diuinis consistat. n. 15. ad fin.

Prædefinire, prædeterminare, destinare &c. huiusmodi quid significant per se. d. 7. n. 1. 2.

Deus peccata, seu mala culpæ nullo modo prædicit, aut decernit. n. 6.

Quamuis omnem actum qua ens reale prædestinat. num. 7.

Non tamen simpliciter dicendum, Deum actus malos prædefinire. n. 13.

Hæc tamen prædictiones scientiam mediam nostræ liberæ cooperationis consequuntur, & non antecedunt. n. 17.

Opus autem peccati nec prædestinitur in se, nec in sua causa, sed solum concomitante prædictione. n. 18.

Pœna quoque proprie non nisi post præuisionem peccati prædicitur. ib.

Opus tamen peccaminosum antecederet ad nostrum consensum prædefiniri potest. n. 20.

Opus bonum prædicitur in sua causa absque nostro consensu. n. 25.

Seclusa scientia media non potest vllum opus liberum à Deo prædefiniri. n. 27.

Quare prædicitio intrinseca Deo non impedit vllum liberi arbitrii creati, impedit autem prædicitio physica in actione ipsius creaturæ. d. 6. num. 26.

Prædefiniuit Deus etiam reproborum actus. D. 3. q. 5. d. 6. n. 26.

Qui actus tamen prædefiniti non fuerunt ante præscientiam peccati. n. 27.

Deus ita definit rem faciendam ab æterno, vt in tempore facit, quomodo intelligendum. d. 5. num. 3.

Quomodo Deus prædefiniens bona opera electorum in particulari, non prædestinat tepiditatem nostram. n. 53.

Inter media omnia specialia à Deo prædefinita est ordo. d. 6. n. 29.

Gratia sanctificans eiusque gradus in prædicatione prius prædefinita, quam meritum. num. 30.

Non tota ratio operis tamen in decretum prædefiniens diuinum referenda, sed vltimata. numero 37.



*Index Generalis III.*

Omnes particulae corporum electorum prædefinitæ ante præuisionem cursus rerum, & quomodo. num. 41.

Aliud est opus bonum prædefiniri ante præuisionem peccati, aliud ante cooperationem efficientis. n. 42.

Numerus prædestinatorum prædefinitus ex proportionem ad uniuersum, & qualimitatione. q. 6. d. 2. n. 5. & 2. seqq.

Qui actus prædefiniti non fuerint ante præscientiam peccati. D. 3. q. 5. d. 8. n. 9. ad 12.

*Premium.*

Præmii voluntas quomodo possit esse gratuita. D. 3. q. 5. d. 4. n. 69.

*Præscientia.*

Quid significet. D. 3. q. 2. d. 1. n. 13. & d. 3. n. 12.

Quomodo comparetur & distinguatur ad prædestinationem. d. 3. n. 2.

Præscientia Dei quomodo concordet cum libero arbitrio. D. 2. q. 1. d. 11.

Præscientia peccati quomodo prior illo bono, cuius occasio peccatum. D. 3. q. 3. d. 3. n. 8.

Præscientiam absolutam meritorum impossibile est esse simul cum prædestinatione, & cur. q. 5. d. 2. n. 25.

Scientia approbationis vel amicitiae quare in Deo dicatur absolute præscientia. d. 5. n. 4.

Actus prædestinatorum salutare, & certus gloriae gradus non fuerint prædestinata ante præscientiam conditionatam liberæ cooperationis nostræ. d. 6. n. 1.

Decretum prædestinationis extendit se ad gloriae gradum tam essentialem, quo actus prædestinati salutare, sed ante omnem præuisionem cooperationis nostræ. n. 7. 9.

Etiã in sua causa fuerunt à Deo prædestinati. numero 8. 9.

Quam accidentalem, ad hunc tamen non nisi ante absolutam præuisionem peccati. n. 4.

Quomodo Deus non prædefinierit reprobatorum actus ante præscientiam peccati. n. 27. Vide plura. *Præuisiones diuinae, Prædestinatio.*

*Præsentia Angeli.*

Seu ubi angelicum quid. Vide *Locus Angeli, ubi Angelicum, motus Angeli*. ubi ad longum.

*Præsentia Dei.*

Vide *Dei immensitas*. D. 2. q. 4. d. 3.

*Præterita.*

Quomodo cognoscant Angeli. D. 5. q. 3. d. 4. n. 14. &c. Vide *obiectum Ang. cog.* ut supra.

Species præteritorum angelicæ quales. ib. & seqq.

*Præuisio.*

Vide *Prædestinatio, Præscientia, Electio.*

*Principium.*

Theologicum quid, Disp. 1. quæst. 3. d. 2. n. 15. & q. 5. d. 1. n. 2.

Conclusio Theologica, quomodo possit esse principium Theologicum q. 5. d. 3. n. 5. 6.

Habitus primorum principiorum dignitate cedit. Theologiae. q. 4. d. 5. n. 5.

Quatenus etiã fidem diuinam comprehendat. d. 3. n. 11.

Quid significet *in principio* in creatione cæli & terræ. D. 6. q. 2. d. 1.

Varie explicationes. n. 1. ad 8.

Nostra. n. 8. ad fin. Vide *cælum & terræ.*

*Principium in diuinis.*

Personis diuinis quomodo nomen principii commune. D. 4. q. 4. d. 1. n. 4.

Philosophorum antiquorum opiniones de infinitate primi principii. D. 2. q. 4. d. 1. n. 1. Vide plura. *Pater. Filius. Spiritus S.*

*Prioritatis ordo.*

In electione hominum nullus est, sed omnes simul electi. D. 3. q. 5. d. 9. n. 2.

Ordo & distinctio prioritatis actuum in Deo, secundum nostrum concipiendi modum, quibus homini uult gloriam. d. 2. n. 27.

Quis ordo ille. n. 28.

Voluntas qua Deus electis uult gloriam per merita, & hæc propter illam, quomodo in se distincta cum ordine prioritatis, licet vna sit. n. 11.

Idem est de electione ad gloriam. ib.

Ordo signorum in voluntate diuina secundum rationem distinguitur, in quibus hoc prius, illud quasi posterius uoluisse uidetur. numero 4. Vide *Ordo.*

*Priscillianistæ.*

Eorum error. D. 2. q. 3. d. 1. n. 14.

Circa Angelorum creationem, & vna Manichæorum. D. 5. q. 1. d. 1. n. 13.

*Prinuationes.*

Negationes, entia rationis, denominationes extrinsecæ non sunt perfectiones simpliciter simplices. D. 2. q. 3. d. 2. n. 5.

Vt nec relationes, nisi in maxima sorte confuse considerata. n. 4. 5. Vide *Perfectio, Dei essentia, Dei potentia*. & perfectiones diuinas partim absolutas, partim negatiuas.

*Processiones personarum diuinarum.*

Est alia processio in diuinis, quam uerbi generatio. D. 4. q. 2. d. 8. n. 1.

Eaque secundum voluntatem. n. 2.

Neque est generatio. n. 3.

Sed recte dicitur spiratio, vel absolute processio. num. 4.

Quare processio amoris in diuinis non dicatur generatio. n. 11.

An, quales & quot in Deo processiones personarum, siue ad intra. d. 1.

Quomodo quatuor processiones etiã distingui possint, ut Origines. quæst. 3. dub. 5. num. 14. Vide *Origines.*

*Processus & series.*

Totius prædestinationis. D. 3. in fine.

Totius reprobationis. q. 7. d. 4. n. 11.

*Produ-*



## Index Generalis III.

### Productio.

Animi, herbarum, animalium, arborum, animantium, quæque suis locis. V. G. *Asi* & sic deinceps.

Modus & tempus productionis aquarum infra & supra firmamentum. Vide *aqua firmamenti*. D. 6. q. 3. d. 1. n. 52.

### Propheta.

Theologia in Prophetis quoad aliquas conclusiones vere fuit scientia. Disp. 1. quæst. 2. d. 3. num. 9. Vide *Theologia*.

Quid per Verbum intelligendum, quod Deus ad Prophetas loquitur. D. 4. q. 4. d. 2. n. 10.

### Propositio.

Per se nota quid. D. 2. q. 1. d. 2.

*Nix est alba*: & similes non sunt propositiones per se nota. n. 14.

Neque illa, in quibus propria passio etiam immediata prædicatur de subiecto: Nec illa: *Motus est*, num. 3.

Illam tamen est talis: *Natura est*: *Terra est* &c. numero 13. 14.

*Deus est*: nota est per se secundum se. n. 8.

Non tamen per se nota nobis. n. 7.

Quæ sint propositiones per se notæ sensu quidditativo quæ intuitivo. n. 13. 14.

Propositio de inesse certa quænam sit. D. 1. q. 5. d. 4. num. 1.

In propositionibus de secundo adiacente subiecta concreta accipiuntur materialiter, non formaliter. D. 2. q. 1. d. 3. n. 3.

Propositiones in diuinis quæ valeant. Vide *attributorum diuinorum prædicationes*. *Prædicationes in diuinis*.

Ad propositionem veram in formali sensu quid requiratur. q. 2. d. 7. n. 5.

Propositiones de contingentibus futuris quando veræ vel falsæ in se respectu obiecti. quæst. 8. d. 6. num. 34.

Quando veræ vel falsæ significando respectu cognoscentis. ib.

Propositiones variæ de Deo. Vide *Dei essentia* & vbi supra.

Propositiones reduplicatiuæ in diuinis, vel quæ habent vim reduplicatiuam, quatenus veræ, quatenus falsæ. Vide *Prædicationes in diuinis*. *Attributorum diuinorum prædicationes*. D. 2. q. 2. d. 7. n. 8. ad 11.

Propositiones variæ reduplicatiuas. Vide ibid est, *prædicationes in diuinis*.

Propositio fidei immediata conclusio Theologica quomodo esse possit. Disput. 1. quæst. 5. dub. 3. num. 5. 6.

Hypotheticarum propositionum quædam consequentiæ quando formales fiant. Disp. 2. q. 8. d. 5. num. 31.

Propositio fidei & Theologica. Vide *Fides*, vbi plura.

### Proprietates personarum.

Origines, & notiones quomodo distinguantur. D. 4. q. 3. d. 5. n. 17.

Proprietas personæ in quo differat à relatione, seu proprietate notionalium. n. 4.

Proprietatum personalium, relationum, notionum, originum comparatio. Vide *Comparatio Et Notio*. vbi plura.

Proprietates personarum sunt quatuor. n. 16. Vide plura, *Personæ diuinæ*.

### Prouidentia.

Prouidentia, & *providere* duplex significatum. D. 3. q. 1. d. 1. n. 5.

Prouidentia in genere duo includit. n. 6.

Quomodo differat à gubernatione. n. 10.

Quomodo à dispositione. n. 11.

Quomodo à prædestinatione. q. 3. d. 2. n. 6.

Prouidentia definitio. n. 9.

Directe actus intellectus significat. n. 7.

Et quem & qualem. n. 9.

Reprobatio est pars obiectiua, & quasi integrans prouidentia. q. 7. d. 1. n. 5.

Prædestinatio qualis eius pars. q. 2. d. 3. n. 14.

Passio Christi quomodo effectus generalis prouidentia; Vide *Christus*. D. 3. q. 3. d. 1. n. 5.

### Prouincia.

Prouinciis singulis singuli Angeli præfunt. Vide *Ministeria Ang.* D. 5. q. 6. d. 8. n. 26. 27.

### Prouiso vniuersalis.

Non requirit impeditionem omnium defectuum, sed particularis. D. 3. q. 1. d. 3. n. 12.

### Punctum indiuisibile.

Non est locus adæquatus Angeli, sed locus quantus. D. 5. q. 2. d. 1. n. 7.

Nec tamen repugnat ei esse in solo tali puncto ex parte ipsius. n. 12. Ratio. n. 13.

Puncta realia & physica, vt & superficies, lineæ, partes non sunt actu distincta in continuo. D. 2. q. 4. d. 2. n. 23. &c.

Angelus in solo puncto moueri potest motu continuo, contra Aristotelem. D. 5. q. 6. d. 6. n. 9.

### Purgatio Angelica.

Illuminatio & perfectio synonyma sunt, & quid. D. 5. q. 4. d. 4. n. 8.

### Pythagora.

Metempsychosis. D. 3. q. 4. d. 3. n. 6. Vide *Origenes*.

Pythagorici cum Platonis & Stoicis, quos secuti plures hæretici materiã primam Deo coeternam falso asseruerunt. D. 6. q. 1. d. 3. n. 3.

## Q.

### Qualitas.

**A**N Angelus possit qualitatem, aut verum accidens producere, & cur non, nisi solum motum localem seu vbi, eiusque impetum. Vide *potentia productiua*. D. 5. q. 5. d. 4.

An per qualitatem aliquam, aut proprietatem, sit in loco. Vide *vbi Ang.* quæst. 2. dub. 3. numero 9.

### Quantitas.

Extensiuã & intensiuã lucis productæ. I. Die. D. 6. q. 2. d. 3. n. 4.

Locus Angelorum quantus est, non punctum. D. 5. q. 2. d. 1. n. 7. Vide *Punctum*.



## Index Generalis III.

### Quatuor coæua.

Quid, Error Alberti Magni & aliorum circa illa. D. 6. q. 2. d. 2. numero 19.

Quatuor anni temporum varietas vnde, Vide *opus 17. diei*, quæst. 4. d. 2. numero 5.

### Quidditatiua cognitio.

An Angelus in ea falli possit, & cur non, Vide *modus Ang. cog. Cognitio Ang. obiectum Ang. cog. &c.*

Homines viatores non possunt habere nomen quod Deum quidditatiuè significet, possunt beati. Vide *de nomina diuin.* D. 2. q. 7. d. 4. num. 6.

Nec est, nec esse potest villa species Dei propriè, qua Deus cognoscatur clarè, & quidditatiuè cognitione abstractiua, disp. 2. q. 6. d. 2. numero 16. Vide *Dei visio, cogitatio.*

Videre quidditatiuè, vel per essentiam quid. Vide *visio*, d. 1. numero 3.

### R.

#### Ratio naturalis.

Tum probabilis, tum euidens, locus est externus Theologiæ, D. 1. q. 5. d. 1. numero 5.

#### Rationalis voluntas

Dei est, & ordinata, disp. 2. quæst. 10. d. 5. num. 1.

#### Reduplicatiua propositiones,

Vel quæ vim talium habent in terminis diuinis quatenus veræ, quatenus falsæ. Vide *predicationes in diuinis, propositio, termin.* *Attributorum diuinorum predicationes*, D. 2. q. 2. d. 7. numero 8. ad 11.

Reduplicatiuas varias, vide *ibid.* & *predicationes in diuinis, propositio.*

#### Regnis.

Singulis Angelus præest, D. 5. q. 6. d. 8. n. 26. 27.

#### Relatio

Vbi Angelicum, qualis relationis sit fundamentum, Vide *ibi*, D. 5. quæst. 2. d. 2. numero 8.

Creatio qualis, Disp. 6. quæst. 1. d. 1. numero 13.

#### Relationes diuinæ & attributa relatiua.

Relationum comparatio, Vide *comparatio*. Disp. 4. quæst. 3. d. 5. numero 20. 21.

Nulla datur relatio realis in Deo ad creaturas, D. 4. quæst. 3. d. 1. numero 3.

Sed tantum rationis, est creaturæ ad creatorem realis & prædicamentalis sit, Disput. 6. quæst. 1. d. 1. numero 13.

Dantur tamen relationes reales mutue inter ipsas personas diuinæ, disp. 4. q. 3. d. 1. numero 7.

Quæ etiam reales sunt secundum esse ad. n. 11.

Sunt autem tantum quatuor, numero 12.

Eæque substantiales, non accidentales, numero 13.

An inspiratio actiua & paternitas sunt dicendæ duæ relationes à parte rei, n. 13.

Relationis illæ non distinguuntur à parte rei ab essentia diuinæ, d. 2. numero 1.

Sed ratione, numero 8.

Et quidem ratiocinata, numero vdecimo.

Eaq; viatoris seu abstractè tantum cognoscentis, n. 9.

Idque magis quam aliæ, quæ in diuinis ratione distinguuntur, numero 10.

Varia relationum diuinarum distinctio inter se, numero decimo quarto.

Item ad personas, numero 23.

Participia & verba notionalia non possunt absolute prædicari de relationibus, possunt de personis, numero 26.

Attributa relatiua sunt de essentia Dei, dubio 3. numero quinto.

Relationes tamen personarum sunt extra essentiam, iuxta nostrum modum concipiendi, numero septimo.

Adeoque de se mutuo formaliter non prædicantur, ibidem.

Licet intrinsecè à parte rei essentia in relationibus includatur, numero nono.

Quid dicendum de relationibus, si in concreto considerentur, numero vndecimo.

Relationes personarum singulæ sunt perfectiones ratione distinctæ ab essentia, d. 4. numero 5.

Et quidem plures reales relatiuæ, & quomodo, numero sexto.

Et formaliter acceptæ infinitæ, & quomodo, numero septimo.

Non videntur tamen perfectiones simpliciter simplices, numero 8.

Omnia transcendentia, quomodo in plurali dici possint esse in diuinis, numero 9.

Probabilius est, esse quoque in diuinis plures existentias relatiuas, numero decimo.

Non tamen essentiæ vel quidditates etiam cum addito relatiuæ in Deo sunt asserendæ, numero decimo quinto.

Proprietas personæ quomodo differat à relatione seu proprietate notionalium, d. 5. n. 4.

Relationes diuinæ quomodo à creatis differant, quæst. 3. d. 6. numero 24.

Ratio formæ hypostaticæ quando includatur, & excludatur à ratione formali relationis, dub. 5. numero 38.

Personarum proprietates sunt quatuor, & quæ, numero decimo sexto.

Quid relatio non mutua, Disput. 2. quæst. 7. d. 2. numero septimo.

Quænam nomina in Deo relatiua secundum esse, quæ secundum dici, numero 6. Plura de relationibus, Vide *perfectio, bonum.*

#### Repletiue.

Deus repletiue est in loco, id est, totus in toto, & totus in qualibet parte, D. 2. q. 4. d. 3. n. 9.

Replet tamen creaturas seu loca metaphoricè, ibid. Vide *Dei immensitas.*

#### Reprobatio reprobis.

Reprobi qui, D. 3. q. 7. d. 1. numero 1.

Reprobationis & prædestinationis discrimen, numero secundo.

Reprobatio rationis Deo propriè ab æterno conuenit, numero 2.

Item actiua ad intellectum non voluntatem pertinet, numero 3.

Quid hæc, ibid. & numero 4.

Qualis pars prouidentia reprobatio, numero 5.

Eius diuisio, & partes eius, numero 6.

Qualis



### Index Generalis III.

Qualis sit. num. 17.  
 Reprobatio duplex; positua, & negatiua; & quid  
 vtraque. n. 15. 21.  
 Negatiua actus reflex<sup>9</sup> diuinæ voluntatis quis. n. 18.  
 Mala spectantia ad posituam. n. 20.  
 Quomodo vtraque prædestinationi opponatur. ib.  
 Quatuor genera causarum reprobationis. ibid.  
 In quo signo quis censetur simpliciter reiectus. nu-  
 mero 26.  
 Ratio finalis reprobationis quod duplex. n. 5. 9.  
 Quatuor actus ad reprobationem requisiti. d. 4. nu-  
 mero 2.  
 Totius reprobationis processus & ordo. n. 11.  
 Quomodo cum libero arbitrio congruat. n. 4.  
 An in nostra potestate. n. 9.  
 Effectus reprobationis. d. 2.  
 Est indiuisibilis. d. 5. n. 1.  
 Reprobis Deus non prædestinat incongruam gra-  
 tiam. q. 5. d. 1. n. 3. 8. & d. 5. n. 3. 1.  
 Reprobatorum numerus certus. Vide *numerus*.  
 Salomon an reprobus. Vide *Salomon*.  
 Qua voluntate Deus tam reprobis, quam prædesti-  
 natis gloriam voluerit ante præuisionem meri-  
 torum. D. 3. q. 5. d. 4. n. 1.

#### Reptilia.

Quando creata, & cur inter opera V. & VI. diei nu-  
 merari soleant. D. 6. q. 5. d. 1. n. 2. An quia aquati-  
 ca V. terrestria VI. die producta. ib.

#### Res.

Inter res creatas proprie vna est ratio volendi aliam  
 Deo, & quatenus. D. 2. q. 10. d. 5. n. 8. Vide *plura*  
*Dei voluntas*.  
 Res variis modis dicuntur æternæ tam à philoso-  
 phis, quam à scriptura. q. 5. d. 2. n. 13.  
 Res eadem quomodo effectus, terminus, & subie-  
 ctum simul prouidentia. Disp. 3. quæst. 1. d. 3.  
 num. 13.  
 Res omnis denominatiue bona est bonitate diuina,  
 formaliter autem bona similitudine quadam bo-  
 nitatis diuinæ. D. 2. q. 3. d. 3. n. 8.  
 Res eadem in Deo per idem medium cognitum, &  
 per medium non cognitum, an cognosci possit.  
 q. 6. d. 9. n. 12.  
 Res & effectus naturales antecedente respectu no-  
 stræ libertatis præfinitur. quæst. 10. dub. 7. nu-  
 mero 25.  
 De eadem re quando contradictoria prædicari pos-  
 sint. q. 2. d. 2. n. 11.  
 Quatenus omnes res Deo in æternitate præsentis.  
 q. 5. d. 2. n. 15. 17.  
 Res intrinsece supernaturales sunt etiam modi & ac-  
 cidentia quædam; & quomodo ea cognoscant  
 Angeli. Vide *obiect. Ang. cog. resp. obiect. super*. D. 5.  
 q. 3. d. 7. n. 4. 5.  
 Rerum existentia est effectus prouidentia. D. 3. q. 1.  
 d. 3. n. 13.  
 Mundus tam quoad res permanentes, quam succes-  
 suas cur non potuerit esse ab æterno. Vide *mun-*  
*du*. D. 6. q. 1. d. 2. n. 8. ad fin.  
 Res creatæ in suo genere recte Deo similes dicun-  
 tur non contra. Vide *similitudo*. D. 2. q. 3. d. 2.  
 num. 7.

An omnis res gesta spiritualem sensum habeat in  
 Scriptura. Vide D. 1. q. 5. d. 2. n. 2.  
 In rebus naturalibus applicatio agentium natura-  
 lium quantum efficere possint Angeli. Disput. 5.  
 quæst. 5. d. 4. numero 7.

#### Reuelatio

Nemo sine speciali Dei reuelatione certus esse po-  
 test de prædestinatione sua. Disput. 3. quæst. 6.  
 d. 4. numero 1. & c.  
 Reuelationum B. Amadei autoritas quanta. D. 5.  
 q. 1. d. 4. n. 3. & q. 6. d. 8. n. 6.  
 B. Brigittæ reuelatio de numero Angelorum. d. 6.  
 numero 7.  
 Reuelaris quomodo credant hæretici. D. 1. q. 3. d. 2.  
 n. 3. vide *plura*, *Theologia*, *Fides*.  
 In somno anima magis expeditur ad spiritualia obie-  
 cta & reuelationes percipiendas. D. 2. q. 6. d. 1.  
 n. 11. vide *propositio*.

#### Sagarum translatio.

An & qua ratione vtriusque sexus striges transfe-  
 rantur à daemone verè corporaliter ad nocturna  
 conuenticula. D. 5. q. 5. d. 3. n. 2.  
 Fundamentum negatiuæ. n. 3. ad 8.  
 Affirmatiua vera, numero 9.  
 Explicatio Canonis in speciem contrarij è Nauarro  
 pro affirmatiua, n. 10.  
 Nostra melior. n. 11. ad 18.  
 Reijcitur tam Nauarri, quam Burchardi explicatio  
 Canonis, numero 18.  
 Quomodo sagæ noceant hominibus. Vide *dæmo-*  
*num studia*, vbi *plura*.  
 Quomodo dæmones in assumptis corporibus cum  
 illis possint negotiari, d. 5. n. 1.

#### Sagarum metamorphoses.

Angeli tam boni, quam mali non possunt homines  
 conuertere in bestias; adeoque transmutationes  
 sagarum apparentes sunt tantum. D. 5. quæst. 5.  
 d. 4. numero 8.  
 Probatur ex S. Augustino, n. 9. Ratione. n. 10.  
 Quomodo fiant transmutationes strigum, num. 11.  
 soluta obiectio, n. 12.  
 Possunt dæmones seu sponte sua, seu per sagas ex-  
 terno aliquo symbolo euocati, Deo permittente,  
 tempestates excitare, & c. n. 13.  
 Probatur è Scriptura, n. 14. Ratione. n. 15. Soluta  
 obiectio, n. 16.

#### Salomon

An reprobus. D. 3. quæst. 6. d. 4. numero 5.

#### Sancti

Qui, & quot Deum in hac vita viderint. Vide *visio*  
*Dei intuitiua*. D. 2. q. 6. d. 1. n. 12. 13.

#### Sanctificans gratia.

Eiusq; gradus prius prædefinita in prædestinatione,  
 quam meritum. D. 3. q. 5. d. 6. n. 30.  
 Quomodo Angelus & Adamus in eadem creati. Vi-  
 de *gratia*, *hominis conditio*. & c. *meritum*, vbi *plura*.

#### Sapientia.

Eius triplex acceptio. D. 1. q. 2. d. 5. n. 1. 2.



Quomodo à scientia differat secundum S. Augustinum, numero 3.

Sapientia octo conditiones, ibid.

Theologia simpliciter loquendo rectè dicitur sapientia, Disput. 1. quaest. 2. d. 5. numero 3. & quomodo, vide *Theologia*.

*Saturni & Iouis stipitatores.*

Non præiudicant cælorum soliditati, Vide *Phænomena*. Disput. 6. quaest. 3. d. 3. §. 7. numer. 90. ad fin.

*Schola publicæ Theologicæ.*

Alexandriæ Anno Christi 180. & alibi, D. 1. q. 1. d. 1. numero septimo.

*Scholastica Theologia.*

Vide *Theologia*, Disp. 1. quaest. 1. dubio 2.

*Scientia.*

Hominis in statu innocentia quæ, & quotuplex. D. 6. q. 5. d. 2. numero 1. 2.

An posteri Adami in scientia perfecti fuissent, numero vndecimo.

Scientia est etiam singularium, & quomodo. D. 1. q. 2. d. 3. numero 5.

Quid requiratur ad scientiam, numero 5. & 2. seqq.

Scientia latius sumpta complectitur Theologiam, in quocunque subiecto, d. 3. n. 10. 11.

Scientiarum subalternatio, d. 4. numero primo.

Quæ scientia subalternata secundum quid, quæ simpliciter, ibid.

Conditiones requisitæ ad scientiarum subalternationem, numero 2.

An Theologia scientia subalternata respectu vllius scientia proprie & philosophicæ, & cur non. ib.

Nequidem secundum quid, numero 3.

Theologia etiam si esset scientia proprie, non tamen esset simpliciter subalternata, numero 2.

Theologia quatenus scientia, quatenus non, dub. 3. numero quinto, ad 12. Vide *Theologia*, vbi plura.

Scientia humanæ quomodo ab intellectu distinguantur, q. 3. d. 2. numero 5.

Scientia non requirunt aliam causalitatem formalem sub qua ab ea propter quam vel *Quæ*. d. 3. numero nono.

Scientia quando sit practica, quando speculativa. q. 4. d. 3. numero 4.

Requisita ad scientiam practicam, numero 1. 2.

Scientia naturales certiores sunt Theologia opinativa, d. 4. numero 8.

Secundum quid certiores certitudine subiecti seu adhesionis, quam Theologia simpliciter dicta, numero 6.

Theologia certitudo respectu aliarum scientiarum, dubio quarto.

Dignitas eiusdem super omnes alias scientias & artes dubio quinto.

Scientiarum & habituum dignitas vnde sumenda, n. 2.

Necessitas scientia vel artis inferioris ad superiorem non obest superiori dignitati, numero 11.

Scientia quomodo differat à sapientia, secundum S. Augustinum, numero 3.

Quandonam obiectum cognitum est principium quo cognitionis, D. 4. q. 4. d. 3. numero 25.

Theologia in Christo, Prophetis, Apostolis &c. & nobis, an sit verè scientia, vel non. Vide *Theologia* D. 1. q. 2. d. 3. n. 5. ad 12. vbi plura.

*Scientia infusa.*

Non potest creari substantia cui per se sit connaturalis scientia infusa intuitiva mysteriorum gratia, per accidens aliunde, Disputat. 2. quaest. 6. d. 2. numero 6.

Quomodo supernaturalia per illam intelligant Angeli, vide obiectum *Ang. cog. resp. obiect. supernat.* D. 5. q. 3. d. 7. numero 9. & 2. seqq.

*Scotus.*

Malè negat Angelos, & id genus entia natura sua perpetua, rectè dici necessaria, D. 5. quaest. 1. d. 3. numero 35.

Malè item ait, Deum ab Angelis naturaliter cognosci, per aliquam diuinæ essentia speciem creatam, q. 3. d. 3. numero 12.

Quæ Scoti formalis, quæ modalis distinctio, D. 2. quaest. 2. d. 2. numero 1.

Scoti sententia circa figuram loci Angelicam, D. 5. q. 2. d. 1. numero 16.

*Scriptores Canonici S. Scripturæ.*

Non intellexerunt semper omnem sensum à Spiritu sancto intentum in ijs, quæ scribebant, Disp. 1. quaest. 5. d. 2. numero 9.

Potuerunt ignorare verum sensum Scripturæ aliquoties à Spiritu sancto intentum, quam citant, n. 3. maxime antiquioris scripturæ, n. 5.

Est tamen, cum hoc fit, sensus Scripturæ verus sensus, non accommodatius, numero 5.

Sensu accommodatitio an in nouo Testamento vsu scriptores canonici, n. 4. & 2. seqq.

*Scriptura Sacra.*

Quare vna cum Sanctis Patribus prædestinationem subinde per actum voluntatis explicet, D. 3. quaest. 2. d. 2. numero 17. 18. 20.

Vbi olim S. Scripturæ publicæ scholæ, Disput. 1. q. 1. dub. 1. numero 7.

Quomodo intelligenda Scriptura, cum Deum videri posse negat, D. 2. q. 6. d. 1. numero 6. 7.

Lectores illius in Ecclesijs quando constituti, ibid.

Dignitate & auctoritate superat Ecclesiam, Disp. 1. quaest. 4. d. 5. numero 8.

Et Concilia generalia, ibidem.

Scriptura absolute non est vnicus Theologia locus proprius, q. 5. d. 1. numero 6.

De Scriptura sunt aliquo modo omnia, quæ ad fidem pertinent, ibid.

Scriptura non ad profana quæque accommodanda, d. 2. numero 6.

Scripturæ varijs sensus, d. 2. per totum. Vide *Scripturæ sensus*.

Scripturæ proprium, vti rebus ad significandam, n. 1.

Metaphoris vititur tribus de causis, numero 2.

In Scriptura vetus Lex est figura noua, ibid.

Noua Lex est figura status gloria, ibid.

Eternæ res varijs modis dicitur à Scriptura, quæ Philosophis, d. 2. q. 5. d. 2. n. 13. sed non proprie, n. 15.



## Index Generalis III.

### Scripturae sensus.

Varij, Disp. 1. quaest. 5. d. 2. per totum.  
 Accommodatitius quis, Disp. 1. quaest. 5. d. 2. numero 4. & 2. seqq.  
 An in nouo Testamento eo vsi Scriptores canonici, ibidem.  
 Antiquioris Scripturae sensus tantum accommodatitius subinde, nusquam est in scriptura, n. 5.  
 Exempla & res non faciunt sensum accommodatitium, sed aliquid tertium, n. 6.  
 Accommodatitius sensus ad argumenta nihil valet, numero decimo.  
 Scriptor Canonicus ignorans verum sensum intentum à Spiritu sancto antiquioris Scripturae, verum nihilominus sensum habet, non accommodatitium, numero 5.  
 Quilibet Scripturae locus habet literalem sensum, numero septimo.  
 Eumque non falsum, cum ex mente sua asserit, ibid.  
 Idem locus Scripturae plures sensus literales subinde habet, ibid.  
 Quomodo colligendum quis sit sensus literalis à Spiritu S. intentus, cum plures sunt, n. 9.  
 Sensus literalis firmissimum argumentum praestatur, numero decimo.  
 Parabolicus ad litteralem refertur, n. 1. 2.  
 Item spiritualis & mysticus, cum de eo constat, numero decimo.  
 Alias perse à toto genere parum valet, ibid.  
 Mystico sensu quam apte vtantur Lutherani, contra quam doceant, n. 10. Vide *Fides*.  
 An omnis res gesta spirituale sensum habeat, numero secundo.  
 Quae differentia sensus Scripturae vel significatiue, vel recitatiue scripti, numero octauo. Caetera vide *Scriptores canonici*.

### Secunda causa

Quomodo se habeant ad contingentiam, vide causa secunda, D. 2. q. 10 d. 6. n. 4.  
 Quomodo à prima determinentur. Vide *praedeterminatio, praefinitiones diuinae*.

### Semipelagianorum

Error. D. 4. quaest. 1. d. 1. numero 12.

### Sensus externi

Quatenus à demone ijs illudi possit, quatenus non, Disp. 5. quaest. 5. dub. 6. numero 2. & seqq. vide *potestas Angelorum*.

### Seraphim, Throni

Cur hæc nomina non tribuantur malis angelis, D. 5. q. 6. d. 3. n. 25.  
 Seraphim an & cur ante Cherubim ponantur, D. 5. quaest. 1. d. 5. numero 7.

### Siccitas

Cum virore & fecunditate terræ quando elaborata, & cur III. die D. 6. q. 2. d. 2. n. 12.  
 Cur Moyses v. 1. Terram prius à Deo creatam, postea rursus dicat, & vocauit aridam terram, q. 4. d. 1. numero 6. 7.

### Signum

Signorum ordo in diuina voluntate secundum ra-

tionem distinguitur, in quibus hoc prius, illud quasi posterius voluisse videtur, Disp. 2. quaest. 10. d. 5. numero 4.

Angeli in eodem signo sunt electi cum hominibus, D. 3. q. 5. d. 9. numero 5.

Signa praedestinationis quæ & quotuplicia q. 6. d. 4. numero duodecimo.

Signa reprobationis positivæ, q. 7. d. 1. numero 20.

In eo ipso signo, quo quis quomodolibet reiectus est à gratia congrua, absolute & simpliciter reiectus est, numero 26.

### Similitudo.

Hominis cum SS. Trinitate vnde colligatur, D. 6. q. 5. d. 1. numero 12.

Et si omnes homines ad imaginem Dei facti, quomodo tamen ad similitudinem soli iusti, numero 14. Vide *hominis conditio*.

Similitudo obiectiua, seu per modum medij cogniti, ad videndum Deum nec per absolutam Dei potentiam possibilis est, D. 2. q. 6. d. 2. n. 2.

Quadruplex similitudo creata, de qua quaeri potest, per quam Deus videatur, n. 1.

Res formaliter similitudine quadam diuinæ bonitatis quomodo bonæ. d. 3. n. 8.

### Simonis Magi

Error. Disp. 2. quaest. 8. d. 11. numero 1.

### Simplicis intelligentiæ scientia.

Vide *scientia simplicis intelligentiæ*. Disp. 2. quaest. 11. d. 10. numero 6.

### Simplicitas Dei.

Quæ perfectissima, D. 2. q. 2. d. 3. numero 9.

Perfectissimæ non adueriatur compositio rationis, ibid. Vide *vnitas*.

Simplicitatem attributorum substantia diuina habet à propria subsistentia, D. 4. q. 1. d. 6. n. 11.

Errores circa simplicitatem Dei variorum, & Philosophorum priscorum, D. 2. q. 3. d. 1. n. 2. Vide *Dei simplicitas*, vbi plura, *Philosophus*.

### Singularia

Quomodo cognoscant Angeli, vide *obiectum ang. cog. nat. resp. rer. mater*, D. 5. q. 3. d. 4.

Singularium an & quomodo scientia, Disp. 1. q. 3. d. 3. numero 5.

### Sol

Eclipsatus tempore SS. passionis probat cælorum motum. D. 6. q. 4. d. 3. numero 4.

Sol & Luna cur luminaria magna dicantur, d. 2. numero nono.

Solaris anni & Lunaris periodus vnde desumpta. Vide *opus 17. diei*.

Lux cur non proprietas Solis. D. 6. q. 4. d. 2. n. 5.

### Soliditas cælestis substantiæ.

Soliditas cælorum I I. die elaborata. Disputatione 6. quaest. 2. dubio 2. numero 12. & quaest. 3. dubio 2.

Non est proprietas naturalis substantiæ cælestis, causa variæ, quaestione 3. dubio 2. numero 48. & 2. seqq.

An cælum sit solidum vel liquidum, vide *opus 11. diei*. Firmamenti soliditas. d. 1.

Solidi-



Soliditati caelorum cur non obstant noua phanomena, Vide *phanomena*, d. 3. per totum.

*Somnus.*

In somno anima magis expeditur ad spiritualia obiecta, & reuelationes percipiendas, D. 2. quaest. 6. d. 1. numero 11.

*Spatium & spacia imaginaria.*

Hæc non dantur, Disp. 2. quaest. 4. d. 4. num. 1.

Deus proprie non est in talibus, ibid.

An sit in locis vacuis, ibidem.

An in vacuitate, ibid.

Est tamen quaestio hæc ferè de nomine, Vide *Dei immensitas*, prope fin.

Angeli, si extra mundum, non possunt dici esse in spatio, bene tamen creatura aliqua corporalis, D. 2. quaest. 4. d. 4. numero 10.

*Status innocentie.*

Potuisset Deus durante statu innocentie ad eum glorie gradum, ad quem nunc deducitur prædestinatus, post lapsum Adami deducere, Disp. 3. quaest. 5. d. 5. numero 70.

De scientia primi hominis, & posteriorum, & alijs dotibus animi & corporis, Vide *hominis conditio*, Disp. 6. q. 5. d. 2.

*Species.*

Speciebus singulis perfectis substantiarum corruptibilium ex probabili præfunt singuli Angeli, D. 5. q. 6. d. 8. numero 25.

Nulla species possibilis, qua Deus cognoscatur quidditatiuè & abstractiue, d. 2. q. 6. D. 2. n. 16.

Visibiles species videri possunt, Disput. 2. quaest. 6. d. 9. numero 10.

Reipsa videtur Deus à beatis per speciem expressam, D. 2. q. 6. d. 2. numero 7. 8.

Non per impressam, sed Deus per seipsum sufficit, numer. 9. imo nec videri per speciem impressam potest, numero 12.

Deus male dicitur specierum vices supplere in visione, numero 11.

Sirem quampiam, ut instrumentum, Deus ad visionem assumeret, id non connaturale foret, nec species, sed arbitrarium, numero 15.

Nulla quidditatiua Dei cognitio per speciem expressam possibilis, numero 17.

Species rerum quando vna perfectior altera, q. 11. d. 4. numero 4.

An diuersæ eiusdem subinde excellentiæ & perfectionis, n. 5. Vide *visio, visio Dei intuitiua*.

*Species Angelicæ intelligibiles.*

Sunt Angelis congenitæ, n. 5. q. 3. d. 4. numero 5.

Idque omnium rerum naturalium, numero 7.

Non distinctæ sed eadem ad essentiam & existentiam &c. cognoscendam, n. 8.

Numero finitæ, imo vna, infinita successiue representare possunt, n. 10. & 11. & quomodo n. 12.

Rerum præteritarum quales, numero 14. & seqq.

Pure possibile nullæ, numero 21.

Quibus speciebus Angeli obiecta sua, & qualia cognoscant, Vide *medium Ang. cog.*

*Speculatiuum.*

Speculatiuus habitus vnde fumatur, D. 1. q. 4. d. 3. numero 4. in quo consistat, numero 1. 2.

Speculatiuum & practicum non sunt essentielles differentie habituum, ibid.

Speculatiua cognitio eadem non potest fieri successiue practica, numero 5.

Speculatiua cognitio supernaturalis in Angelis post peccatum diminuta, d. 5. q. 6. d. 5. n. 2. 3.

Speculatiua quando sit scientia, quando practica, D. 1. q. 4. d. 3. numero 4.

Theologia quando speculatiua, quando practica, D. 1. quaest. 4. dubio 3.

*Spes.*

Spes adiuuicula in nostra sententia de prædestinatione non præuis meritis facta, vnde fumatur, D. 3. q. 5. d. 5. numero 57.

Quatuor causæ spei, subsidia, d. 3. anchora. q. 7. d. 2. numero 20. 25.

*Spirare, & spirantes in diuinis.*

Pater & Filius licet vnum sint principium Spiritus sancti, rectè tamen dicuntur duo spirantes, D. 4. quaest. 4. d. 6. numero 2.

Pro quo supponat, D. 4. quaest. 4. d. 7. numero 1. Vide *Pater, Filius, Spiritus sanctus*.

Spiratio actiua & paternitas an sint dicenda duæ reuelationes à parte rei, D. 4. q. 3. d. 1. numero 13.

Processio alia in diuinis secundum voluntatem rectè dicitur spiratio, q. 2. d. 8. numero 4.

Spirator pro quo supponat in diuinis, Disp. 4. q. 4. d. 7. numero primo.

Inter Deum, & spiratorem quod discrimen, n. 18.

*Spiritus sanctus.*

Nomen Spiritus sancti duobus modis vsurpatur, D. 4. q. 1. d. 3. numero 21.

Verè est Deus & persona diuina, ibid.

Cur non dicatur proprie imago, q. 4. d. 2. n. 27.

Varia nomina & appellationes Spiritus sancti & eorum significatio, d. 4.

Quomodo Spiritus sanctus procedat à Patre & Filio ac per Filium, d. 5.

PP. Greci aliqui cur negarint Spiritum sanctum procedere ex Filio, numero 23.

An Spiritus sanctus distingueretur à Filio, si ab eo non procederet, d. 6.

In quibus distinguatur à Filio & Patre Spiritus sanctus, numero 10.

Quomodo spiretur, & ex quarum rerum amore procedat Spiritus sanctus, d. 7.

Pater & Filius sunt vnum principium Spiritus sancti, numero 2.

Licet rectè dicantur duo spirantes, ibidem.

Vide nomina Spiritus sancti.

*Status vniuersi*

An immutari queat ab Angelo, D. 5. q. 5. d. 6. n. 1. Vide *potestas Angeli*.

*Stelle nouæ*

Non efficiunt soliditati caelorum, ut nec comete. Disput. 6. quaest. 3. d. 3. §. 4. numero 35. ad 63. Vide *phanomena*.

*Stipatores Iouis & Saturni.*

Non obstant caelorum soliditati, D. 6. quaest. 3. d. 3. §. 7. numero 90. ad fin.

*Stoicorum.*

Error. D. 2. q. 8. d. 11. numero 1.



*Index Generalis III.*

Stoici cum Pythagoricis & Platonis materiam Deo coeternam falso asseruerunt, quos secuti plures haeretici. D. 6. q. 1. d. 3. n. 3.

*Stramen*

Non potest facere daemones, ut ab igne non comburatur, nisi extrinsece, & quomodo. Disp. 5. q. 5. dub. 6. n. 11. ad fin.

*Striges*

Per se & daemones quomodo nocere possint hominibus. vide *Saga*.

*Subalternatio*

*Scientiarum*

Et subalternatae scientiae. vide *Scientia. Theologia*.

*Subiectum*

Inhaesionis quid; quid attributionis. Disp. 1. q. 3. dub. 1. n. 1.

An differat ab obiecto. ibid. vide plura, *Obiectum habitum*. ubi ex instituto.

Subiectum providentiae quid. Disp. 3. quaest. 1. dub. 3. numero 10.

*Subordinatio*

Et praeratio daemonum qualis, & quomodo in eorum natura fundetur. Disp. 5. quaest. 6. d. 7. numero 3. 4.

*Subreptio*

Et indeliberatio per inadvertentiam non habet locum in angelo naturaliter. Disp. 5. quaest. 4. dub. 1. numero 25.

*Subsistens*

Subsistentibus proprie convenit creatio, seu composita, seu simplicia sint, & cur. Disp. 6. q. 1. dub. 1. numero 6. Soluta obiectio. numero 7. vide *Creatio*.

*Subsistentia divina*

Quid. disp. 4. quaest. 1. dub. 1.

Eius officium. dub. 6. n. 10. 11.

Quando perfectio simpliciter simplex, quando non. n. 12.

In Deo non sunt tres relatiuae subsistentiae. n. 6.

Nec una communis & absoluta. n. 8.

Simplicitatem attributorum Deus habet a propria subsistentia. n. 11. vide plura, *Persona divina & subsistentia. Nomina divina*.

*Substantia*

Substantias corporeas quomodo moueant Angeli. D. 5. q. 5. d. 2. n. 2. 3.

Substantiae triplex consideratio. Disp. 4. quaest. 1. dub. 1. num. 8.

Dupliciter ibidem accipitur. n. 13.

An Angelus habeat vim producendi substantiam, vel qualitatem. vide *Potentia productiua*. Disp. 5. quaest. 5. d. 4.

Non potest creari substantia, cui per se sit connaturalis scientia infusa mysteriorum gratiae. D. 2. q. 6. d. 3. n. 6. vide *Creatura*.

Singulis speciebus substantiarum corruptibilium, ex probabili, singuli custodes Angeli praesunt. D. 5. q. 6. d. 8. n. 25.

*Substantialis compositio*

Quadruplex. Disp. 2. quaest. 3. dub. 1. n. 1.

*Substantia*

*diuina*

Non potest esse in alio re distincto; habet autem simplicitatem attributorum a propria subsistentia. D. 4. q. 1. d. 6. n. 11.

*Successiua Entia*

Mundus quoad talia cur non potuerit esse ab aeterno. vide *Mundus*. D. 6. q. 1. d. 2. n. 8. ad fin.

*Superbia*

*Angelorum*

In specie qualis fuerit. vide *Peccati Angelici qualitas*. D. 5. q. 6. d. 4. ad 28.

*Superficies*

Non sunt actu in continuo; ut nec puncta, lineae, vel partes. D. 2. q. 4. d. 2. n. 23.

Quid de his senserint priscae philosophi. vide *philosophus*. D. 1. q. 4. d. 2. n. 26.

*Sydera*

Vide, *opus 17. diei*. Vbi habes omnia, ad hanc materiam spectantia.

*Symbolum*

*Sagarum*

Quo daemones citant ad ciendas tempestates. Vide *Sagarum Metamorphoses*. D. 5. q. 5. d. 4. n. 13. ad fin.

*Synodus*

*Constantinopolitana II.*

Dicta V. Generalis, Origenis errorem de animatis caelis seu astris damnauit. D. 6. q. 2. d. 5. n. 15.

*Synopsis*

Totius Opificij sex dierum ad textum scripturae Gen. 1. accommodata. D. 6. in fin. a n. 1. ad 20. Totius praedestinationis, & progressus. D. 3. q. 7. in fin.

Totius Reprobationis. d. 4. n. 11.

**T**

*Tempestas*

Quatenus daemones per se, aut striges tempestates excitare valeant. D. 5. q. 5. d. 4. n. 13. & 3. seqq.

*Tempus*

Ordo & tempus productionis mundi. D. 6. q. 1. d. 4. per totum.

Tempus & motus cur non potuerint esse ab aeterno. vide *mundus*. D. 6. q. 1. d. 2. n. 8. ad fin.

Motus Angeli tam continuus, quam discretus an fieri possit in instanti, vel tantum in tempore. vide *Motus Ang. velocitas*. Disputat. 5. q. 2. d. 8.

Creator & creans an de Deo dicatur etiam ab aeterno. Disputatio. 2. quaestio. 7. d. 2. numero 5. 6.

Tempus Angelicum, & rerum corporearum initio mundi simul coepit, & quatenus. D. 6. q. 1. d. 4. n. 21. 22.

Quatuor anni temporum varietas unde. vide *Opus 17. diei*. q. 4. d. 2. n. 5. n. 16. vide plura, *Duratio Dei. Aeternitas*.



### Index Generalis III.

Nomina quæ de Deo dicuntur ex tempore, & quæ ab æterno substantialiter. vide *Substantialiter*. D. 2. q. 7. d. 1. n. 6. & seqq.

Missio diuinarum personarum est temporalis, nõ æterna. D. 4. q. 4. d. 9. n. 20.

#### Tentatio Dæmonum

Qui tentent, & quot modis, quam inæqualiter, & cur, & quatenus omnium tentationum auctores. Hæc & plura, vide *Dæmonum studia*.

#### Tepiditas.

Quomodo Deus prædefiniens bona opera electorũ, ralia, vel talia, non prædefiniat tepiditatem nostram. D. 3. q. 5. d. 5. n. 53.

#### Terminus, Termini.

Terminus motus Angelici quis. D. 5. q. 6. d. 6. n. 15. ad 18. Qui negent. n. 21.

Cur non in omnimotu terminus positius acquiritur & amittatur. num. 19. 20. Qui affirmant. num. 21.

Termini prouidentie diuinæ. Disp. 3. quæst. 1. d. 3. n. 10.

Quod est terminus illius prouidentie circa subiectum aliquod, non necesse est, vt sit etiam secundum substantiam, adeoq; existentiam. ib. Necesse tamen semper secundum accidens aliquod. n. 11.

In terminis diuinis abstracta de abstractis quomodo prædicentur. vid *Contributorum diuin. prædicationes. Abstracta*.

Reduplicatiuæ in iisdem quatenus veræ, quatenus falsæ. D. 2. q. 2. d. 7. n. 8. ad 11. vide ib. & *Reduplicatiuæ*. vide *visio Dei intuitiua*.

#### Terra,

Et cælum non fuerunt creatæ eodem instanti cum luce, sed tempore antecedente. D. 6. q. 2. d. 1. n. 19. vide *Opus 1. diei. Cælum & terra*.

Terrestria reptilia quando producta. D. 6. q. 5. d. 1. n. 2.

Quidilla verba. *In principio creauit Deus cælum & terram* significant, & quam varie explicentur. D. 6. quæst. 2. dub. 2. num. 3. 4. vide ibi *Cælum & terra*.

Error quorundam circa terræ motum, & non cælorum, & à quo damnatus. num. 19. vide *Cælorum motus & Motor*.

Cur Moyses v. i. terram antea à Deo creatam postea rursus dicat: *Et vocauit aridam terram*. q. 4. d. 1. num. 6. 7.

Terræ germinatio cur tertio die facta, vide *Opus III. diei*. n. 1.

Terræ siccitas, viror, fecunditas eodem die elaborata. q. 2. d. 2. n. 12.

Arbores quando, & quomodo produxerit. q. 4. d. 1. n. 10.

Plantas & herbas etiam noxias hominibus. n. 8. & 2. seqq.

#### Testamentum.

#### Nouum, & vetus.

Antiquioris scripturæ sensus tantum accommo-

datius, nusquam est in tota scriptura. D. 1. q. 5. d. 2. n. 5.

An in nouo testamento eo vsi Scriptores Canonici n. 4. & 2. seqq.

In scriptura vetus lex est figura nouæ. n. 2. Noua vero lex figura status gloriæ. ib. vide *Scripturæ sensus. Scriptores Canonici*.

#### Theologia

Scholasticæ necessitas & vilitas. Disp. 1. quæst. 1. d. 2.

Proprietas. n. 2.

Quid sit. d. 1. n. 4.

Cur eam carpant hæretici. d. 2. n. 4. 5.

Theologiæ necessitas quoad ea, quæ naturali ratione cognosci possunt. d. 3.

Theologia est habitus ad hæsiuus & argumentatiuus. q. 2. d. 10.

Theologiæ fines tres præcipui. n. 2. 3.

Eius munus præcipuum. n. 4. & d. 3. n. 2.

Theologiæ habitus non est idem cum fide infusa. d. 2. n. 3.

Neq; habitus opinatiuus, aut fidei humanæ. n. 5. Nisi subinde in hæreticis, & nonnullis Theologis Orthodoxis. n. 6. 7.

Theologia quadruplex ratione subiecti. n. 3.

Theologia vt est in nobis, non est proprie & Aristotelico loquendi modo, scientia. n. 5.

Neque vt in Deo, vel Angelis. n. 7.

Abstracte in se considerata est obiectiuæ, non formaliter scientia. n. 6.

Vt in Christo tamen & proprie, & Philosophico loquendi modo est scientia. n. 7.

Item vt in B. V. Apostolis, Prophetis quoad aliquas conclusiones. n. 9.

Imo Theologicæ & latiore scientiæ significatione, est etiam scientia in Deo & Angelis, non solũ in hominibus. n. 10.

Theologici habitus hæreticorum analogici sunt, ad vere Theologicos. n. 8.

Theologia respectu nullius scientiæ est proprie, & Philosophicè scientia subalternata, dub. 4. numero. 2.

Ne quidem secundum quid. n. 3.

Theologia etiam si esset scientia proprie, non tamen esset simpliciter subalternata. n. 2.

Theologia simpliciter loquendo recte dicitur sapientia. d. 5. n. 3.

Etiam in abstracta & formali ratione sapientiæ num. 4.

Non tamen adæquate, & secundum omnes conditiones ab Aristotele requisitas. ib.

Quid Theologiæ nomine significetur. quæst. 1. d. 1. num. 3.

Theologia quoad substantiam in Ecclesia simpliciter est necessaria. n. 5. 6. & c.

Etiam ad securitatem fidei retinendam, & ad eius perfectionem plenam, ac viræ humanæ directionem. n. 8.

Etiam singulis fidelibus mediate saltem. n. 9. 10.

Theologiæ communiter obiectum quod. q. 3. d. 1. numero 3.

Theologiæ rotius obiectum attributionis adæquatum est Deus. n. 7.

Quod-



*Index Generalis III.*

Quodnam Theologiæ obiectum formale *Quo*, seu ratio formalis obiectiua *Quæ*. d. 2.  
 Quid Theologicus assensus, principium, argumentatio. n. 15. & q. 5. d. 1. n. 2.  
 Theologiæ nulla est ratio formalis *sub qua* præter eam *propter quam*, siue *Quæ*. q. 3. d. 3.  
 Habitus Theologiæ licet medius inter gratiam gratum facientem, & gratiam gratis datam, ad hanc tamen magis spectat. q. 4. d. 1. numero 5.  
 Habitus veræ Theologiæ est supernaturalis quoad substantiam. n. 2.  
 Infusus ex suo genere. n. 3. 4.  
 Secundum modum tamen naturalis & acquisitus. n. 5.  
 Theologiæ autem opinatiuæ habitus, & quoad substantiam, & quoad modum naturalis est & acquisitus n. 6.  
 Studium, quo Theologiæ habitus acquiritur, non efficienter, sed dispositiue intelligendum est. n. 5.  
 Theologiæ attributa. q. 4.  
 Theologia quando speculatiua, quando practica. d. 3.  
 Theologiæ certitudo respectu aliarum scientiarum. d. 4.  
 Theologiæ dignitas super omnes alias scientias & artes. d. 5.  
 Theologici loci. q. 5. d. 1.  
 Generatim triplices, & qui. n. 2.  
 In specie viginti. n. 3.  
 Theologica conclusio, vt talis, non potest esse principium Theologicum, aut propositio fidei. d. 3. per totum.  
 Quomodo tamen esse possit. numero 5. & 2. seqq.  
 Theologica propositio ex vna reuelata, & altera de inesse habet certitudinem obiectiuam fidei. d. 4. n. 3.  
 Vt talis à nobis credatur certitudine fidei, quid requiratur. n. 4. & 2. seqq.  
 Theologia dignior est intellectu, seu habitu primorum principiorum. quæst. 4. dub. 5. numero 5.  
 Theologia habet maximas etiam & dignitates. q. 5. d. 1. n. 8.  
 In Theologis hæreticis & nonnullis Orthodoxis Theologiæ habitus quando opinatiuus, aut fidei humanæ. q. 2. d. 2. n. 6. 7.  
 Theologia opinatiua incertior est scientijs naturalibus. d. 4. n. 8.  
 Secundum quid scientiæ naturales certiores sunt certitudine subiecti seu adhesionis, quam Theologia simpliciter dicta. n. 6.  
 Locus proprius Theologiæ est historia Ecclesiastica. q. 5. d. 1. n. 5.  
 Profana locus externus. ib.  
 Vt & Ratio naturalis tum probabilis tum euidentis. ib.  
 Non omnis fidelis est Doctor & Pastor Ecclesiæ. q. 1. d. 1. n. 5.  
 Doctorum qualibet ætate viuentium secundum se est infallibilis auctoritas. quæstion. 5. d. 1. numero 9.

Scholasticorum quanta. numero 10.  
 Doctrina sacra quid sit apud S. Thomam. qu. 1. dub. 1. numero. 1.  
 Sacra & reuelata est necessaria non solum Ecclesiæ, sed omnibus & singulis hominibus. ib.  
 Theologia iudicat particularia Concilia. D. 1. q. 4. d. 5. n. 10.  
 Scientia late sumpta complectitur Theologiam in quocunque subiecto. q. 2. d. 3. n. 10. 11.

*S. Thomas De Aquino.*

Eius methodus. D. 1. q. 1. d. 1. n. 1.  
 Eius Laus. D. 1. q. 1. d. 2. n. 3.  
 Eo vtuntur Concilia. ib.  
 Cum S. Augustino & veteribus Theologis quid senserit de prædestinatione non præiudicis meritis. D. 3. q. 5. d. 3.

*Ibironi,*

Cur hoc nomen malis angelis non tribuatur. D. 5. q. 6. d. 3. n. 25.

*Traditiones.*

Credendæ. D. 1. q. 5. d. 1. n. 6.

*Translatio Sagarum corporalis.*

Vide *Sage*, vbi ex instituto. D. 5. q. 5. d. 3.

*Transmutationes Sagarum.*

Apparentes tantum, non veræ. vide ex instituto, *Sagarum Metamorphosis*. Disputat. 5. q. 5. d. 4.

*Transcendentia.*

Omnia in plurali quando dici possint esse in diuinis. D. 4. q. 3. d. 4. n. 9.  
 Attributa Dei transcendentia quæ. quæstio. 2. d. 1. n. 6.

*Trinitarij.*

Et errores circa SS. Trinitatem fusc. D. 4. q. 1. d. 3. n. 1. 2. & c.

*SS. Trinitas.*

Quid significet. Disputat. 4. quæstion. 1. d. 1. n. 3.  
 Quare non potest dici; *Deus est triplex*. ib.  
 Nec: *Natura Dei est Trinitas trina*. ib.  
 An aliquando hoc Mysterium à nobis cognosci possit, an etiam naturali ratione & euidenter. d. 2.  
 Argumenta congrua ad illud suadendum. numero 10. 11.  
 Quid dicendum de Trismegisto & Platone, qui illud videntur agnouisse. n. 14.  
 Trinitarij & errores circa SS. Trinitatem fusc. d. 3. n. 1. 2. & c.  
 In SS. Trinitate Personæ diuinæ tres, & quæ. d. 3. per totum.  
 Personæ hæc à seipsis mutuo reipsa & realiter distinguuntur. n. 41.  
 Quid Deo Dualitas, Trinitas, Pluralitas addat. numero 42.



*Index Generalis III.*

SS. Trinitatis mysterium argumenta oppugnanti  
soluuntur. d. 4.  
Amoris nomen quomodo comune SS. Trinitati  
toti. q. 4. d. 4. n. 5.  
Trinitati Personarum creare commune est secun-  
dum essentiam reduplicatiue, specificatiue et  
tiam singulis quoad propriam personalitatem.  
D. 6. q. 1. d. 2. n. 1.  
Hominis similitudo cum SS. Trinitate vnde colli-  
gatur. q. 5. d. 1. n. 12.  
Hoc mysterium quomodo Angeli cognouerint,  
& an etiam per scientiam infusam, cum alijs  
mysterijs fidei. vide *obiectum Ang. Cog. resp. ob-*  
*iect. supernat.* D. 5. q. 3. d. 7. vbi fule.  
*Trismegistus.*  
An cum Platone mysterium SS. Trinitatis agno-  
uerit. D. 4. q. 1. d. 1. n. 14.  
*Tristitia.*  
Non cadit in Angelos ex malo successu custodia.  
D. 5. q. 6. d. 8. n. 24.  
*Tributa.*  
Errores eorum. D. 2. q. 5. d. 3. n. 4.  
*Tribemius.*  
Explicatur cum Caietano de Angelis. D. 5. q. 1. d.  
2. n. 22. ad fin.  
*Tycho Brahe.*  
Eius obseruationes expensa. D. 6. q. 3. d. 3. §. 6. n.  
80. ad 90.  
Quomodo ille censuerit alienas. dub. 3. num. 13.  
ad 24.  
Cælum naturæ liquidæ cum recentioribus qui-  
buldam astronomis facit. q. 2. d. 4. n. 21. 22.  
Rationes eius. ib. soluta. n. 44.  
Idem Cælos propriæ cuiusdam ac quintæ essentia  
recte ponit. n. 28.

V.

*Vacuum.*

Quid. D. 2. q. 4. d. 4. n. 11.  
Quomodo differat à vacuitate. n. 12.  
An Deus sit in vacuis spatijs & locis, & etiam in-  
trailla, si quæ dentur. n. 10.  
An etiam in vacuitate. n. 12.  
Est tamen quæstio fere de nomine. ib. vide *Dei*  
*Immensitas.*

*Valentinus*  
*Gentilis*

Quis, eius hæreses & errores. Disput. 2. q. 5. d. 3.  
n. 8.

*Valentinianorum*

Error circa existentiam Angelicam. D. 5. q. 1. d. 1.  
n. 13.

*Varia*  
*Regulæ.*

Prædicationum, Disputat. 4. quæst. 1. dub. 7. per  
torum.

*Vbi Angelicum.*

Angelus existens in loco habet etiam intrinse-  
cum vbi, substantiam eius immediate affici-  
ens, & ex natura rei ab eo distinctum. Disput.  
5. q. 2. d. 2. n. 1. 2. Ratio. n. 4. Qui negent. n. 3.  
Refelluntur. num. 5.

Estque hoc vbi modus quidam accidentalis ad  
prædicamentum Vbi spectans. n. 6.  
Independens à loco, neque ad illum adeo tran-  
scendentem respectum habens, sed ad spa-  
tium, vel quasi spatium, in quo Angelus con-  
stituitur. numero 7.  
Idem vbi est immediatum fundamentum Rela-  
tionis realis præsentia, vel distantia eiusdem  
Angeli à locis seu corporibus, à quibus per  
suam substantiam indistans vel distans est An-  
gelus. n. 8.  
Idem modus præsentia etsi sit spiritualis, eo-  
que indiuisibilis ex parte subiecti, in ordi-  
ne tamen ad locum est aliquo modo diuisi-  
bilis, & constans ex partibus entitatiuis è  
quibus quasi integratur, atque per locum  
extensum quasi continuatur & coextenditur  
sine vlla Angeli coextensione. n. 10. & seqq.  
Angelus existens in hoc vniuerso, necessario est  
in loco etiam extrinseco & corporeo. n. 17.  
Nec vero vsquam vllò modo potest existere sine  
suo vbi. n. 19.  
An Angelus, qui diuina voluntate extra vni-  
uersum hunc mundum se constituere potest,  
etiam sua natura possit. n. 18.  
Per quidnam Angelus, seu anima rationalis sit  
in loco proprie & immediate, septem  
sunt sententia. dub. 3. numero secundo. & 6.  
seqq.  
Angelus non est in loco per aliquam qualitatem  
vel proprietatem præter aut supra naturam,  
ipsi seu corpori in quo est, à Deo communica-  
tam. n. 9.  
Nec etiam per solam operationem transeuntem,  
aut applicationem virtutis ad operandum. nu-  
mero 10.  
Nec proprie & formaliter per modum absolutum  
à modo præsentia Angeli in loco distinctum,  
quo Angelus corpori alicui coniungitur, qui-  
que idem maneat, etsi varietur distantia An-  
geli à fixis mundi partibus. n. 11.  
Causa & ratio formalis existentia localis in Ange-  
lo est eius vbi. n. 13.  
Quasi materialis vero & subiectiua est ipsamet-  
entitas & substantialis perfectio. n. 17.  
Causa efficiens principalis vel est Deus, dum An-  
gelum creat in loco tali, vel ipse Angelus se hoc  
aut illo loco constituens. n. 18.  
Secundaria per modum applicantis est voluntas  
Angeli.  
Per modum exequentis est ipsa potentia motiua  
Angeli. ibid.  
Finalis aut est quies in loco, aut operatio aliqua  
transiens. ib.  
Iudicium de septem sententijs supra citatis. n. 18.  
& 3. seqq.  
Non possunt plures Angeli habere idem numero  
vbi intrinsecum, seu eodem, seu diuersis lo-  
cis. d. 5. n. 1.  
Possunt tamen plures naturaliter simul esse in eo-  
dem loco extrinseco inadæquato, per imme-  
diatam præsentiam, seu indistantiam substan-  
tia suæ. n. 4.  
Sed etsi per operationem tantum essent in loco



*Index Generalis III.*

tam per eandem, quam per diuersas operationes naturaliter esse possent in eodem loco. n. 5. Sed & absolute verius, plures esse posse in eodem loco ad aquato. n. 6. Idque naturaliter re ipsa. n. 7. Angeli si extra mundum, non possunt dici esse in spatio, bene tamen creatura aliqua corporalis. Disp. 2. quaest. 4. dub. 4. n. 10. vide plura. *Locus Angelicus.*

*Vbiuitas Dei.*

Quot modis actualis vbiuitas alicui conuenire possit. D. 2. q. 4. d. 3. n. 13. Quomodo creatura naturaliter esse possit vbiue. ibidem. Quomodo supernaturaliter pura creatura de facto nulla est vbiue. ib. Angelus non potest esse vbiue. D. 5. q. 2. d. 1. n. 12. 13. vide *Dei immensitas*. vbi ex instituto.

*Venus.*

**Mars, Mercurius,**

Non efficiunt caelorum soliditati. D. 6. q. 3. d. 3. §. 6. n. 73. ad 78. vide *Phaenomena.*

*Verbum*

Verba Notionalia & participia non possunt absolute praedicari de relationibus, possunt de personis. D. 4. q. 3. d. 2. n. 26. Verbum tripliciter dicitur. D. 4. q. 4. d. 2. n. 4. Quid per verbum intelligendum, quod Deus ad Prophetas loquitur & alios. n. 10. Verba actionem significantia de Notionibus aut personarum proprietatibus praedicari non possunt. q. 3. d. 5. n. 18. quae tamen liceant praedicationes tales. n. 20.

*Verbum*

**Diuinum.**

Vide *Etiam Dei. Pater. Nomina Filij.* Verbum est ratio cognoscendi creaturas in ipso verbo obiectiue, non formaliter. D. 2. q. 6. d. 9. n. 5. vide plura *Dei visio. Dei incomprehensibilitas. Processiones person. diuin.*

*Veritas*

Triplex. Disp. 2. quaest. 8. dub. 1. num. 10. Veracitas quid. ibid. Ad voluntatem spectat. numero 11. Veritas an & quomodo in Deo. d. 1. Triplex veritas Dei scientiae conuenit. numero 6. & 3. seqq. Qualis veritatis manifestatio requiratur ad illuminationem Angelicam, & quomodo fiat. D. 5. quaest. 4. dub. 4. num. 12. ad 22. vide *Illuminatio angelica.*

**Via Angelorum, & meritum.**

Angeli boni vere promeriti sunt beatitudinem. Disp. 5. q. 6. d. 2. n. 1. Via Angelorum tam bonorum quam malorum non fuit valde diuturna. n. 2. Eadem aequalis fuit in vtrisque, hinc in eodem instanti bonorum gloria, malorum supplicium coepit. n. 3. Quot autem & quibus actibus boni gloriam, ma-

li poenam meruerint, octo sunt sententiae numero 4. ad 11. Ultima verior est ista.

Angeli in gratia creati, in primo instanti meruerunt gloriam, & in secundo boni eandem adepti sunt, mali peccarunt, & in tertio, damnati viam clausurunt. n. 11.

Instans angelicum quid hic. ib.

Citius quam intra spatium vnus diei naturalis ruina diaboli, & bonorum gloria obigit. n. 21. Status vtrorumque modo in his tribus consistit:

I. Naturalia manserunt integra. II. Nil meruerunt. III. In beatitudine essentiali & poena proficere nequeunt, sed accidentalitantum, idque ad diem iudicij, non vltra. n. 22.

*Via Malorum*

**& peccatum.**

Nullus angelorum natura sua malus. Disp. 5. q. 6. d. 3. n. 2.

Quilibet natura sua sic peccare potuit. n. 3.

Quidam re ipsa peccarunt, & iure damnati. n. 5.

Non tamen in primo instanti suae creationis. n. 6.

Sed secundo. n. 7.

Etsi in primo peccare potuerint, & qui negent. n. 8.

Qui affirmant. n. 9.

Probabilius est, Luciferum malorum caput omnium supremum fuisse. n. 16.

Qui negent. n. 17.

Inferiores a supremo exemplo & suasionem inducti ad peccandum. n. 18.

Probatur e scriptura. n. 19. SS. PP. n. 20. Ratione. numero 21.

Verisimilius est, omnes simul peccasse, qui peccarunt. n. 22.

Etsi peccantium numerus incertus, perseverantium tamen certo maior. n. 23.

Probabilius, e quouis ordine aliqui cecidere. numero 24.

Nomina Seraphim & Thronorum cur malis angelis non tribuantur. n. 25.

*Viator.*

Viatores nullum habent nomen, nec habere possunt, quod Deum quidditatiue significet, licet Deus etiam impediatur. q. 7. d. 4. n. 6.

Beati possunt habere. ibid.

Viatores angeli qualia mysteria supernaturalia, & quomodo cognouerint. D. 5. q. 3. d. 7. n. 8.

Angelus viator praeter superbiam plura peccata commisit, & qualia, etsi omnia inde nata. q. 6. d. 4. n. 26.

*Vincenij Galli.*

Error. Disp. 4. quaest. 1. dub. 1. numero 12.

*Virtus.*

Nulla virtus est in Deo sub ratione habitus. Disp. 2. q. 10. d. 2. n. 17.

Virtutes cardinales in Deo quanam. n. 13.

*Virtus*

An Angelus per applicationem virtutis in loco. D. 15. q. 2. d. 3. n. 10. vide *vbi Ang.*

*Visibilis.*

Deum esse visibilem tripliciter intelligi potest. D. 2. q. 10. d. 2. n. 17.



Index Generalis III.

*Visio*  
 Quid sit visio intellectus, quid corporis. d. 2. q. 6.  
 d. 1. n. 2.

In neutra excluditur species. n. 3.

Cur intuitiva dicta utraque. ib.

Quid videre quidditative, vel per essentiam. ib.

*Visio Dei*

*Inuitiua.*

Cur ad intra persona sola agat, visionem tamen  
 sola terminare non possit. dispu. 2. quaest. 6. d.  
 6. num. 6. 7.

Visio Dei intuitiua duobus modis intelligi potest.  
 d. 8. n. 15. & d. 9. n. 1.

In hac vita de via ordinaria Deum nemo videre  
 potest intuitiue, nec de facto vidisse quenquam  
 probabilius est. d. 1. n. 12. 13.

Extraordinaria potest. n. 11.

An per visionem beatam cognoscantur creaturae  
 in proprio genere, & quomodo. d. 8. n. 14.

Quando cognitio intuitiua aliud medium visio-  
 nis, quam propriam speciem admittat. n. 16.

Diversitas visionis oritur non ex generica ratione  
 illius, sed individuali. n. 21.

Quomodo intelligenda Scriptura, cum negat  
 Deum posse videri. d. 1. n. 6. 7.

Angelus beatus perfectiori licet intellectu, pari  
 tamen lumine gloriae cum homine, non clarius  
 videt Deum, quam intellectus hominis. quaest.  
 5. d. 1. n. 4.

Beatorum intellectus videt Deum. q. 6. d. 1. n. 4.

Et quidem intuitiue. n. 2.

Idem quomodo producat visionem Dei. d. 4. n. 2.

Beati non aequaliter Deum intuentur. q. 8. dub. 5.  
 numero 1.

Quod de Angelis incertum est. n. 3.

Beati quid videant in Deo. quaest. 6. d. 7. num. 2.  
 & 2. seqq.

Beati Deum re ipsa vident per speciem expressam.  
 d. 2. n. 7. 8.

Non per impressam. num. 9. sed Deus per seipsum  
 sufficit. ib.

Quomodo beati creaturas videant in Deo. d. 9. n.  
 2. vide *Dei visio*.

Quid ad id requiratur. n. 13.

Cur plures paucioresque creaturae a quibusdam vi-  
 deantur in Deo. n. 14. 15.

Quomodo videant peccata beati. n. 11.

Qui Sancti Deum in hac vita viderint. dub. 1.  
 num. 12. 13.

Visio Dei necessario requirit lumen gloriae. dub.  
 3. num. 7.

Nec sufficit lumen naturale intellectus, nec quod-  
 cunque aliud Dei auxilium extrinsecum, vel  
 negatum. ib.

De potentia Dei absoluta potest elici visio sine ha-  
 bitu luminis gloriae. q. 8. d. 4. n. 8.

Et quomodo. n. 11.

Per quamlibet etiam rem ut instrumentum decre-  
 tam a Deo. n. 13.

An corporeus oculus per potentiam Dei absolu-  
 tam ad Dei visionem eleuari possit, & cur im-  
 plicet. q. 6. d. 1. n. 7. cur possit intellectus cre-  
 atus. n. 1.

Siue etiam ponatur Deum alterius ordinis ocu-  
 lum creare, cuius obiectum sit immateriale. n. 9.

An foret visio beatifica, si videretur essentia Dei  
 sine personis. d. 7. n. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Visio variis modis. d. 8. n. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Beatorum appetitus tum naturalis, tum elicitus  
 respectu visionis beatificae perfecte satiatur. q.  
 8. d. 5. n. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Beati praeter essentiam diuinam absolutaeque per-  
 fectiones vident etiam relatiuas, & quicquid  
 formaliter non est in Deo. quaest. 6. dub. 7.  
 numero 2.

Non tamen ideo vident infinitas formaliter per-  
 fectiones existentes in Deo. n. 3.

Imo improbable est, etiam per Dei potentiam, ut  
 attributum vnum sine reliquis cognoscant.  
 numero 4.

Beati decreta quaedam diuina, & actus fiberos in  
 Deo quomodo videant. d. 8. n. 12.

Requirunt tamen ad haec Dei voluntas ea mani-  
 festandi. n. 9.

Beati Deum intuitiue re ipsa cognoscunt. dub. 1.  
 numero 4.

Possunt etiam beati in caelis multa materialiter  
 cognoscere in terris. d. 9. n. 10.

Beati quomodo preces nostras audiant, & quan-  
 do. n. 7. 8.

Videntur creaturae in Deo secundum esse increa-  
 tum quod habent, a beatis. d. 8. n. 17.

Item casualiter, item concomitanter ex vi ipsius  
 visionis verbi, & quomodo. n. 2.

Et concomitanter quidem ita tam secundum a-  
 ctualem existentiam, quam secundum esse pos-  
 sibile. n. 3.

Item secundum esse possibile videri possunt & re-  
 ipsa videntur in verbo ex vi ipsius visionis ver-  
 bi, tum tamen abstractiue, eminentialiter, sine  
 imperfectione. n. 16.

Imo a beatis etiam secundum actualem existentiam,  
 & quantum. n. 10.

Verbum est ratio cognoscendi beatis creaturas in  
 ipso verbo obiectiue, non formaliter. dub. 9.  
 numero 5.

Beati cum in Deo, ut ideae, & causa, cognoscunt  
 creaturas, cognoscunt quidem per medium,  
 non tamen per speciem. n. 9.

Possunt tamen etiam quasi per speciem, vel per me-  
 dium, Deo speciei quasi munus obeunte vide-  
 re. num. 10.

Videntur tamen creaturae in Deo, non ut est ra-  
 tio speciei, vel medij, nisi secundario, sed pri-  
 mario, ut excedens obiectum est. nume-  
 ro 11.

Quomodo eadem res in Deo per idem medium  
 cognitur, & non cognitum cognosci possit.  
 num. 12.

Quae creaturae in verbo videantur a Beatis, &  
 quomodo. d. 10.

An successiue. n. 4.

An per absolutam Dei potentiam a creato intel-  
 lectu videri possit Deus, non visa vlla creatu-  
 ra. d. 11.

Vel etiam omnia quae in Deo sunt, eminenter.  
 num. 12.

Deum



*Index Generalis III.*

Deum esse visibilem tripliciter intelligi potest. d. 1. n. 7. b. d. p. m. s. n. o. i. l. b. g. o. m. o. s. t. u. l.

Quadruplex similitudo creati, de qua quæri potest, per quam Deus videtur. d. 2. n. 1. 101

Similitudo obiectiua, seu per modum medij cogniti ad videndum Deum nec per absolutam dei potentiam possibilis est. n. 2. 2. 2. 2. 2. 2. 2. 2. 2. 2.

Si rem quamquam vt instrumentū Deus ad visionem assumeret, id non conaturale foret, nec species, sed arbitrium. n. 15.

Quomodo Deus abstractiua cognitione possit cognosci. n. 18.

Impossibile est per vires nature, Deum ab intellectu creato intuitiue videri. d. 3. n. 2. 2. 2. 2. 2. 2.

Quomodo DEI cognitio naturalis intellectui creato. n. 4.

Impossibile est, vllam dari posse naturam, cui secundum se lumen gloriæ, seu visio Dei sit conaturalis. ib.

Non modo vt principali agenti, sed etiam vt cause instrumentariæ. n. 6. q. non potest.

Possunt tamen hæc esse conaturalia intellectui creato, tanquam principio actum elicienti, non tanquam subiecto, in quo recipitur. ib.

Non potest creati substantia, cui per se sit conaturalis scientia infusa intuitiua mysteriorū gratiæ. ib.

Lumen gloriæ quare non augeatur in celo. n. 18.

Intellectus beati vere & physice producit visionem Dei. q. 8. d. 4. n. 3.

Neque tantum sustentando lumen gloriæ. n. 4.

Sed per virtutem natiuam & partialem efficacitatem, non solum per virtutem obedientialem. n. 5.

Ad quid conferatur lumen gloriæ. n. 6. & seqq.

Lumen gloriæ non est instrumentum intellectus, nec intellectus luminis gloriæ. d. 4. n. 6.

Diuersitas visionis in beatis non se tenet ex parte obiecti primarij per se visi, sed ex parte visiois etiam circa primarium obiectum. d. 5. n. 3.

Estque accidentalis, posita maiore vel minore visionis intensiōne, non essentialis, seu specifica. n. 4.

Imo specifica non potest esse per absolutam Dei potentiam. n. 5.

*Vnguentum.*

Vnguento à dæmone accepto striges suo arbitratu vti possunt, nisi Deus specialiter impediatur. D. 5. q. 6. d. 7. n. 17. 18.

*Vnio*  
*Hypostatica.*

An à Dæmone inordinate appetita. d. 5. q. 6. d. 4. n. 11. 13. vide *Peccati Ang. Qualitas.*

*Vnitatis Dei.*

Quomodo deus vnus numero, idq; negatiue, non positiue; & quomodo intelligendū. d. 2. quæst. 5. d. 3. n. 9. 10. vide *Dei Vnitatis vbi ex Instituto.*

Quomodo de ijs, quæ pertinent ad vnitatem vel pluralitatem in Deo, loquendum. D. 4. q. 1. d. 7. numero 8. &c.

Vnitatis transcendentalis quomodo in DEO; & quomodo nihilominus omnia transcendentalia pluraliter dici possint de deo. q. 3. d. 4. n. 9.

*Vniuersum.*

Ex proportione ad vniuersum numerus prædestinatorum prædefinitus est, & qua limitatione. D. 3. q. 6. d. 2. n. 5. & 2. seqq.

Angelus existens in hoc vniuerso, proprie est in loco extrinseco, & non tantum improprie, locum late accipiendo, & quomodo. D. 5. q. 2. d. 1. n. 8. Ratio. n. 9.

An ordinem vniuersi immutare queant Angeli. q. 5. d. 6. n. 1. vide *Potentia Ang.*

An Angelus qui secundum Dei legem, extra vniuersum hunc mundum se constituere potest, etia sua natura possit. q. 2. d. 2. n. 18.

Angeli si extra mundum, non possunt dici esse in spatio; bene tamen creatura aliqua corporalis. D. 2. q. 4. d. 4. n. 10. vide *Mundus.*

*Vnum.*

Quotuplex. D. 2. q. 5. d. 3. n. 1. 2.

Quid vnicum. ib.

Quomodo vnum quod commune est per se, vel per aggregationem sit passio Entis. n. 2.

Vnius transcendentalis diuisio in tria membra. n. 3.

Vnius particularis duplex diuisio. ib.

Reliquas vnus diuisiones & subdiuisiones vide ib.

Quid vnum numero proprie. n. 10.

Quod ex multis vnus maxime vnum. n. 11.

Quando vnum suscipiat magis & minus. ib.

Pluralitas quando impediatur & non impediatur vnitatem. vide *Vnitatis.* n. 12.

Vnitatis & pluralitatis in quo differant, & quid hæc illi addat. D. 4. q. 1. d. 3. n. 4. 42.

*Volitio*  
*Dei.*

Libera formaliter quid, & quid superaddat essentiali diuina. D. 2. q. 10. d. 4. n. 8.

Bonitas quæ est ratio volendi Deo creaturæ, non est tamen finis volitionis Dei, sed creaturæ. d. 5. n. 2.

Etiam mere possibile. ib. vide *Dei voluntas.*

*Voluntarium.*

Quot modis dicatur. *Disputat.* 4. quæst. 2. d. 6. numero 5.

*Voluntas.*

Voluntas executiua hypothetica ad futuram determinationem nostram non impedit libertatem. D. 2. q. 10. d. 8. n. 3.

Voluntatis actus & multiplices diuisiones. *Disputat.* secunda quæstion. 10. dub. 2. numero 1.

In quo & quibus actibus voluntatis consistat prædestinatio. Vide *Prædestinatio vbi fufe.*

Quare scriptura & PP. prædestinationem subinde per actum voluntatis explicent. *Disputatio.* 3. quæstion. 2. dub. 2. numero 17. 18. 20. vide *Arbitrium liberum. Libertas.*



*Voluntas Angelica*

Est omnino in Angelis naturalis potentia voluntatis, seu appetitus intellectivus cum actu volitionis proportionato. *D. 5. q. 4. d. 1. n. 3.*  
 Quæ à substantia, & inter se à parte rei differunt, ut intellectus & intellectio. *ib.*  
 In Angelis non est appetitus sensitivus. *n. 4. 5.*  
 Adeoque nec proprie appetitus concupiscibilis & irascibilis. *ib.*  
 Sed improprie, & quomodo. *n. 6.*  
 In angelis est liberum arbitrium. *n. 7.*  
 Voluntas Angeli specie & essentialiter differt ab humana, ut & intellectus ab eodem. *n. 8. Ratio. n. 9. Soluta obiectio. ib.*  
 Voluntas Angeli non potest sua natura ab omni prorsus actu cessare, sed necessario est in aliquo actu secundo. *n. 10. Ratio. n. 11.*  
 Angelus naturali quodam amore amicitie naturaliter diligit tum semetipsum, tum alium angelum, & Deum. *n. 12. 13. & 2. seqq.*  
 Et hunc magis, quam se. *ib. & 16.*  
 Angeli naturali amore necessario quoad specificationem amant tum se, tum Deum secundum se, aliumque angelum secundum suam naturam spectatum. *n. 17. Ratio. n. 18.*  
 Angelus amore amicitie seu benevolentie necessario amat seipsum quoad exercitium. *n. 19.*  
 Deum secundum se angeli non amant, necessario quoad exercitium. *n. 22. 23.*  
 Aut alium Angelum secundum suam naturam. *n. 24.*  
 Aut vllam omnino rem aliam naturalem à se distinctam. *ib.*  
 In Angelis naturaliter non habent locum actus voluntatis subreptitij, & per inadvertentiam indeliberati. *n. 25.*  
 In Angelis secundum suam naturam spectatis possunt esse habitus naturales voluntatis tum boni, tum mali. *n. 26. 27.*  
 Et si in bonis re ipsa nulli esse videntur. *n. 28.*  
 Post peccatum qualis voluntas angeli. *vide Obsinatio demonum. vbi ex instituto q. 6. d. 5.*  
 Et vtrum saltem, aliquod mere naturale morale bonum potuerint operari. *ib. n. 17. ad fin.*  
 Voluntatem alterius Angeli quomodo alter movere possit. *d. 4. n. 25.*  
 In Angelis custodibus proprie, & secundum absolutam voluntatem nequit esse discordia, sed

tantum secundum affectum simplicem, & voluntatem conditionatam, *q. 6. d. 8. n. 28.*  
 Angelus quomodo seipsum libera voluntate determinat ad intelligenda nova, quomodo à Deo, *vide Modus Ang. Cog. q. 3. d. 8. n. 18. 19.*  
 Angeli quilibet possunt naturaliter mutare suam sententiam ac voluntatem, & quomodo ac quando. *D. 5. q. 4. d. 2. n. 2.*  
 Ut & diuinitus demones possunt poenitere post peccatum. *n. 31.*  
 An etiam naturaliter? *Affirmat S. Thomas. n. 4.*  
 Verius est, angeli voluntatem non esse natura sua ita inflexilem, quin id quod semel plena libertate elegit, aut voluit, mutata voluntate possit nolle, adeoque poenitere. *n. 5.*  
 Probatum auctoritate SS. PP. *n. 6. 7. Retione. n. 9.*  
 Angeli tamen voluntas semel ad malum libera, determinata non nisi difficulter ad modum suam naturam in bonum flecti potest. *n. 10.*  
 Perfectum beatitudinis statum ex sola natura Angelus habere non potest. *n. 14.*  
 Voluntas demonum post peccatum ita obstinata est, ut perpetuo oderint Deum. *q. 6. d. 5. n. 4. 5. vide Obsinatio demonum.*  
 Voluntas Dei. *vide Dei voluntas.*

*Voluntas Finis*

Quando voluntas in Finem, & media feratur. *D. 3. q. 5. d. 2. n. 10. & d. 4. n. 41.*  
 Non omnis voluntas efficax finis includit essentialiter media. *n. 37.*  
 Finis appeti potest sine mediis actuali cognitione, non media absque finis respectu. *d. 2. n. 40. & d. 4. n. 41.*  
 Quando voluntas premij possit esse gratuita. *d. 4. numero 69.*  
 Duplex quædam differentia voluntatis male constituitur. *d. 6. n. 33.*  
 Non proprie dicitur, voluntatem ad hæc vel illa opera per se & formaliter prædestinari, & quare. *n. 34.*

*Vsua.*

Quid sit. *Disp. 4. quest. 1. dub. 1. n. 7.*  
*Wicleffi*  
 Errores. *Disp. 2. q. 8. d. 1. n. 1. & q. 11. d. 4. n. 1. Et, D. 3. q. 6. d. 4. n. 1.*

F I N I S.

Ad maiorem DEI gloriam,

Atque

Gloriosissimæ Virginis MARIÆ.

*Annumeror Bibliotheca S. Capucinorum Paderbornæ.*